
Diari Oficial

---

del

Consell General

Núm. 16/2006 - 51 pàgines

Sessió ordinària del dia 14 de desembre del 2006

El dia 14 de desembre del 2006, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 55/2006, i que, després d'haver estat modificat a l'inici de la sessió, ha quedat com segueix:

1- Presa en consideració, si escau, de la Proposició de llei qualificada de modificació de l'article 9 de la Llei qualificada de transferències als comuns, de 4 de novembre de 1993.

2- Examen i aprovació, si escau, de la Proposició de llei per la qual s'estableix el dret a rebre una indemnització, per part de les persones que hagin desenvolupat l'hepatitis C, abans de l'any 1991, com a conseqüència d'haver rebut una transfusió sanguínia o bé per contagi en la seva activitat laboral a l'Hospital Nostra Senyora de Meritxell.

3- Examen i aprovació, si escau, de l'esmena a la totalitat, presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, al Projecte de llei de suplement de crèdit per finançar les despeses derivades de l'adquisició de la finca anomenada "Hotel Cerqueda", a Santa Coloma.

4- Examen i aprovació, si escau, de l'esmena a la totalitat, presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, al Projecte de llei de crèdit extraordinari per finançar les despeses derivades de l'adquisició del 29% del capital social de la societat CTRASA.

5- Examen i aprovació, si escau, de l'esmena a la totalitat, presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari

Socialdemòcrata, al Projecte de llei d'inversions estrangeres al Principat d'Andorra.

6. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de l'impost sobre les plusvàlues en les transmissions patrimonials immobiliàries.

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Joan Gabriel i Estany i Bernadeta Gaspà Bringueret, Síndic General i Subsíndica General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sra. Olga Adellach Coma
M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer
M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany
M. I. Sr. Alain Bernat Gallego
M. I. Sr. Carles Blasi Vidal
M. I. Sr. Robert Call Masià
M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre
M. I. Sr. Josep Dallerès Codina
M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez
M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi
M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuró
M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols
M. I. Sr. Jordi Font Mariné
M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal
M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany
M. I. Sra. Eva García Pastor
M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringueret
M. I. Sra. Mariona González Reolit
M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell

M. I. Sr. Esteve López Montanya
 M. I. Sra. Conxita Marsol Riart
 M. I. Sr. Daniel Mateu Melción
 M. I. Sr. Emili Prats Grau
 M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font
 M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa
 M. I. Sr. Jaume Serra Serra
 M. I. Sr. Enric Tarrado Vives
 M. I. Sr. Carles Verdaguer Pujantell

També hi és present el M. I. Sr. Albert Pintat Santolària, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Ferran Mirapeix Lucas, Ministre de Presidència i Finances; Juli Minoves Triquell, Ministre d'Afers Exteriors, Cultura i Cooperació; Josep M. Cabanes Dalmau, Ministre de Justícia i Interior; Montserrat Gil Torné, Ministra de Salut, Benestar Social i Família; Joel Font Coma, Ministre d'Economia; Antoni Puigdemívol Riberaigua, Ministre de Turisme i Medi Ambient i Meritxell Mateu Pi, Ministra d'Habitatge, Joventut, Ensenyament Superior i Recerca.

Assisteix també a la sessió el Sr. Valentí Martí Castanyer, secretari general del Consell General.

(El M. I. Sr. Robert Call Masià, Secretari de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 16.05h)

El Sr. síndic general:

Doncs, abans de començar la sessió i a la vista dels acords presos en la passada Junta de Presidents i de la Sindicatura, proposaria a la llum del que disposa l'article 56 del Reglament, la modificació de l'ordre del dia consistent en incloure com a darrer punt, l'examen i aprovació, si escau, del Projecte de Llei de l'impost sobre les plusvàlues en les transmissions patrimonials immobiliàries. Si no hi ha cap objecció inclouríem aquest punt en el darrer lloc de l'ordre del dia.

Doncs, entès així començaríem pel primer punt.

1- Presa en consideració, si escau, de la Proposició de Llei qualificada de modificació de l'article 9 de la Llei qualificada de transferències als comuns, de 4 de novembre de 1993.

La Proposició de Llei fou publicada en el Butlletí número 48/2006 del 9 de novembre. El criteri del Govern ha estat publicat en el Butlletí 51/2006 del

23 de novembre. Intervé per llegir el criteri del Govern... No hi ha criteri?

Doncs, a continuació tindrien la paraula els grups parlamentaris.

Intervé el Grup Parlamentari Socialdemòcrata que és el que ha presentat la Proposició de Llei.

Sr. Alay teniu la paraula.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

En la darrera sessió del Consell celebrada el passat 30 de novembre, el Grup Parlamentari Socialdemòcrata va defensar davant d'aquesta Cambra una esmena a la totalitat referida a la modificació de l'article 7 de la Llei qualificada de transferències als comuns.

En aquell cas el tema debat era, en una síntesi mínima, el destí establert per la Llei a la dotació pressupostària transferida als comuns.

La Proposició de Llei que avui sotmetem a la consideració del Ple, té una vinculació directa amb aquella esmena a la totalitat al punt que l'exposició de motius que acompanya els dos textos és gairebé idèntica.

El fet que el debat es produeixi en dues sessions diferents respon a una qüestió reglamentària de terminis que tenen un tractament diferent en els dos casos.

El que avui es proposa és una modificació puntual de l'article 9 de la Llei que consisteix en la supressió d'una part, la darrera frase, del redactat de la Llei del 4 de novembre de 1993. Així, on el redactat original diu -i cito textualment l'article 9-: "Els comuns al procedir a la confecció i aprovació del corresponent pressupost comunal per a cada exercici econòmic inclourà en el capítol de la quota de la transferència rebuda que, a més del tractament habitual pressupostari, tindrà una anàlisi interna detallada de tots els moviments que es produeixen en el mateix amb una comptabilitat separada de les despeses efectuades a càrrec de la respectiva quota de participació en les transferències derivades del Pressupost de l'Administració general."

On diu això, la Proposició del Grup Parlamentari Socialdemòcrata suprimeix la darrera frase, la que diu: "Amb una comptabilitat separada de les despeses efectuades a càrrec de la respectiva quota, etc."

He comentat que aquesta Proposició té una vinculació directa amb l'esmena a la totalitat debatuda en el darrer Consell. El fet que aquella esmena no prosperés no li treu, però, ni vigència ni

interès. Tampoc compartim -avui no s'ha llegit però evidentment l'hem llegit en la publicació del Butlletí-, tampoc compartim les reflexions i els arguments exposats pel Govern que posen en dubte aquesta Proposició. No compartim per l'afany fiscalitzador de l'actuació dels elegits comunals que en aquell criteri es reflecteix.

Bé, vam dir -i repeteixo-, que la Llei de transferències als comuns té uns orígens i unes motivacions molt especials que la determinen en molts dels seus aspectes i que, d'alguna manera, és hereva directa d'un context i d'uns compromisos preconstitucionals.

Dèiem també, en la sessió del 30 de novembre, que de llavors ençà la realitat política del país ha canviat substancialment i que moltes de les figures allí recollides havien deixat de tenir sentit.

Vam fer referència explícita a alguns dels fets produïts del 1993 ençà, un dels quals especialment rellevant en el que avui debatem, va ser la creació l'any 2000 del Tribunal de Comptes i un altre, el seguit de recomanacions i informes que la pròpia Comissió Legislativa de Finances i Pressupost ha elaborat durant aquest temps i que proposen reiteradament una clarificació de la Llei.

Tant en els informes del Tribunal de Comptes com en els informes de la comissió hi ha notes explícites que afecten a aquest apartat de la comptabilitat comunal que avui debatem i que postulen una solució o problema.

Aquest és el motiu de la nostra Proposició. No té sentit, entenem... no té sentit avui amb les eines comptables que es disposa, aquesta previsió d'una comptabilitat separada -que a més, recordem-ho, no es respecta per aquestes mateixes raons-, i que sols aporta confusió i que demostra una manca de voluntat política en l'aprofundiment i en la corresponsabilitat de les institucions de l'Estat i una desconfiança als comuns que el Grup Parlamentari Socialdemòcrata no pot ni vol compartir.

Així, més o menys en aquests termes acabava la intervenció en el darrer Consell, i així l'acabo avui amb una aposta per aquest nou enfocament que reclamem, i amb una demanda de suport a la nostra Proposició de llei per part de totes i de tots els consellers de la Cambra.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Alay per la seva intervenció.

Ara sí que passariem al torn dels grups parlamentaris.

Pel CDA + Segle XXI el Sr. Tarrado té la paraula.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

Hem examinat amb atenció la Proposició de llei qualificada de modificació de l'article 9 de la Llei qualificada de transferències als comuns, de 4 de novembre del 1993.

En realitat el que es fa amb aquesta Proposició de llei és suprimir una part de l'esmentat article 9 de la Llei de transferències als comuns, concretament aquell apartat en el que s'estableix l'exigència que els comuns tenen per presentar una comptabilitat separada de tot el relatiu a les despeses efectuades a càrrec de la respectiva quota de participació en les transferències derivades del pressupost de l'Administració general.

D'entrada hem de dir que estem d'acord en algunes de les consideracions que es formulen en l'exposició de motius de l'esmentada Proposició de llei. Per un costat és cert que des de la data de la seva creació el Tribunal de Comptes analitza i verifica la totalitat de les liquidacions dels comptes comunals. D'altra banda, també és evident que com diu l'exposició de motius, els comuns tenen clarament definit el seu àmbit competencial en el títol VI de la Carta Magna.

No cal dir que el fet que la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost del Consell General hagi anat proposant reiteradament una clarificació de la Llei qualificada de transferències. És també una altra consideració que cal donar com a certa.

Ara bé, el que ja no és tan evident és que d'aquest comú de certeses i consideracions que compartim se'n desprengui la necessitat de modificar la Llei de transferències en els termes que el Grup Socialdemòcrata sembla proposar.

Es pot interpretar que el que s'està proposant en realitat és suprimir una obligació formal de comptabilitat que permeti que es pugui conèixer a quines partides de despesa comunal s'assignen les transferències. Si és aquesta la voluntat de la Proposició de llei ja avancem que no hi estem d'acord. En canvi, si el que es pretén realment és clarificar tant el contingut de la Llei qualificada de transferències com els criteris de comptabilitat que han de regir les finances comunals, estem d'acord en admetre a tràmit la Proposició de llei. Restarà pendent, però, veure si durant el període d'esmenes i el posterior treball en comissió es pot trobar un redactat més clar que el que avui proposa el Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

Així doncs, amb les reserves que acabem d'expressar, el nostre vot és favorable a la presa en consideració a

tràmit parlamentari de l'esmentada Proposició de llei.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. Tarrado per la seva intervenció

Continuaríem amb els grups parlamentaris.

Pel Grup Liberal, Sr. Serra teniu la paraula.

El Sr. Jaume Serra:

Gràcies Sr. síndic.

He escoltat l'exposició del conseller en la defensa de la Proposició de la modificació de la Llei qualificada de transferències als comuns i no puc compartir tot el que ha exposat, malgrat que en alguna de les coses que ha dit hi puc estar d'acord.

No puc compartir la relació directa que fa entre la modificació d'aquest article i la proposta que no va prosperar en la darrera sessió del Consell perquè entenc que tenia una relació molt directa en el cas que hagués prosperat, i no és el cas, per tant, a mi no em sembla suficient la motivació en aquest aspecte concret. Ara, per altra banda som conscients de la dificultat que representa el compliment del precepte legal en els termes tal i com està redactat, avui en dia, l'article 9 de la Llei de transferències.

El precepte legal -i ja ho ha explicat vostè- exigeix fent referència a la comptabilització i al control pressupostari de les transferències que reben els comuns provinents dels ingressos de l'Estat, una anàlisi interna, detallada de tots els moviments que es produeixen, i afegeix: "amb una comptabilitat separada de les despeses efectuades".

El compliment de la Llei tal i com està redactat suposa una feixuga feina, jo diria extracomptable i, fins i tot, metacomptable ja que en la pràctica significa quasi extreure del sistema comptable general dels comuns els moviments dineraris que provenen de les transferències i la seva afectació en un document a part; procediment, al meu entendre, no massa ortodox i, per altra banda, de dubtosa utilitat pràctica.

Som, per tant, partidaris de redactar de nou i, per tant, modificar l'article 9 de la Llei qualificada que avui es sotmet a la nostra consideració i ja els anuncio que votarem a favor de la presa en consideració.

Estem d'acord, pel motiu que acabo d'esmentar, i sobretot quan any rera any els informes del Tribunal de Comptes diuen -i citaré l'informe d'aquest any que és el del 2004-: "El comú no disposa d'una

comptabilitat separada... -això és una cita directa-, per identificar tots aquells comptes d'inversió i despesa corrents relacionats amb la transferència rebuda", i això fa referència a tots els comuns d'Andorra.

Per altra banda, el Tribunal de Comptes també afegeix en les seves conclusions generals: "Cap comú porta una comptabilitat separada a les inversions i despeses corrents realitzades a càrrec de la transferència malgrat en alguns casos... -afegeix-, és possible identificar total o parcialment les despeses corrents a càrrec de la transferència" -fi de citació.

Ara, per la tranquil·litat de tots també val a dir que l'informe acaba dient sempre: "En base als nostres treballs... -cito l'informe-, podem concloure que en general els comuns apliquen correctament les inversions i les despeses en base a la Llei de transferències als comuns".

És evident, doncs, en base al que diu el Tribunal Constitucional, que el Tribunal de Comptes valida el destí de les transferències que fan els comuns.

Doncs, al nostre entendre, -ja li he dit abans-, cal modificar el redactat de l'article assegurant òbviament el control dels diners públics fent-ho dins d'una ortodòxia i criteris de comptabilitat generalment acceptats i, per suposat, permetre i no posar en dubte la necessària activitat auditora del Tribunal de Comptes.

Ja els he dit que votarem a favor de la presa en consideració però també els hi avanço que esmenarem el text, doncs, considerem de la mateixa forma que en el criteri del Govern està escrit, -i el cito: "La supressió de facto en l'obligació lleial creada amb l'objectiu de saber quines partides van assignades a les transferències dels governs" -acabo la citació. Si nosaltres no estem d'acord en tal com vostès redacten o en el que es pot desprendre del redactat de la seva proposta perquè representa, repeteixo, el que ja es diu en l'opinió del Govern.

Nosaltres creiem i volem que ha d'existir un control finalista -ja es va dir en l'altra sessió del Govern-, de les transferències que arriben als comuns de l'ingrés de l'Estat, i volem que aquest control formi part del nostre ordenament jurídic i, per tant, un objecte de control de legalitat efectuat pel Tribunal de Comptes.

Per altra banda, també li avanço que no estem d'acord en part de l'exposició de motius i l'esmenarem ja que, al nostre entendre, la modificació del canvi legislatiu és el que ja he expressat, que resumint es tractaria d'adequar les pràctiques comptables a la realitat de la feina del dia a dia d'auditoria i, per suposat, del control pressupostari.

Per tot el que els he dit, votarem a favor de la presa en consideració.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Serra per la seva intervenció.

El Govern desitja intervenir?

Sr. ministre de Finances.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

Només per dir que el Govern subscriu totalment l'exposició que ha fet el Sr. Serra del Grup Liberal.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Hi hauria alguna altra intervenció per part dels grups?

Sí, Sr. Vicenç Alay.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, prenc la paraula només per agrair als grups parlamentaris del CDA + Segle XXI i del PLA, que aquesta Proposició de llei pugui tenir el tractament parlamentari que permeti la modificació que proposem.

I, aprofito també per dir que moltes de les paraules que he sentit per part dels dos ponents, doncs, les subscriu completament i que estan en el fons... -sense voler entrar en detalls de metacomptabilitat-, però que estan en el fons, evidentment, de la nostra Proposició.

Res més. Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Alay.

Alguna altra intervenció per part dels altres grups?

Doncs, a la vista de les intervencions proposaria la presa en consideració de la Proposició de llei per assentiment.

Si és així, doncs, obrir un termini de quinze dies per poder-hi presentar esmenes, que no podran ésser a la totalitat.

Continuarem amb l'ordre del dia previst.

2- Examen i aprovació, si escau, de la Proposició de llei per la qual s'estableix el dret a rebre una indemnització, per part de les persones que hagin desenvolupat l'hepatitis C, abans de l'any 1991, com a conseqüència d'haver rebut una transfusió sanguínia o bé per contagi en la seva activitat laboral a l'Hospital Nostra Senyora de Meritxell.

L'informe de la Comissió Legislativa de Sanitat i Medi Ambient ha estat publicat en el Butlletí número 52/2006 del 27 de novembre.

Exposa l'informe la Sra. Lurdes Font, nomenada ponent per part de la comissió.

Teniu la paraula.

La Sra. Lurdes Font:

Gràcies Sr. síndic.

El passat 9 de novembre, la Comissió Legislativa de Sanitat i Medi Ambient, em va nomenar ponent de la Proposició de llei per la qual s'estableix el dret a rebre una indemnització, per part de les persones que hagin desenvolupat l'hepatitis C, abans de l'any 1991, com a conseqüència d'haver rebut una transfusió sanguínia o bé per contagi en la seva activitat laboral a l'Hospital Nostra Senyora de Meritxell, i com a tal, exposo avui davant del Consell General l'informe de la comissió.

La Comissió Legislativa de Sanitat i Medi Ambient en el decurs de la reunió celebrada el dia 23 de novembre del 2006 ha analitzat la Proposició de llei i les esmenes presentades a aquesta.

A la Proposició de llei s'hi han presentat un total de 3 esmenes, totes elles presentades per part del Grup Parlamentari Liberal.

De les esmenes presentades: 2 esmenes s'han aprovat per unanimitat i 1 esmena s'ha transaccionat i aprovat per unanimitat.

Del resultat de la votació de les esmenes se'n desprèn l'informe de la Comissió aprovat per unanimitat, el text del qual es sotmet avui a consideració d'aquesta Cambra.

Gràcies, Sr. Síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies, Sra. Font, per la seva intervenció.

Per part dels grups parlamentaris hi ha alguna intervenció?

Pel CDA + Segle XXI, Sra. Lurdes Font teniu la paraula.

La Sra. Lurdes Font:

Gràcies Sr. síndic.

Tal i com ja havíem manifestat en el debat de presa en consideració de la Proposició de llei que ara analitzem per a la seva aprovació definitiva, el nostre grup parlamentari està d'acord amb allò que s'hi estableix: es tracta de fixar el dret a rebre una indemnització per part de les persones que hagin desenvolupat l'hepatitis C, abans de l'any 1991, com a conseqüència d'haver rebut una transfusió sanguínia o bé per contagi en la seva activitat laboral a l'Hospital Nostra Senyora de Meritxell.

Volem reiterar la nostra solidaritat i el nostre suport a les persones que han desenvolupat l'hepatitis C com a conseqüència de l'esmentat contagi. Un suport que, de qualsevol manera, i donades les característiques d'aquesta malaltia crònica no podia, de cap manera, limitar-se a l'àmbit de les declaracions de bones intencions ja que, com molt bé es diu en l'exposició de motius de l'esmentada Proposició de llei: "el perjudici d'aquest contagi en les persones afectades és especialment elevat, no solament pels efectes nocius en la seva salut, sinó també per la impossibilitat de realitzar un treball amb normalitat. Tot plegat suposa un important menyscapte a la seva qualitat de vida."

Val a dir que, des del nostre grup parlamentari, ja vam avançar en el debat de presa en consideració que calia tirar endavant aquesta proposició encara que es volgués preparar un marc normatiu més general sobre les malalties professionals. Ambdues coses no ens semblaven en cap cas incompatibles. Finalment, ara que sembla que la Llei de malalties professionals no es desenvoluparà fins un futur no determinat, és bo que el Govern i el Grup Parlamentari Liberal hagin optat també per sumar-se al consens al voltant de la proposició presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata. Així, s'ha pogut arribar a un treball legislatiu en comissió en el que les esmenes que s'hi han presentat han estat totes aprovades o transaccionades, sempre per unanimitat.

Finalment, cal insistir en el fet que, com dèiem en el debat de presa en consideració, té una especial significació que es reconegui als afectats, per llei, el dret a rebre una indemnització. D'aquesta manera l'Estat andorrà assumeix de forma especialment significativa les seves responsabilitats en un cas que mereix una especial sensibilitat com és el del contagi de l'hepatitis C al centre hospitalari.

El nostre vot és favorable a l'aprovació de la Llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Font per la seva intervenció.

Continuariem pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

Sra. Mariona González teniu la paraula.

La Sra. Mariona González:

Gràcies Sr. síndic.

El passat dia 8 de maig, el Grup Parlamentari Socialdemòcrata va entrar a tràmit parlamentari una Proposició de llei per la qual s'estableix el dret a rebre una indemnització, per part de les persones que hagin desenvolupat l'hepatitis C, abans de l'any 1991, com a conseqüència d'haver rebut una transfusió sanguínia o bé per contagi en la seva activitat laboral a l'Hospital Nostra Senyora de Meritxell.

El dia 21 de juny, els grups parlamentaris Liberal i CDA + Segle XXI, van votar favorablement la presa en consideració de la nostra Proposició de llei que, gràcies al treball de la Comissió de Sanitat i Medi Ambient que va analitzar i aprovar les tres esmenes de caràcter formal presentades, en un ambient de bona disposició per part de tots els seus membres, ens permet avui, aprovar-la sense cap més demora.

Tal i com vam exposar en el debat de presa en consideració, la nostra iniciativa es tradueix en una llei senzilla que reconeix de manera ràpida el dret a ser indemnitzades per l'Estat a les persones que han desenvolupat l'hepatitis C, tal i com el títol I diu, com a conseqüència d'haver rebut una transfusió sanguínia al centre hospitalari, o bé en un dels casos, per haver patit un contagi en el decurs de la seva activitat laboral a dins mateix de l'Hospital Nostra Senyora de Meritxell.

Aquesta Proposició de llei no pel fet de ser senzilla deixa de ser molt important, al contrari alleugerirà el perjudici que aquest contagi ha ocasionat a les persones afectades, i els hi atorgarà una indemnització, per una sola vegada, per un import de 60.000 euros.

Avui el Consell General, reconeix una responsabilitat política davant els usuaris d'un servei públic del nostre país, i dóna una adequada i justa indemnització als afectats, demostrant que amb voluntat política, la senzillesa -que no és simplicitat d'aquesta llei-, ajuda a posar fi al calvari que fa anys que pateixen aquestes persones víctimes del contagi de l'hepatitis C. Totes elles no han parat de reclamar i de peregrinar d'una administració a una altra sense aconseguir, fins al dia de la presa en consideració de

la nostra Proposició de Llei, fer aflorar ni la sensibilitat ni la voluntat de buscar cap solució que per responsabilitat política s'hagués hagut de fer molt, molt abans.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. González per la seva intervenció.

Pel Grup Parlamentari Liberal, la Sra. Adellach té la paraula.

La Sra. Olga Adellach:

Gràcies Sr. síndic.

Avui es sotmet a la consideració d'aquesta Cambra la Proposició de Llei per la qual s'estableix el dret a rebre una indemnització, per part de les persones que hagin desenvolupat l'hepatitis C, abans de l'any 1991, com a conseqüència d'haver rebut una transfusió sanguínia o bé per contagi en la seva activitat laboral a l'Hospital Nostra Senyora de Meritxell.

Com estableix la pròpia Proposició de Llei en la seva exposició de motius, fins a l'any 1990 no es va disposar dels mitjans tècnics per prevenir la transmissió del virus de l'hepatitis C a través de la sang i els productes hemoderivats, en forma d'un test de detecció d'anticossos del VHC. És per això, que les persones que van necessitar una transfusió sanguínia o bé que van treballar al laboratori de l'Hospital Nostra Senyora de Meritxell en la secció d'hematologia van estar exposades al risc de contraure l'hepatitis C.

Així doncs, hi ha un determinat nombre de persones, que van resultar contagiades i van desenvolupar la malaltia.

És a partir d'aquesta anàlisi que entenem que les finalitats de la Proposició de Llei, són ben legítimes i per tant també les defensem, a més considerem que s'ha de satisfer les necessitats de les persones que han resultat afectades pel virus de l'hepatitis C, ja sigui per transfusions sanguínies, o bé per haver desenvolupat treballs al laboratori de la secció d'hematologia de l'Hospital Nostra Senyora de Meritxell.

És també a partir de les manifestacions ja expressades pel nostre grup el 21 de juny d'aquest any, en el moment de la presa en consideració de la Proposició de Llei i mitjançant les esmenes que s'han realitzat a l'articulat de la Proposició, que han estat 3 i que s'han acceptat en el si de la Comissió Legislativa de Sanitat i Medi Ambient. Esmenes que han permès completar i millorar els termes de la

Proposició de Llei, com és el cas de l'esmena número 3 en l'article relatiu a la tramitació de les indemnitzacions, que s'ha modificat en el sentit que la renúncia prèvia a l'exercici de tota mena de reclamacions o accions, s'entén sense perjudici de les accions que tingui el sol·licitant en referència a la pensió d'invalidesa que atorga la CASS.

Tal com estava el text inicialment, exigir la renúncia, justament per a les persones que encara no disposin de cap pensió d'invalidesa per malaltia, podria significar un impediment per accedir, en igualtat de condicions que les persones que ja tinguin dita pensió, a les mateixes prestacions.

És per tot l'exposat que el Grup Parlamentari Liberal votarà favorablement a aquesta Proposició de Llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Adellach per la seva intervenció.

El Govern desitja intervenir?

Alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris?

Doncs, si no hi ha cap altra intervenció i a la vista de les mateixes, proposaria l'aprovació per assentiment de la Proposició de Llei.

Doncs, queda aprovada.

3- Examen i aprovació, si escau, de l'esmena a la totalitat, presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, al Projecte de Llei de suplement de crèdit per finançar les despeses derivades de l'adquisició de la finca anomenada "Hotel Cerqueda", a Santa Coloma.

El Projecte de Llei fou publicat en el Butlletí número 37/2006 del 22 de setembre.

El Grup Parlamentari Socialdemòcrata ha presentat una esmena a la totalitat i ha estat publicada en el Butlletí número 52/2006 del 27 de novembre.

Fa l'explicació de l'esmena el Sr. Esteve López.

Teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Senyores i senyors consellers generals, avui analitzem l'esmena a la totalitat que ha presentat el nostre grup parlamentari al Projecte de Llei de suplement de

crèdit per finançar les despeses derivades de l'adquisició de la finca anomenada "Hotel Cerqueda" a Santa Coloma. Una esmena a la totalitat que es basa en una triple motivació: en primer lloc, la manca de transparència en la tramitació del Projecte de llei; en segon lloc, la incertesa de la rendibilitat de la inversió projectada per la CASS; i finalment, en la seva inadequació als preceptes de la Llei general de les finances públiques.

Intentarem argumentar sintèticament aquests motius amb la confiança que seran sensibles als mateixos i podran donar suport a la nostra esmena.

Primer, la manca de transparència en la tramitació del Projecte de llei.

Segons podem llegir en la memòria explicativa que acompanya el Projecte de llei -i cito textualment-: "S'ha presentat a la CASS l'oportunitat de comprar una finca." -fi de citació. Bé, aquesta és una manera de presentar la qüestió. Una altra, també legítima, seria la de dir que "s'ha presentat a la família propietària de la finca l'oportunitat de vendre-la".

Perquè quan es parla d'oportunitat podríem pensar que es tracta de comprar quelcom a un bon preu. Com quan es fan rebaixes i la propaganda comercial ens anima a aprofitar les grans oportunitats per comprar tal o tal altre producte. Però... és aquest el cas? Recordem que l'acord de compravenda de l'Hotel Cerqueda fixa un preu de 13.072.013 euros. Recordem també que la valoració econòmica de l'immoble, feta el mes de març de 2006 per l'empresa PERITAXA, a demanda de la CASS, conclou que el valor de mercat de l'Hotel Cerqueda és de 12.397.304 euros.

Per tant "l'oportunitat" a què es refereix la memòria explicativa consisteix a adquirir un immoble pagant 674.709 euros (uns 112 milions de pessetes)..., doncs, pagant 674.709 euros més d'allò que ens diu que val el perit que hem contractat per fer la valoració... En fi, cadascú pot tenir la seva idea del que significa una "oportunitat". La nostra, la del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, evidentment no és aquesta.

D'altra banda, sorprèn l'interès i la constància de la CASS per adquirir l'Hotel Cerqueda. Tot i que es va demanar explícitament al Govern i a la CASS còpia de totes les valoracions i peritatges efectuats relacionats amb aquesta compra, analitzant la documentació, hem pogut saber que existeix un primer informe de valoració econòmica de l'hotel, realitzat per la mateixa empresa el mes de març de 2004, del qual no s'ha facilitat còpia. Per què s'amaga aquesta informació? Per què no s'ha explicat al Consell General que al març del 2004 la CASS ja va fer valorar aquest edifici? Per què aquest immoble

i no un altre? Per què no se'ns informa de com sorgeix "l'oportunitat"? Va ser la família propietària que va proposar vendre o va ser la CASS que va proposar comprar? En definitiva, per què s'amaguen tots aquests antecedents?

I, tenint en compte que es tracta d'una operació directa entre comprador i venedor, sense cap concurs públic ni prospecció de mercat, sense que hagués estat pressupostada prèviament i que modifica de forma important la política d'inversions dels fons de jubilació de la CASS, aquests aspectes tenen una certa importància. I tenen importància perquè quatre dels membres del Consell d'administració de la CASS, entre els quals el seu president, van estar nomenats directament, el mes de juliol de 2002, per un Govern del qual formava part, com a ministra de Salut i Benestar, una familiar directa de la família que ven la finca. La mateixa ministra que el mes de març de 2004, quan es va fer el primer peritatge de l'hotel, continuava assumint la responsabilitat en matèria de benestar social. Per tant, si en l'administració dels diners públics sempre s'ha d'obrar amb la màxima transparència, aquesta exigència ètica i estètica s'accentua quan es donen circumstàncies com la que acabo d'exposar.

Per això, hom podria esperar, especialment després del lamentable espectacle viscut a aquesta Cambra amb la tramitació del Projecte de llei de crèdit extraordinari per finançar les despeses derivades de la compra de la planta baixa i primera de l'edifici Albatros, i que, com tots vostès saben, va acabar amb la retirada d'aquest projecte per part de Govern, que el Govern hauria pogut procedir de la mateixa manera amb el Projecte de llei que ara analitzem. Certament la tramitació del mateix no ha estat un exemple paradigmàtic ni de transparència, ni de respecte al que estableix l'article 92 del Reglament del Consell General. Vegem-ho tot seguit.

Com ja és habitual la pretramitació del Projecte s'inicia als mitjans de comunicació. A finals del mes d'abril d'enguany, la Sra. Montserrat Gil, ministra de Salut, Benestar Social i Família i el Sr. Francesc Gran, president del Consell d'Administració de la CASS, feien pública la notícia relativa a l'acord -i remarco aquesta paraula "acord", perquè com veuran vostès té la seva importància-, doncs, com deia, l'acord pel qual la CASS comprarà l'Hotel Cerqueda i el Govern el llogarà i remodelarà per convertir-lo en un centre geriàtric.

Unes setmanes després, el dia 30 de maig, el Govern entrava a tràmit el Projecte de llei de suplement de crèdit acompanyat d'una breu memòria explicativa -una memòria explicativa d'un foli i mig- com tota documentació complementària.

Vist el flagrant incompliment de l'article 92 del Reglament del Consell, la Sindicatura, a començaments del mes de juny, va acordar suspendre l'admissió a tràmit del Projecte de Llei i demanar a Govern que incorporés a la tramitació tota una sèrie de documents que es van considerar útils i necessaris.

No els cansaré amb tota la història. Només dir que després d'aquesta primera comunicació, Sindicatura va haver de reclamar per escrit tres vegades més: el 29 de juny, el 14 de juliol i el 13 de setembre, que el Govern trametés tota la documentació sol·licitada.

Mentrestant, el dia 7 de setembre, el Govern va trametre una part de la documentació i en la comunicació del Sr. cap de Govern podem llegir-hi textualment d'una banda -i cito-: "El Govern no disposa de l'informe o document on s'analitza la rendibilitat de la inversió" -que era un dels documents que havia demanat la Sindicatura- i d'altra banda que -i torno a citar-: "El Govern està a l'espera que s'aprovi el Projecte de Llei de referència per formalitzar per escrit l'acord o conveni amb la CASS" -fi de la citació.

Finalment, malgrat haver constatat les evidents mancances documentals perquè el Consell General s'hi pugui pronunciar amb ple coneixement de causa, la Sindicatura, el dia 22 de setembre, va acordar l'admissió a tràmit del Projecte de llei.

Segon aspecte: la incertesa de la rendibilitat de la inversió projectada per la CASS.

Aquest és l'aspecte primordial i bàsic de tot aquest afer. Aquest és, com a mínim, l'aspecte que preocupa al Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

D'entrada hem de dir que nosaltres creiem que no correspon a la CASS, amb els fons de les jubilacions dels assegurats, el finançament de les polítiques socials que vol fer el Govern. Els diners que han d'assegurar que els jubilats puguin cobrar les pensions de jubilació són sagrats i no s'hi pot jugar. Si el Govern considera que s'han de fer equipaments per a la gent gran ens sembla perfecte, hi estem d'acord. Però que pagui les inversions necessàries el Govern, no la CASS. Els diners dels fons de jubilació s'han d'administrar amb prudència i responsabilitat, buscant sempre la rendibilitat necessària per assegurar la viabilitat financera del sistema i que els nostres jubilats puguin cobrar les seves pensions.

Ja es van fer prou disbarats amb les inversions de la CASS a finals dels anys vuitanta i començaments dels noranta del segle passat. No cal que els hi recordi! Tots vostès ho saben, com saben també que el Consell General va haver de crear una Comissió especial, presidida pel Sr. síndic -la comissió de seguiment de les inversions i desinversions de la

CASS- que des de sempre -quan es va crear i ara també- ha recomanat actuar amb una total prudència i assegurar la rendibilitat de les inversions.

Per tant, aquest -la rendibilitat de la inversió projectada- és l'aspecte fonamental. Perquè... què en sabem de tot això? Mirin, la veritat, poca cosa. Tant la memòria explicativa com l'exposició de motius del Projecte de Llei es limiten a dir que el Govern i la CASS han mantingut contactes i negociacions amb la finalitat que la CASS adquireixi l'immoble per destinar-lo a equipaments per a la gent gran i que en cedeixi l'ús al Govern. En contrapartida el Govern pagaria un lloguer que garantiria la rendibilitat de la inversió.

Ara bé, el Govern, per escrit de 7 de setembre de 2006, reconeix que no disposa de cap informe que analitzi la rendibilitat de la inversió i ens diu també que encara no ha formalitzat per escrit l'acord o conveni amb la CASS. Naturalment, un cop la Sindicatura va acceptar la tramitació del Projecte de llei i davant d'aquestes incerteses, el nostre grup parlamentari va procedir a sol·licitar tant a la CASS com al Govern, via article 5 del Reglament, un complement de documentació per poder analitzar aquesta qüestió cabdal.

Així hem pogut saber, perquè ho han confirmat per escrit tant la Sra. ministra de Salut, Benestar Social i Família com el president del Consell d'Administració de la CASS, que a hores d'ara no existeix ni cap acord ni cap preacord escrit entre el Govern i la CASS relatiu a l'adquisició de l'Hotel Cerqueda i de l'ús que es farà del mateix. Només existeix un acord verbal que no contempla ni el lloguer que pagarà el Govern, ni la durada del contracte, ni altres aspectes essencials per poder saber quina serà la rendibilitat de la inversió.

També hem pogut saber que el Govern va encomanar un informe de viabilitat per adequar l'Hotel Cerqueda com a residència per a la gent gran. Aquesta ens sembla una mesura encertada. Sembla lògic que abans d'arribar a qualsevol acord el Govern vulgui assegurar-se que l'immoble que pretén llogar servirà per a l'ús que ha previst. El que ja no sembla tan lògic és que l'informe sigui de data 9 de maig de 2006, és a dir, uns quants dies posteriors a l'anunci de l'acord entre la CASS i el Govern. Aquest informe, certament sintètic, es limita a informar en mig foli que l'edifici, un cop realitzades les obres necessàries per adaptar-ho a un programa de geriatria, podria ser adequat per a destí de centre geriàtric, en la modalitat de residència per a vàlids si no es fan obres d'ampliació o, en el cas que es facin, com a residència assistida. I aquí s'acaba l'informe. Res ens diu sobre l'abast i la importància d'aquestes obres d'adaptació i d'ampliació, ni el cost de les

mateixes. El Govern i la CASS, com era d'esperar, tampoc ens diuen res sobre aquest particular, ni sobre qui es farà càrrec de la inversió necessària per fer l'adequació o l'ampliació de l'edifici.

En resum, la situació és la següent: el Govern demana que el Consell General autoritzi un suplement de crèdit amb la finalitat que la CASS inverteixi més de 13 milions d'euros dels fons de jubilació dels seus assegurats en la compra d'un hotel. El Govern i la CASS reconeixen que a hores d'ara no hi ha cap acord en ferm i que únicament s'ha acordat verbalment que la CASS cedirà l'ús de l'hotel a Govern i que en contrapartida el Govern pagarà un lloguer que ningú sap quin serà. Tampoc ningú sap -o almenys ningú diu- quina serà la inversió necessària per a l'adequació de l'hotel com a centre geriàtric, ni qui es farà càrrec de la mateixa. I, finalment tant el Govern com la CASS reconeixen que no disposen de cap estudi sobre la rendibilitat de la inversió projectada.

Vostès creuen seriosament que, en aquestes condicions, el Consell General pot aprovar el suplement de crèdit? Nosaltres, sincerament, creiem que no.

I tercer i últim aspecte: la inadequació del Projecte de Llei als preceptes de la Llei general de les finances públiques.

L'article 24 de la Llei general de les finances públiques, de 19 de desembre de 1996, dedicat a la regulació dels suplementos de crèdit, estableix que el Projecte de Llei ha d'incloure la determinació dels ingressos concrets destinats al finançament del suplement de crèdit. Naturalment, aquests ingressos han de ser idèntics a l'increment de la despesa sol·licitada, ja que altrament l'estat d'ingressos i l'estat de despeses deixarien d'estar equilibrats, trencant així el principi fonamental de tot pressupost.

Doncs bé, segons estableix l'article 1 del Projecte de Llei que debatem, el suplement de crèdit que se sol·licita és per uns imports de 10.040.625 euros per a la partida 60.000 (adquisició de terrenys) i de 3.031.388 euros per a la partida 60.200 (adquisició d'edificis i altres construccions). Fent una simple suma podran comprovar que el total és de 13.072.013 euros. Ara bé, sorprenentment, l'article 2 del Projecte de Llei estableix que aquest suplement de crèdit es finança mitjançant la reducció de 13.086.469 euros de la partida pressupostària 811 (que és l'adquisició d'obligacions i bons fora del sector públic a mitjà i a llarg termini).

Miri, aquí hi ha alguna cosa que no quadra. No quadren exactament 14.456 euros. O bé a algú se li ha oblidat, a l'article 1, incloure aquesta quantitat

com a suplement de crèdit a sol·licitar, o bé, algú, a l'article 2, no ha fet la suma correctament. O una cosa, o l'altra.

Sigui quin sigui l'error, el resultat és, però, idèntic. No podem aprovar una Llei de suplement de crèdit mal feta, que incompleix els principis bàsics de la Llei general de les finances públiques. El rigor i la seriositat que ha de presidir totes i cadascuna de les actuacions d'aquest Consell General, que no ho oblidem, d'acord amb la Constitució representa el poble andorrà-, ens ha d'impedir a tots nosaltres, conselleres i consellers generals de la majoria i de l'oposició, poder donar suport a aquest Projecte de Llei.

En conclusió: com deia a l'inici de la meua intervenció hi ha motius més que suficients -de fons i de forma, polítics i tècnics- per rebutjar el text que envia el Govern a aquesta Cambra parlamentària. En conseqüència, en nom del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, demano a la resta de grups parlamentaris que valorin els arguments que acabo d'exposar i, més enllà dels prejudicis i de les intencions de vot establertes, donin suport a la nostra esmena a la totalitat.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. López per l'explicació de l'esmena.

Aniríem al torn dels grups parlamentaris.

Pel CDA + Segle XXI, el Sr. Enric Tarrado té la paraula.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

En relació amb l'anàlisi del Projecte de Llei de suplement de crèdit pel pressupost de la Caixa Andorrana de Seguretat Social amb l'objectiu d'adquirir la finca anomenada "Hotel Cerqueda" volem, d'entrada, remarcar el dèficit de llocs de residències per a les persones d'edat avançada que pateix el nostre país. Des de CDA + Segle XXI considerem que aquest és un dèficit que el nostre país no es pot permetre.

Les persones de més edat han d'estar especialment ben ateses, i han de poder trobar -si ho necessiten- aquells establiments i serveis que els puguin garantir el seu benestar i una cura integral de la seva salut. La gent gran té el dret de rebre una especial atenció, encaminada al seu benestar i la societat té el deure i l'obligació de satisfer aquest dret. Cal, doncs, fer tots els esforços possibles per a tractar de reduir al màxim l'actual manca d'infraestructures destinades a acomplir l'esmentat deure d'atenció a la gent gran. A

més, cal tenir present, que l'esperança de vida de la població va en augment, fet que ens ha de fer ser encara més previsors en aquesta matèria.

En segona instància, sembla que l'emplaçament de la finca que es vol comprar -ubicada en un lloc ampli, tranquil, amb jardins i ben comunicat- és un lloc que presenta nombrosos avantatges per a poder-hi instal·lar una residència per a la gent gran. Pot també, lògicament, presentar algun inconvenient, però hem de ser conscients que de lloc ideal no en trobarem mai cap. Gestionar la realitat sempre et fa trobar algun entrebanc.

Ens cal també considerar, atenent ara a d'altres criteris, el fet que la CASS assumeixi una inversió d'aquestes característiques. Per tal de valorar adequadament aquesta qüestió ens cal tractar diferents aspectes.

El primer, fa referència a una consideració d'ordre econòmic. Des d'aquest punt de vista, el Grup Parlamentari CDA + Segle XXI considera que les inversions immobiliàries que ha fet la CASS al nostre país sempre han estat unes inversions segures i rendibles i, en aquest sentit, pensem que la inversió que ara es planteja és raonable. A més, cal no oblidar que a la inversió patrimonial, en immobilitzat, cal afegir-hi el rendiment que, via arrendament, produirà l'esmentada adquisició, ja que el Govern ha dit que lloga dita infraestructura per a desenvolupar-hi equipaments destinats a persones d'edat avançada.

Així doncs, pel que fa a l'òptica estrictament econòmica, pensem que amb aquesta operació la CASS incrementa notablement el seu patrimoni, a l'hora que s'assegura un rendiment per mitjà de l'arrendament de l'immoble; cal reconèixer que ambdós fets van en benefici de tots els assegurats.

Però, a més, i ara ja situats en l'òptica sanitària i assistencial a la que al·ludirem a l'inici d'aquesta intervenció, ens cal considerar en segon lloc que dita inversió permet a la CASS que, de forma indirecta, s'impliqui en el foment de mesures d'atenció a la gent d'edat avançada. Així doncs, a través de la coordinació d'esforços entre el Govern i la CASS, s'aconsegueix, per un costat, donar una bona sortida a les necessitats d'inversió de l'entitat parapública, amb tot el que això representa de cara a la tranquil·litat dels cotitzants i, a la vegada, permet que l'Estat pugui desenvolupar polítiques assistencials, destinades en aquest cas a un sector especialment sensible com és el que està integrat per la gent gran.

Si el Govern detecta un dèficit assistencial, de la naturalesa que sigui, entenem que té l'obligació d'actuar... i repeteixo: té l'obligació d'actuar! I això

és el que, entenem, que ha fet amb l'acció de promoure l'adquisició per part de la CASS de la finca anomenada Hotel Cerqueda, amb la finalitat que el propi Govern actuï com a arrendatari de l'esmentada finca per a destinar-la a la construcció d'equipament per a les persones d'edat avançada. Per la seva banda, i això és força important, entenem que la CASS ha fet una bona inversió de naturalesa immobiliària.

Per tot el que s'ha exposat, votarem en contra de l'esmena a la totalitat presentada al Projecte de llei de suplement de crèdit que ara examinem; un Projecte de llei que, cal recordar-ho, és el resultat expressat en xifres de les polítiques inversores i assistencials que es deriven de l'adquisició de l'immoble esmentat.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Tarrado per la seva intervenció.

Pel Grup Parlamentari Liberal, intervé el Sr. Joan Albert Farré.

Teniu la paraula.

El Sr. Joan Albert Farré:

Gràcies Sr. síndic.

El Grup Parlamentari Liberal recolza la decisió del Govern de prendre mesures per tal de disposar de forma urgent de més equipaments per la gent gran atenent de manera eficient, les creixents necessitats d'aquest col·lectiu a Andorra. L'opció de dedicar a aquesta finalitat la finca i l'edifici de l'antic Hotel Cerqueda, també sembla encertada, si atenem a la seva ubicació i a la viabilitat de la conversió en residència per a la gent gran, com indica el Govern.

Sembla que no cal insistir massa en el paper central que ocupa en les polítiques socials l'envelliment de les poblacions i les seves conseqüències en tots els països. L'abast internacional d'aquest fenomen ha propiciat fins i tot, la intervenció de les Nacions Unides, mitjançant la convocatòria de dues assemblees. La primera d'elles a Viena l'any 1982, i la segona, més recentment a Madrid, fa quatre anys. En aquesta darrera Assemblea Mundial sobre l'Envelliment, es va adoptar una declaració política que marcava les actuacions en la matèria, assenyalant la responsabilitat dels governs de promoure i prestar serveis socials bàsics i de facilitar l'accés, tenint present les necessitats específiques de la gent gran.

Doncs bé, considerem que la proposta del Govern s'alinea plenament amb aquestes propostes de les

Nacions Unides, ja que, després de conèixer la realitat d'aquest fenomen al nostre país i, d'haver treballat de forma participativa amb les organitzacions dels propis afectats, s'ha pogut evidenciar una creixent manca de places per a la gent gran que justifica la proposta del Govern.

També considerem encertada la implicació de la Caixa Andorrana de Seguretat Social en aquest projecte d'equipaments per a la gent gran, ja que de ben segur beneficiarà socialment als seus pensionistes i, d'altra banda, millorarà la qualitat dels serveis i alhora, permetrà racionalitzar els seus costos.

Com saben, el fet del progressiu envelliment de la població propiciat pels avenços de la medicina i de la situació socioeconòmica no és pas privatiu d'Andorra, sinó que és un fenomen mundial, més acusat en els països avançats, que està propiciant en tots ells l'adopció de mesures per fer-hi front. En aquest fenomen hi intervenen diferents factors que cal tenir en compte: els demogràfics, l'esperança de vida, la dependència, la disponibilitat de cuidadors informals, la intensitat protectora i els costos.

Finalment, permeteu-me fer una reflexió a la llum dels darrers debats europeus, ja que aquesta no serà la darrera vegada que parlarem d'aquest tema. Primer, cal tenir en compte que es preveu que les necessitats de la gent gran i les seves famílies s'incrementaran de forma notable en el futur i que cal tenir molt en compte les implicacions socials i econòmiques que això comporta. La segona qüestió a considerar és la crisi del sistema de suport informal que fins avui està tenint cura de les persones grans -especialment les dones que es quedaven a casa i que avui sortosament s'han incorporat al món del treball-, per això, es preveu la tendència al creixement dels serveis d'atenció a aquest col·lectiu, mitjançant l'ajuda a domicili, els centres de dia i les residències, tot això especialment en els països del sud d'Europa.

Davant d'aquestes tendències que ens anuncien els països del nostre entorn, considerem adequades les propostes del Govern de crear amb caràcter urgent nous equipaments per a la gent gran, i més tenint en compte que l'indret proposat es considera molt adequat, ja que es troba integrat urbanísticament i disposa de jardins i espais de gran interès pel tipus d'usuaris proposat, fets darrers que confirmen la conveniència d'adquirir aquesta finca, també per enriquir el patrimoni públic.

Per aquests motius el Grup Parlamentari Liberal votarà en contra d'aquesta esmena.

També voldria aprofitar la meua intervenció per agrair el suport del Grup CDA + Segle XXI i també, doncs, per dir al Partit Socialdemòcrata que he escoltat amb molt interès i atenció la seva

intervenció basada principalment en tres punts: en què no s'adequa la Llei, en què hi ha una manca de transparència i també, doncs, en què els preocupa la rendibilitat. Tots aquests aspectes, jo estic segur que el Govern d'Andorra els podrà explicar amb més detall el que es pot fer des del grup parlamentari, però en qualsevol cas voldria fer unes remarques sobre tots aquests aspectes.

Primerament dir que em sobta i m'estranya que parlin de transferència perquè quan en l'exposició de motius es fa referència als peritatges fets per dos empreses que jo entenc que són de reconegut prestigi aquí, al Principat d'Andorra, només es parla d'un peritatge que és cert que fixa un valor inferior al preu de compra d'aquesta finca, però el Grup Parlamentari Socialdemòcrata no fa esment a un altre peritatge d'una altra empresa que jo entenc que també té suficient prestigi al Principat d'Andorra, que fixa un peritatge molt superior. Per tant, entenc que el valor de compra final queda entremig, més o menys d'ambdós peritatges i entenc, doncs, que ho podem entendre i acceptar com un preu de mercat acceptable.

També no puc compartir les remarques fetes que no es feien peritatges des de l'any 2004, i jo desconec en aquest moment el per què no s'ha lliurat aquesta documentació. El que sí conec és que tots sabem que des de l'any 2004 fins avui hi ha hagut una evolució molt important del mercat immobiliari i, per tant, aquesta documentació segurament no serviria gaire per determinar quin és el valor real d'aquesta finca.

I, pel que fa a la rendibilitat tampoc no puc compartir l'exposició de motius de l'exposat del Partit Socialdemòcrata que fa referència a les inversions de la Caixa Andorrana de Seguretat Social que van acabar, doncs, amb una comissió de desinversió. Jo crec que el referent d'aquesta inversió l'han d'anar a buscar més aviat a la compra que hi va haver fa anys de l'edifici Prat de la Creu, que s'ha demostrat que és una compra de béns immobles que han tingut una revaloració molt important en el temps i, per tant, aquesta jo crec que es tracta del mateix: una compra d'un bé immoble que com a tipus de bé té una solvència més alta que la majoria de béns i, per tant, en aquest cas a més a més de tot això cal tenir en compte també que el Govern d'Andorra en garanteix una rendibilitat pels pensionistes, el qual, aquest fet no hi és en moltes altres inversions amb renda variable que hi pugui haver a nivell de la CASS i, per tant, això fa que, en aquest cas més que en d'altres, els pensionistes i per tant la Caixa Andorrana de Seguretat Social assegurin més la inversió que en altres casos.

És tot el que volia dir. Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Farré per la seva intervenció.

Per part del Govern el Sr. Ferran Mirapeix té la paraula.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

El Govern voldria contestar a les afirmacions del Sr. López i del Grup Socialdemòcrata començant per l'última i anant cap a la primera.

Quant a l'última, la inadequació a preceptes legals. Com a base general començaríem per mencionar el reglament d'aplicació número 21 decretat pel M. I. Consell General de les Valls, on diu en el seu article número 1 que: "Es regiran pel present reglament les reserves a l'assegurança de vellesa"; i el seu article 2 diu que: "La gestió de vellesa pot procedir a inversions directes destinades a adquirir valors immobiliaris o mobiliaris"; i al seu article 5, a més, defineix les inversions directes i les immobiliàries dient que: "Aquestes tenen de consistir en terrenys o immobles situats en territori andorrà". Per tant, l'adquisició de l'Hotel Cerqueda compliria amb aquests preceptes legals.

Quant a la Llei reguladora de la gestió i organització administrativa a la Caixa Andorrana de Seguretat Social, publicada en el BOPA el 28 de l'1 del 1998, en el seu article 6 -com vostè també ha nomenat parcialment- diu que: "La composició dels membres del Consell d'Administració són quatre, nomenats pel Govern, dos nomenats pels assalariats, un escollit pels pensionistes, i l'altre l'escull la resta de cotitzants"; i en el seu article 9 diu exactament que: "Les competències del Consell, entre altres, serà de sotmetre al Govern els avantprojectes de llei de crèdit extraordinari o de suplement de crèdit", que és el que s'ha fet.

Però, hi ha una acta del Consell d'Administració del 26 d'abril, -que vostè té còpia perquè ens ha demanat tota la informació-, on aquí sí que cal dir que el Consell d'Administració de la CASS acorda per unanimitat, -és a dir que tots els representants dels assalariats, dels pensionistes i dels altres cotitzants també estan a favor d'aquesta compra-, aprovar un avantprojecte de suplement de crèdit per finançar la compra. Per tant, aquí es podria interpretar que el Grup Socialdemòcrata i la defensa que vostè ha fet, doncs està, per dir-ho d'alguna manera, "ningunejant" les pròpies decisions del Consell d'administració de la CASS.

I, per últim, una altra cosa que vostè ha mencionat, és la comissió tècnica de seguiment d'inversions i desinversions que òbviament també es va reunir, se'l

va informar. Vostè ha dit que el Consell nomenava una persona a la comissió d'inversions i desinversions de la CASS, i per tant, aquesta va ser informada, també un representant del Consell nomenat en aquesta comissió d'inversions i desinversions, i no hi va veure cap objecció quant a la compra d'aquest actiu immobiliari per part de la CASS.

Quant, aleshores ja, de si el Govern ha signat un contracte... bé, doncs en això podríem entrar aquí a la Llei general de les finances públiques i a l'article 23.3 que vostè ha mencionat i que després també hi entraré. I en l'article 24.2, que es diu que no es poden aprovar crèdits extraordinaris, ni es poden aprovar suplement de crèdit pel fet d'haver-se contret obligacions. Per tant, el Govern no pot signar un acord comproment-se a una obligació per escrit, perquè aniria en contra de la llei, i aleshores, això és el peix que es mossega la cua.

Vostè es queixa que no hi ha transparència perquè no hi ha un acord escrit, però el Govern no pot comprometre, tampoc uns diners per pagar un lloguer per un edifici perquè d'entrada no ha demanat un crèdit per poder fer aquests compromisos, que a més també, l'article 31.1, paràgraf b) de la Llei general de les finances públiques diu que sense la formalització de l'autorització no es pot iniciar el procés de contractació.

Per tant, si el Govern va acordar verbalment amb la CASS de pagar un lloguer, això ha estat per no infringir la Llei, perquè per escrit no ho pot fer perquè llavors infringiria la pròpia Llei de les finances públiques.

Quant a una altra cosa que vostè ha dit en la seva exposició que això s'ha fet sense cap edicte i sense cap tema de contractació pública, dir-li que la Llei de contractació pública del 9 de novembre del 2000 publicada al BOPA el 6 de desembre del 2000, en el seu article 4 que és el règim normatiu, diu que els contractes de compravenda es regiran per la legislació aplicable a cada cas, és a dir, que un contracte de compravenda d'un immoble no es regeix per la pròpia Llei de contractació pública, i això ho diu la pròpia Llei de contractació pública.

A partir d'aquí, vostè diu que no hem complert la Llei, a part de tot, perquè l'article 1 diu que hi ha una partida que a vostès sumant els hi dona els 13.071.000, i que el suplement de crèdit es finança a través de 13.086.000, dient que aquí falten 14.000 euros i, doncs, possiblement creant una sospita que aquí els comptes estaven mal fets quant a la memòria explicativa que vostè ha dit que només tenia una pàgina i mitja i, per tant, se la podia haver repassat bé. Doncs, a la primera pàgina, al final hi diu que les

despeses notarial que s'haurien d'afegir són de 14.456, que és la diferència entre l'article 2 del Projecte de llei i l'article 1 del Projecte de llei.

Això seria quant a l'adequació dels preceptes legals, per tant, nosaltres des del Govern interpretem que no només s'adequa plenament al que estableix la Llei, sinó que s'adequa plenament als principis de la CASS i a més aquesta esmena a la totalitat quant a aquesta compra, doncs, el Consell d'Administració podria interpretar, des d'un punt de vista, que no tenen cap valor les decisions que es prenen en el Consell d'Administració, però bé, vostès estan en el seu dret.

Quant a l'incertesa de la rendibilitat, aquí sí que la part financera, vostè que ha parlat de la transparència, i també ens afegim al que ha dit el conseller del Grup Liberal, doncs, és clar, vostè treu la valoració de Peritaxa però és poc transparent perquè no treu la de Tecnitaxa, i aleshores diu que es paga de més, i en realitat s'ha pagat lleugerament menys que la mitja de les dos valoracions. I aquests criteris que tenen vostès quant a les valoracions dels actius també seria bo que els apliquessin amb altres casos perquè, per exemple, amb altres valoracions que s'han fet com a la CASS i que s'han presentat al Consell a través dels pressupostos generals i que no hi ha hagut cap esmena per part seva, per exemple, en la compra de Casa Crespo hi havien dos valoracions, una de 2.900.000, l'altra de 2.000.000. Es va pagar bastant per sobre de la mitja i a vostès no els hi va preocupar tant com aquesta mateixa valoració. És a dir que s'ha pagat una mica més que la mitja.

Quant als criteris d'inversió i a la seva preocupació per la rendibilitat dels fons de pensions de la CASS, assegurar-li que el Govern també està preocupat per la rendibilitat dels fons d'inversió de la CASS, i per tant també la seva màxima preocupació és vetllar perquè aquests fons perdurin i perquè es facin inversions, i com vostè ha dit, inversions amb prudència.

Aleshores aquí ja entraríem en els criteris d'inversió independentment de la rendibilitat que la compra de l'actiu li pot donar la CASS a través del contracte de lloguer -i vostè aquí exposava la seva preocupació amb la incertesa de la rendibilitat independent- dir-li que també una mirada als criteris que tindrien de tenir els fons de pensions quant a inversions i criteris que estan penjats a la *web* de l'OCDE, per exemple, quant als fons de pensions diu que, per exemple -com un exemple-, diu que és bo, a més, que inverteixin en valors immobiliaris i que aquestes inversions, -de fet es recull a efectes normatius en molts països-, i les inversions en béns immobles es situen en els fons d'inversió entre un 20 i un 25% en

la majoria de països. Per tant, és un bon criteri d'inversió i és un bon criteri de diversificació de la inversió.

És clar, si tenim en compte que la CASS té avui dia 550.000.000 d'euros en inversions financeres temporals, que d'aquestes inversions financeres temporals l'immobilitzat que té per sobre d'aquests 550.000.000 d'euros només representa un 1,6% dels actius totals dels fons de pensions de la CASS -un 1,6%. Que la CASS inverteixi un 1,9% a comprar un bé immoble, com vostè entendreà, per aquests mateixos criteris de l'OCDE no només és prudent, és que és sa, és que és el que ha de fer: diversificar i no tenir tots els seus béns en inversions financeres temporals.

Per tant, jo crec que amb això quedaria respost pel que fa a la incertesa de rendibilitat perquè aquesta estava en fer inversions immobiliàries, i la inversió immobiliària no és només un tema de rendibilitat que et pot donar aquesta pròpia inversió sinó la plusvàlua que tu pots obtenir de la pròpia inversió immobiliària. I en un fons de pensió, i per això es recomanen les inversions immobiliàries ja que l'objectiu d'aquests fons de pensió és a llarg termini. Sempre es compta amb la revalorització dels propis immobles.

Quant a la manca de transparència... Escolti! aquí no hi ha hagut manca de transparència per part del Govern. Hi ha hagut un efecte dilatori per part del seu grup parlamentari perquè nosaltres vam entrar el Projecte de llei el dia 29 de maig, i sis mesos més tard estem discutint una esmena a la totalitat. I vostè ja ha dit per què estem discutint una esmena a la totalitat: perquè resulta que els propietaris, igual un podria intuir -cosa que nosaltres no fem- però, podria intuir que no són del seu grat.

Per tant, escolti... la transparència ha estat absoluta per part del Govern en aquest tema, se'ls hi ha donat tots els documents que vostès han demanat... tots, sense excepció, i els que no hi eren no se'ls hi han pogut donar.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre per la seva intervenció.

Hi havia alguna intervenció per part dels grups parlamentaris? Entenc que sí, Sr. López teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, molt ràpidament. Primer contestaré una mica la intervenció dels grups parlamentaris.

Crec que en la meua intervenció he deixat clar que nosaltres, si el Govern considera que s'ha d'invertir i s'ha de procedir a fer inversions en equipaments per a gent gran, ens sembla molt bé. Hi estem d'acord i els hi donarem tot el nostre suport. No és que estiguem en contra de millorar el benestar de la gent gran d'Andorra, naturalment que no hi estem en contra. Hi estem a favor, no és això el que discutim; no estem discutint la necessitat o no necessitat que hi hagi residències geriàtriques, no és aquest el tema. Vostès saben que com a socialdemòcrates bon exemple donem de la preocupació que tenim perquè la gent gran, davant de la inactivitat del Govern, pugui gaudir d'aquests centres d'atenció que el Govern no els hi proporciona.

El que estem discutint és una altra cosa. El que estem discutint és qui ha de fer-se càrrec d'aquesta inversió. És el Govern que ha d'invertir directament? O el Govern ha de buscar un banc que hi ha a fora? Ha de buscar que sigui la CASS -en aquest cas-, la que financi aquesta inversió que el Govern no vol fer? Aquest és el tema que discutim.

En cap moment qüestionem, nosaltres, la necessitat de fer residències per a la gent gran i tot tipus d'equipaments, crec que bona mostra hem donat amb les nostres iniciatives als comuns.

Segon aspecte, vostès en parlen... -tots dos, els representants dels grups parlamentaris- que el Govern garanteix la rendibilitat de la inversió. Però jo els hi demano: com ho saben? Quin estudi hi ha de rendibilitat d'aquesta inversió? Quin és el lloguer que pagarà el Govern? Vostès tenen aquesta informació?... Nosaltres no la tenim. Nosaltres no ho sabem. Nosaltres desconeixem completament en quins paràmetres econòmics es mourà aquest acord. És això el que critiquem, justament això. Si hi ha una rendibilitat de la inversió garantida, doncs, naturalment, Sr. ministre, jo també estic d'acord que es pot invertir en béns immobiliaris. L'OCDE ho diu. I diu moltes més coses l'OCDE, Sr. ministre, i a mi m'agradaria que les tingués totes en compte, no únicament aquesta.

Però no és això el que discutim, estem dient que com pot ser que la seguretat social, en aquest cas, acordi fer aquesta operació sense que hi hagi cap estudi de rendibilitat, sense que se sàpiga -que no estigui acordat ni verbalment, ni per escrit- quin serà el lloguer que cobrarà la seguretat social. El problema és aquest.

Mirin, jo també entenc que la seguretat social, potser, actua aquí amb un doble raser, i permeti'm que els faci un comentari: en un moment determinat

es va buscar i es va pensar que la seguretat social podria participar en un projecte per finançar els edificis d'habitatge de lloguer a la solana del Pas de la Casa, que és una iniciativa del Comú d'Encamp. En aquest cas les coses funcionen normalment: es fa la presentació del projecte al president del Consell d'Administració, el president comenta al Consell d'Administració l'informe de la proposta -això va ser el dia 26 d'octubre del 2005-, i el Consell d'administració, doncs, acorda una cosa correcta: fer un estudi de viabilitat. Més endavant, el 30 de novembre, el Consell d'Administració vist aquest primer estudi acorda fer un estudi més acurat. Es fan aquests estudis amb el mètode de descompte de fluxos de caixa... en fi, es fan tota una sèrie de números i, finalment, el 21 de desembre en vista dels estudis, el Consell d'Administració acorda no acceptar la proposta, ja que, segons diu l'acord del Consell d'Administració, es considera que la rendibilitat calculada és inferior a la rendibilitat actual dels fons gestionats... Miri, a mi em sembla bé! A mi em sembla una bona manera de procedir. Hi ha una proposta, el Consell d'Administració de la seguretat social, responsablement, fa fer uns estudis i si ells consideren que la rendibilitat d'aquesta inversió no és l'adequada, doncs, decideixen no acceptar-la. Jo em pregunto per què en aquest cas no s'ha actuat de la mateixa manera? Per què no hi ha aquests estudis de rendibilitat? És aquest el problema... Aquest és el problema de fons. Per què no hi ha estudis de rendibilitat? Nosaltres no sabem quina serà aquesta rendibilitat i, per tant, nosaltres en aquest sentit no podem donar suport a aquest Projecte.

Bé, finalment he de constatar per part dels representants dels grups parlamentaris que a alguns aspectes vostès no han contestat; el Sr. ministre sí que ha contestat i, per tant, hauríem de centrar-nos en aquests punts.

Mirin, sobre el tema del peritatge -al qual el Sr. Joan Albert Farré també s'ha referit- és cert que jo m'he referit només a un dels dos peritatges: al peritatge que demana la CASS, la part compradora. I ho feia en relació amb aquest terme "oportunitat". La memòria explicativa ens diu que és una gran oportunitat... perdó, que és una oportunitat, i nosaltres sabem que la CASS va fer fer aquest segon peritatge, i en aquest segon peritatge ens diuen que val 600.000 euros menys d'allò que paguen. Per tant, nosaltres entenem que no és cap oportunitat. Oportunitat seria una altra cosa. Nosaltres no compartim aquest criteri.

Tampoc sabem quin va ser el primer peritatge, ho desconeixem, i ho desconeixem perquè no se'ns ha informat.

Un altre aspecte. Vostès parlen de la unanimitat que va haver-hi al Consell d'Administració. Miri, em sembla molt bé, això és una de les qüestions que, certament, és així. Va ser per unanimitat però jo amb això no crec que tregui cap altra cosa. Vostès saben que aquest Consell d'Administració, doncs, a començaments del mes d'abril -per tant, abans de prendre aquest acord-, va decidir convocar eleccions pel proper Consell d'Administració. Estem parlant, per tant, d'un Consell d'Administració en funcions com aquell que diu... Potser tècnicament no és l'expressió, però ja s'havien convocat les eleccions. Crec -si no em falla la memòria- que és a mitjans del mes d'abril, aquest acord és de finals d'abril. És un acord que es pren -penso que és l'últim acord que pren aquest Consell d'Administració-, però, no té res a veure una cosa amb l'altra. Sr. ministre, vostè ha rectificat a la meitat: els quatre membres del Govern són nomenats. Els quatre membres que representen els assegurats són elegits... és una matisació.

Vostè m'ha parlat de la Comissió tècnica que es va informar... Miri, jo no he parlat de la Comissió tècnica. Jo he parlat d'una comissió del Consell General, que és la Comissió de Finances, presidida pel Sr. síndic. Es va informar a la Comissió tècnica, em consta, perquè ho he demanat, Sr. Mirapeix, i li asseguro que m'ho he llegit. Li asseguro que m'ho he llegit.

Vostè em diu que no es va poder fer cap acord escrit perquè infringirien no sé quina norma de la Llei... Miri, si no es pot fer, no es pot fer ni per escrit ni verbalment... Si no es pot fer, no es pot fer, aquest no és el problema. El que nosaltres sabem és que vostès ja acorden això. Abans que s'aprovi aquest crèdit extraordinari vostès ja acorden que el Govern ho llogarà, però no sabem quin serà el lloguer que pagarà el Govern perquè ningú ens ha informat.

A veure, vostè també ens parla de Casa Crespo. Molt bé. Miri, hi ha una diferència, Sr. ministre, una diferència important: en el cas de la Casa Crespo no va haver-hi cap Llei de suplement de crèdit que es discutís en aquest Consell. Es va aprovar amb el pressupost en curs, un pressupost que com vostè bé sap no hi ha fitxes d'inversió, no n'hi havia l'any passat. Aquest any finalment ens l'han fet arribar, però ja en parlarem el dia que toqui. L'any passat al pressupost no hi havia fitxes d'inversió per molt que nosaltres les havíem reclamat insistentment.

Bé, en conclusió, vostès en molts dels aspectes que aquí m'he referit, vostès no hi responen, no ens ho expliquen, no ens ho diuen...

I, hi ha una altra qüestió que jo sí que li volia dir, que és que jo m'he llegit bé els documents: m'he llegit la memòria explicativa del Projecte de Llei que

va fer la seguretat social; m'he llegit també l'avantprojecte de Llei de suplement de crèdit preparada per la CASS; m'he llegit, quan ho he pogut aconseguir... -perquè ha costat-, l'informe de la Intervenció general del Govern del 15 de maig del 2006. Aquests tres documents que formen part de la documentació acompanyatòria del Projecte de Llei, doncs, en els tres documents el suplement de crèdit sol·licitat és de 13.086.000 euros. Per tant, el Projecte de Llei que vostès presenten aquí a aquesta Cambra parlamentària no coincideix ni amb la memòria explicativa, ni amb l'avantprojecte de suplement de crèdit que va preparar la seguretat social, ni amb l'informe de la Intervenció general del seu govern, i no ens expliquen el perquè. Vostès ho han canviat... segurament és un error, però si és un error ho assumeixen... s'assumeix que es tracta d'un error, d'una llei mal feta i, com deia en la meua intervenció, els consellers generals són prou responsables, tenim prou responsabilitat com per no aprovar lleis mal fetes que estan desquadrades.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. López per la seva intervenció.

Continuariem amb els grups parlamentaris. Sr. Enric Tarrado pel CDA + Segle XXI.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

Només per puntualitzar que nosaltres no creiem que això sigui votar una llei que estigui mal feta, sinó que com hem defensat a la nostra intervenció creiem... -i amb això no vull dir que el Grup Socialdemòcrata no tingui la sensibilitat social que ha manifestat en el decurs de tot el seu trajecte, tampoc voldria que entréssim en un monopoli del social-, perquè crec que tothom en aquesta Sala qui més qui menys té una mica de sentiment social.

Nosaltres hem reiterat el que hem dit a la nostra intervenció: entenem que la compra en comptes de ser un finançament per a nosaltres és una inversió -la prova està en què com hem dit en la nostra intervenció, les millors inversions que pot haver fet la Caixa Andorrana de Seguretat Social ha estat en béns immobles i, sobretot a Andorra-, i amb aquesta visió no creiem que això sigui una pèrdua dels futurs fons de pensions que hi puguin haver.

Després, una petita reflexió que faria de caire general: jo entenc que la Caixa Andorrana de Seguretat Social, com el Govern, com els partits polítics, com tot el que fa el conjunt de la societat civil i política fem part de l'Estat, i jo crec que aquí el

que estem defensant és l'Estat, sigui donant cobertura social o invertint, no crec que aquí... -estic d'acord amb el que diu el Sr. Esteve que les coses s'han de fer de forma controlada, i s'han de fer ben fetes-, però jo crec que aquí ara enfrontar políticament aquestes coses no crec que ens faci cap bé a ningú.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Tarrado per la seva aportació.

Pel Grup Parlamentari Liberal el Sr. Farré té la paraula.

El Sr. Joan Albert Farré:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, jo crec que ja s'ha parlat en aquesta Sala gairebé de tots els temes que afecten a aquesta esmena. Només recordar, doncs, que la CASS com a tal -segons la Llei reguladora de la gestió de l'organització administrativa de la Caixa Andorrana de Seguretat Social del 18 de desembre de 1997- és una entitat parapública, com a tal, com diu el mateix article 1 de la mateixa Llei, està sotmesa al control del Govern, per tant, entenem que aquí el que s'està tractant és dels tractes entre una parapública i el Govern d'Andorra on hi ha uns compromisos que entenem que hi són perquè consten en la memòria del Govern i, per tant, nosaltres des del grup parlamentari els hi donem suport i entenem, doncs, que es compliran, fet que, doncs, en resum ens permet dir que en aquest Projecte de llei tant el destí com la rendibilitat d'aquest bé immoble entenem que queda determinat i, per tant, no queda cap arbitrietat que ens sembli a nosaltres que sigui digna de tenir en compte.

També dir que com ja s'ha dit aquí en aquest Consell, aquesta compra té el suport no tan sols del Consell d'Administració sinó també del representant del col·legi de pensionistes, com consta en el certificat de data 26 d'abril del 2006, i de tots els seus administradors que també suggereixen aquest tipus d'inversió. Això, fa que mantenim, doncs, aquest ple suport a aquest Projecte de llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Farré.

Pel Govern el Sr. ministre de Finances.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

Seré breu.

Oportunitat no vol dir només oportunitat econòmica, potser oportunitat de compra i, per tant, nosaltres quan ens hem referit a oportunitat no només és econòmica sinó que és de compra. És a dir, un actiu immobiliari es posa a la venda i, si nosaltres pensem que és una oportunitat, el podem comprar.

Per tant, les oportunitats no només són econòmiques, i no només es basen en un preu.

Quant a l'OCDE només dir-li que l'he mencionat perquè sé que li agrada, i que òbviament tenen coses molt bones i coses que potser no ho són tant.

Quant al tema del Consell d'Administració, a mi m'agradaria defensar l'actuació del Consell d'Administració de la CASS perquè es podria... jo sé que aquest no és el seu tarannà però es podria intuir que quan el Consell d'Administració estava en funcions, doncs, hi ha hagut un cert passotisme del Consell d'Administració a l'hora de dir o a l'hora d'acordar aquesta inversió... i això no és així. I, òbviament dir que nosaltres sempre hem actuat amb tota la transparència, és a dir, si no haguéssim actuat amb transparència no haguéssim posat per escrit que hi havia un acord i que era verbal i que és transparència absoluta.

I, per últim dir-li dos coses: la primera és que òbviament amb els pressupostos de la CASS, encara que no hi haguessin fitxes d'inversió sí que hi havia inversions amb béns immobles i, per tant, vostès amb l'article 5 podien haver demanat qualsevol informació pel tema dels pressupostos; i segon, que òbviament no vull interpretar que la seva esmena a la totalitat sobre aquesta Llei és un càstig per part de la CASS per no haver invertit a Encamp. A mi no m'agradaria considerar aquest aspecte ja que ha posat aquest exemple.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies, Sr. ministre.

Doncs, entrariem en un altre torn d'intervencions.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, Sr. Esteve López teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Miri Sr. ministre, vostè sap en relació amb l'última afirmació que ha fet, que això no és ben bé així. No

som nosaltres els que diem aquestes coses, més aviat són els representants del Govern quan expliquen com funcionen les coses en relació amb Encamp. No som pas nosaltres.

Jo he posat un exemple que m'ha semblat interessant, i a més els hi he dit que jo creia que, en aquest cas, el Consell d'Administració de la Seguretat Social havia actuat correctament. Ho he explicat clarament: hi ha una proposta d'inversió, el Consell demana informes tècnics de viabilitat, els informes que es fan no els hi sembla suficients, es demanen informes complementaris. Si el Consell d'Administració de la seguretat social, legítimament, considera que aquella inversió no és encertada per la raó que sigui, perquè consideren que es pot treure rendibilitat superior, doncs, em sembla molt bé, em sembla lògic que actuïn defensant els interessos dels seus assegurats i dels fons de pensions.

En aquest cas que ara analitzem, fixi's vostè que és completament diferent. No fa gaire, hem demanat en diferents ocasions -moltes, com vostè sap- perquè la informació ens arriba amb comptagotes, i quan tenim una part de la informació, llavors ens adonem i sabem que n'hi ha d'altra que podem demanar i, anem jugant a aquest joc que és... llastimós, diguem. Però no és a això al que em volia referir. El dia 29 d'abril, segons les informacions que ens dona la seguretat social, és la primera vegada que es parla al Consell d'Administració de l'adquisició d'aquest immoble, perquè hem demanat tots els acords, totes les notes i informes del Consell d'Administració de la Seguretat Social en relació amb aquest tema i la primera que hi ha és aquesta, la del 29 d'abril en la qual el president proposa la compra d'aquest immoble, i el Consell d'Administració ho accepta. I aquí no tenim cap estudi de rendibilitat, ni de viabilitat. És una manera de procedir completament diferent, amb la qual nosaltres no hi estem d'acord.

Nosaltres no tenim cap constància que aquesta inversió doni aquesta rendibilitat, la mateixa que la dels fons d'inversió, i vostè sap també que els fons d'inversió de la seguretat social han passat per moments delicats. Hi han hagut èpoques en les quals hi han hagut pèrdues. Es van perdre molts diners als anys 1999-2000, seguint criteris potser també de l'OCDE.

En fi, crec que les postures estan molt clares. Aquí hi ha dos maneres d'entendre el que és la seguretat social i com s'han de gestionar els fons. Hi ha dos maneres d'entendre com s'han de respectar les lleis -en aquest cas, la Llei general de les finances públiques. Vostès tenen una manera d'entendre-ho i nosaltres en tenim una altra. Nosaltres creiem que la Llei està mal feta, i vostè no ha contestat a una cosa que crec que és important. El Projecte de llei que ha

presentat vostè aquí no és el mateix que va presentar el Consell d'Administració de la CASS i no és el mateix que el que va informar la intervenció general, és diferent... i a això vostè no contesta, i vostè sap perfectament que això és incorrecte, està mal fet i que no s'aguanta... i ho sap però no ho diu.

Per tant, crec que no hi ha res més a dir. Són dos maneres d'entendre la política, dos maneres d'entendre el que és la serietat i la seriositat parlamentària -i el rigor amb el que hem d'actuar nosaltres- completament diferents.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. López per la seva intervenció.

Pel altres grups parlamentaris?

El Govern desitja intervenir?

Sr. ministre de Finances.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, jo no sé si són dos maneres...

Nosaltres entenem la política com un tema de rigor, un tema que és que s'ha de ser escrupolós amb la Llei, i és el que fem... Escolti!

Quant a la rendibilitat, nosaltres estem convençuts que això és una bona inversió per la CASS. Hem vist que vostè no ho creu així. És molt lliure de no creure-ho així. Li he mencionat el tema de l'OCDE pel tema de la diversificació dels porta-folis i vostè diu que això no el satisfà... Bé, doncs, vostè és lliure de presentar aquesta esmena a la totalitat, òbviament igual que nosaltres som lliures de defensar el que hem presentat... Escolti! No crec que el joc sigui llastimós sinó que són dos opcions completament diferents. La nostra és seriosa i la de vostès doncs, suposo que també.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Alguna altra intervenció per part dels grups?

Doncs, si no hi ha cap més intervenció...

Pel Grup Socialdemòcrata, el Sr. Dallerès té la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

Com tothom sap sóc elegit per Encamp, i s'ha fet menció de la Parròquia d'Encamp i de les inversions a la Parròquia d'Encamp, i és per això que prenc la paraula.

El cas de la inversió a la Parròquia d'Encamp va ser bastant diferent tal com ha explicat el Sr. López, i la seguretat social va considerar, -al meu entendre bé, vist tal com es va procedir-, a dir que no li interessava la inversió que se li proposava, el Comú d'Encamp en va buscar una altra.

Dit això, aquí acabaré.

Llastimosament hi ha un geriàtric o un centre geriàtric a Encamp que està parat per part del Govern, i aquí sí que voldria demanar al Govern vist que és el que l'ha parat... -he escoltat amb atenció la intervenció del Sr. Farré, em sembla que podria servir exactament la mateixa defensa que ha fet el Sr. Farré per aquest tema i perquè serveixi per desbloquejar el tema del geriàtric d'Encamp-, doncs, demanaria al Govern que se l'escoltés bé.

I com a últim punt, i que està molt més lligat al que s'està debatent, s'ha parlat... -i torno a la CASS-, s'ha parlat del fons d'inversió, -el Sr. López ha fet referència també, efectivament, i aquí poso al Sr. síndic com a testimoni-, des de fa pràcticament una legislatura i mitja s'està demanant un complement d'informació tant a Govern com a la CASS sobre les pèrdues del fons d'inversió als anys 1998, 1999, 2000, 2001 de la ratlla d'uns 2.000 milions de pessetes, i de moment és una informació que no acaba d'arribar aquí.

Vist que s'ha parlat aquí avui d'extensió del tema aquest, demano, insisteixo entrant en un element del mateix tipus que com a mínim, ja que es parla de transparència, es doni resposta al que es ve demanant des de la Comissió d'inversions i desinversions de la CASS des de fa una legislatura i mitja. Llavors sí que potser podrem parlar tots que hi ha transparència, i que potser aquest tipus d'inversions valen la pena.

El Sr. síndic general:

Hi ha alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris?

Sr. Jaume Serra per part del Grup Parlamentari Liberal.

El Sr. Jaume Serra:

Entenc que vostè acceptarà la meua intervenció perquè s'ha fet una referència a uns informes d'una comissió de la CASS, la qual estic presidint. Vostè considera que puc intervenir sobre aquest tema?

El Sr. síndic general:

Jo el que agrairia és que centréssim el debat que segur que s'està escapant una mica.

El debat central és la compra i l'esmena a la totalitat de la compra de l'Hotel Cerqueda.

El Sr. Jaume Serra:

Molt bé, gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Per part del Govern alguna altra intervenció?

Doncs, si no hi ha més intervencions per part dels grups parlamentaris demanaria, doncs, que ens centréssim en l'esmena a la totalitat.

El Sr. Jordi Font:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, el Sr. ministre ens ha parlat aquí d'una decisió del Consell d'Administració de la CASS que pensa que la inversió en béns immobiliaris -i nosaltres reclamem si està justificada aquesta possible rendibilitat-, serà rentable.

Jo també voldria recordar que altres béns immobiliaris que encara no s'han desinvertit dels fons propietat de la CASS han estat desastrosos i jo penso que el Consell d'Administració de l'època, segurament, també veia una possible rendibilitat.

Nosaltres, per no tornar-nos a tirar a la banyera, demanàvem uns estudis de rendibilitat. Això no ho hem pogut obtenir.

Per altra banda, també, ha parlat de l'oportunitat...

Bé, jo no sé si és la missió del Consell d'Administració de la CASS de gaudir d'oportunitats. En tot cas, si per decisió volgués invertir en immobiliari el que jo els hi agrairia és que fessin el procediment normal i corrent i que diguessin que volen invertir en immobiliari, llavors sabrien si aquella era una oportunitat, o no, sabríem si no hi ha d'altres oportunitats al país per comprar més béns immobiliaris que aquell.

I, jo ja no em posaré en consideracions ni familiars ni d'amistats polítiques, com s'ha posat finament el Sr. ministre, perquè penso que no és enlairar el debat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris?

Per part del Govern? Sr. ministre.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, el Sr. ministre no ha dit res de família, ho ha dit el seu company el Sr. Esteve López... i era només això. I sinó revisi les actes del Consell quan surtin publicades i veurà com ha estat el Sr. Esteve López el primer que ha parlat de família.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Alguna altra intervenció?

Doncs, si no hi ha cap altra intervenció procediríem a la votació de l'esmena a la totalitat, recordant que sí és sí a l'esmena i no és no a l'esmena, i doncs, al no haver-se presentat esmenes a l'articulat quedaria aprovada la Llei.

Començaríem per la votació. Sr. secretari general?

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Alain Bernat Gallego : No

M. I. Sr. Carles Blasi Vidal : Sí

M. I. Sr. Robert Call Masià : No

M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : Sí

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí

M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez : Sí

M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi : No

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : No

M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols : Sí

M. I. Sr. Jordi Font Mariné : Sí

M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal : No

M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany : No

M. I. Sra. Eva García Pastor : No

M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringueret : No

M. I. Sra. Mariona González Reolit : Sí

M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell : No

M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí

M. I. Sra. Conxita Marsol Riart : No

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No

M. I. Sr. Emili Prats Grau : No

M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font : Sí

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí

M. I. Sr. Jaume Serra Serra : No

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : No

M. I. Sr. Carles Verdager Pujantell : No

M. I. Sra. Olga Adellach Coma : No

M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : Sí

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí

El Sr. síndic general:

Sr. secretari de torn si sou tan amable de fer el recompte.

El Sr. Robert Call:

12 sí, 16 no.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, a la vista del resultat queda desestimada l'esmena i declaro aprovat el Projecte de llei.

Abans de continuar amb l'ordre del dia establert farem una pausa d'uns deu minuts.

Moltes gràcies.

(Són les 17.33h)

(Se suspèn la sessió)

(Són les 17.52h)

Bé, doncs, reprenem la sessió amb el punt número 4 de l'ordre del dia establert.

4- Examen i aprovació, si escau, de l'esmena a la totalitat, presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, al Projecte de llei de crèdit extraordinari per finançar les despeses derivades de l'adquisició del 29% del capital social de la societat CTRASA.

El Projecte de llei fou publicat al Butlletí número 43/2006, del 19 d'octubre.

El Grup Parlamentari Socialdemòcrata hi ha presentat una esmena a la totalitat, i ha estat publicada en el Butlletí 53/2006, del 29 de novembre.

Exposa l'esmena el Sr. Vicenç Alay, en representació del Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

Teniu la paraula.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

L'esmena a la totalitat presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata no se centra, no es pot centrar sols en el fet puntual de l'adquisició del 29% del capital social de CTRASA, sinó que ho ha de fer i ho fa en el conjunt del projecte econòmic i del seguit de decisions governamentals que ens han portat en aquest punt.

No es tracta avui, evidentment, de reproduir un debat de totalitat sobre el forn incinerador, amb les seves múltiples implicacions, sinó de revisar críticament un dels seus aspectes cabdals, el paper i el pes de l'Administració en el projecte, la construcció i l'explotació del Centre de Residus, -en la seva globalitat, el forn, la deixalleria, etc.

Ja en el seu primer moment, -i torno a repetir, centrant-nos únicament en el model econòmic de concessió administrativa impulsat pel Govern Liberal-, el nostre grup parlamentari es va mostrar absolutament en desacord amb els termes del mateix.

Ara fa quatre anys, -i val la pena fer-ne memòria-, aquesta Cambra va debatre l'esmena a la totalitat presentada pel nostre grup parlamentari i per, en aquell moment, consellers del grup mixt, al "Projecte de llei relatiu a la construcció i l'explotació del Centre de Tractament de Residus d'Andorra mitjançant concessió administrativa". L'esmena, com tots vostès saben no va prosperar. Els quinze vots negatius dels consellers liberals, el quinze vots dels quinze consellers liberals d'aquella legislatura, van ratificar el model proposat per l'executiu i la concessió administrativa va ser un fet.

Per què, avui, quatre anys després, aquesta revisió del tema? Doncs, per una raó ben simple, perquè aquesta adquisició del 29% de les accions de CTRASA, -en el marc d'una operació que, segons s'ha dit, va encaminada a què l'Estat disposi d'un paquet accionarial majoritari dins la societat-, reobre el debat sobre l'opció votada el 2002 i dona nova vigència als postulats del Grup Socialdemòcrata.

En aquella sessió del 31 d'octubre del 2002, van dir-se moltes coses. Evidentment, seria impossible recollir-les totes. En qualsevol cas, no em vull estar de recollir alguns dels punts més significatius i que lliguen directament amb el que és pròpiament el tema econòmic i societari.

Un dels punts de debat en aquella sessió va ser el del finançament de la construcció del forn. El propi plec de bases del concurs obria la possibilitat de dues fórmules alternatives: la de pagament per certificacions d'obra i la de pagament per cànon d'inversió.

L'impacte econòmic de cada una de les fórmules era ben diferent: en el primer cas, el Govern havia de recórrer a endeutament, però, en contrapartida, amb

uns costos financers relativament baixos; en el segon cas, el Govern s'estalviava l'endeutament i el pagament es repartia en quotes a pagar durant 20 anys, però, en contrapartida, també, amb uns costos financers sensiblement superiors.

Deixant de banda discrepàncies, -que n'hi va haver-, sobre les xifres de base, en números aproximats això volia dir: pagant per certificacions el cost de l'obra ascendia a 43 milions d'euros; pagant per concessió administrativa, per canó d'inversió, el tram de construcció (deixant de banda l'explotació, vull dir) acabaria costant, al final dels 20 anys, un total de 98 milions d'euros.

El sobrecost, -el sobrecost imputable als interessos i finançament de la concessionària, no estic parlant del sobrecost imputable a les obres-, aquest sobrecost ascendeix, doncs, a 55 milions d'euros.

No és demagògic de cap manera dir que, en el cas de finançament directe del Govern (pagament per certificacions) el cost total hagués estat sensiblement inferior a aquests 98 milions, amb uns costos financers molt per sota dels 55 milions del cas de la concessió. És a dir, que al final del trajecte, l'Estat s'hauria estalviat una quantitat important que ara ha anat a parar a economies i interessos privats. I això sense comprometre, de cap manera, ni els interessos de l'obra, ni les finances de l'Estat.

Pel que fa a l'impacte en el tema societari, aquest és igualment rellevant:

En el cas de pagament per certificacions d'obra, liquidada la construcció, solament calia un ens de gestió, amb la doble possibilitat que aquest quedés adscrit a Govern, com havia estat fins ara, o bé que es constituís una societat pública amb majoria de l'Administració i amb la participació significativa del soci tecnològic. En qualsevol cas, qualsevol d'aquestes dues possibilitats era una solució que deixava al Govern totes les eines polítiques i econòmiques; en el cas de la concessió administrativa, la solució portava aparellada una societat concessionària atípica, amb majoria de capital estranger i amb un sector públic hipotecat en les seves decisions.

Aquest va ser el cas i així, aprovat el Projecte de concessió, va constituir-se CTRASA, l'empresa concessionària, amb una participació accionarial, que, després de diverses compravendes internes, és la següent: Govern d'Andorra, 15%; FEDA, 5%; CESPÀ GR, 29%; Novergie, 18%; Societat de Treballs Públics Daniel Armengol, 9,5%; EMPUB, 10%; Tecno-Energia SL, 9,5% i EMTE, 4%. En definitiva, el 20% en mans dels socis públics, FEDA i el Govern d'Andorra, 29% en mans de societats andorranes i la resta el 51% en mans de societats

estrangeres que representen els socis tecnològics de l'empresa.

Ara, en aquest moment amb els acords subscrits i el crèdit de finançament que avui discutim, l'accionariat prendrà un nou perfil, desapareixent les tres empreses andorranes, -Tecno-energia, EMPUB i Treballs Públics Daniel Armengol-, i augmentant el pes dels socis públics, -Govern i FEDA-, que, amb la compra de les accions arriben al 49% del total accionarial de CTRASA, a les portes de la majoria, però encara minoritaris.

Per què aquest canvi de política, ens preguntem? A la introducció del Projecte de Llei es diu, com a motivació de l'adquisició de les accions i cito textualment, diu: "Vist que el caràcter estratègic de la gestió de residus del país i la importància de l'aprofitament energètic que se'n deriva, FEDA conjuntament amb el Govern, estan interessats en obtenir major participació en aquesta societat" -referint-se a CTRASA. Això es recull en la introducció del Projecte de Llei de crèdit extraordinari.

Què ha canviat, del 2002 ençà, en el caràcter estratègic de la gestió de residus, perquè, en aquell moment, el 2002, el Govern deixés en mans d'una empresa privada un element tan important en aquest tema com és el Centre de Tractament de Residus, i que ara es replantegi la situació amb la compra d'accions de CTRASA?

Per als Socialdemòcrates no ha canviat absolutament res, el caràcter estratègic de la gestió de residus no és una cosa nova, era i segueix sent caràcter estratègic, i per això la nostra posició i la nostra esmena a la totalitat al Projecte de Llei de concessió del forn.

Des del primer moment vam denunciar la contradicció que es plantejava entre un Pla de Residus, -el pla de l'any 2001-, que parlava de polítiques de minimització i parlava de reciclatge, i una concessió que obligava el Govern a un mínim tonatge d'incineració, per assegurar la rendibilitat de l'empresa concessionària, -no estem parlant d'ONGs, senyors-, i que, per tant, condicionava les polítiques públiques de residus.

I ara parlen, -descobreixen, sembla ser-, el caràcter estratègic de la gestió de residus!

Bé, per això he volgut fer un recordatori d'aquell debat. Perquè el temps ha acabat posant les coses al seu lloc i ha demostrat la inconsistència d'una concessió que deixava l'Administració pública en una mala posició; en una mala posició tant econòmica com política.

Tornant al punt concret de la qüestió d'avui, la compra d'aquest 29% d'accions de CTRASA hem de

dir, per la lògica dels nostres propis arguments, pel que acabo de dir, semblaria normal que la nostra posició fos favorable a aquest Projecte, fos positiva, i que no haguéssim presentat lògicament aquesta esmena, ara bé hi ha almenys dues raons que apunten en sentit contrari.

La primera és la deriva i la falta de criteri demostrat pel Govern en les seves actuacions respecte al Centre de Tractament de Residus i la gestió de residus, en general. En aquest sentit, hem de recordar que, a hores d'ara, l'Administració segueix sent minoritària dintre la societat, que no es coneix, -no coneixem a hores d'ara-, quina és la voluntat i les possibilitats del Govern respecte a l'obtenció de la majoria accionarial i que, arribat a aquest punt, desconexem igualment quina és l'estratègia del Govern per a reconduir el Centre de Tractament de Residus.

I és que no es tracta, evidentment, que l'Administració substitueixi als socis andorranos en els exagerats rendiments de la concessió, -rendiments en contra de l'interès públic, que ara, amb aquesta operació, minimitzarem una mica-, no es tracta d'això sinó que l'obtenció de la majoria permeti una redefinició de la gestió del centre i de la política de residus en general. Desconexem, repeteixo, si això forma part dels interessos del Govern i fora bo de conèixer-ho. Estem parlant, per entendre'ns, d'un possible rescat del Centre de Residus i d'un replantejament del contracte d'explotació.

I no és això una qüestió banal, sobretot quan hem sentit dir al propi ministre, el Sr. Puigdemívol, durant la seva darrera compareixença davant la Comissió que el canvi d'accionariat resoldria molts problemes i que CTRASA rebria una empena important, que ni va concretar ni va deixar entreveure'n la direcció ni l'abast.

En segon lloc, per què compra les accions FEDA i no ho fa, com semblaria lògic, el propi Govern?

Ens trobem, una vegada més amb la política liberal de convertir les parapúbliques en el seu banc particular, sigui per la via d'absorbir-ne els rendiments, sigui per la via de carregar en el seu compte, -compte de les parapúbliques-, les inversions necessàries per posar en marxa iniciatives governamentals. Acabem de viure el debat sobre el tema de l'hotel Cerqueda, i és prou il·lustratiu al respecte.

Aquesta qüestió no sembla una qüestió menor quan, la pròpia FEDA, amb dubtes seriosos sobre el tema, sol·licita un informe tècnic sobre si l'adquisició d'aquestes accions podria considerar-se compresa en el seu objecte que, d'acord amb la seva Llei de creació -la de FEDA, del 14 de gener del 1988-, es

limita a la producció, a la importació i a la distribució d'energia elèctrica.

L'informe del lletrat, -de data 7 de juliol i sense signatura, si més no la còpia que se'ns ha fet arribar en resposta a una demanda formulada per mi mateix-, l'informe del lletrat, deia, no és taxatiu al respecte, i tot i apuntar a una possible resposta afirmativa a la qüestió, planteja més dubtes que no en resol.

Per no trair ni la lletra ni l'esperit del text, llegiré textualment un dels paràgrafs d'aquest informe, un paràgraf que respon, precisament, a la pregunta formulada per FEDA sobre si l'adquisició d'aquestes accions poden considerar-se compreses en el seu objecte. Diu el lletrat:

“Com ja indicàvem, -i llegeixo textualment-, en aquella nota, es tracta d'una qüestió que no resulta fàcil de respondre en el marc legal que ens movem, però el fet que FEDA ja tingui accions de CETRASA, en virtut d'una subscripció que fou prevista expressament per una llei, i que entre les activitats que ha de desenvolupar aquesta societat s'hi trobi la cogeneració d'energia elèctrica, són arguments que poden fonamentar una resposta afirmativa, especialment si es considera que la quantitat d'energia elèctrica que pot generar aquesta instal·lació no és en absolut negligible en relació al total d'energia generada per FEDA. Però aquests són ja raonaments de caràcter tècnic, -segueixo citant-, sobre els que no podem opinar.”

Bé, això és el que diu el lletrat, i com apuntava jo, dóna o deixa oberts més dubtes que no pas en resol.

És cert que amb l'aprovació de la Llei de concessió administrativa del Centre de Residus, FEDA va convertir-se en soci de CTRASA, si bé, cal recordar-ho, amb una participació del 5% de les accions. Un soci minoritari, la participació del qual podria considerar-se en consonància, -no és una afirmació meua, però es pot entendre així-, amb l'abast dels interessos de FEDA en la societat.

L'operació de compra, però, situaria FEDA en una posició substancialment diferent, convertint-se amb el 34% de les accions en l'accionista més important de la societat; una societat, recordem-ho, l'objecte de la qual no és la producció, la importació i la distribució d'energia elèctrica, sinó “el desenvolupament del projecte de concepció, construcció i explotació del Centre de Tractament de Residus” tal com diu l'article 2 dels seus estatuts.

Tots sabem que aquest tractament porta aparellada, -el tractament dels residus-, porta aparellada una cogeneració d'energia elèctrica, però ni el volum de la seva producció ni l'objecte primer de la societat, -el tractament de residus-, permeten avalar, si no la seva

presència, la de FEDA, sí, almenys un pes tan important en la societat.

No entrarem aquí en el tema del preu pagat per les accions, el seu valor nominal. Primer per una qüestió de prudència, i és que la manca d'informació al respecte ens impedeix, -informació suficient-, ens impedeix aventurar segons quines hipòtesis. I segon perquè encara tenim pendent un debat sobre els sobre costos del forn, -i d'això sí que n'estem convençuts-, sobre costos i preu de les accions segurament són temes estretament lligats. Ja en parlarem en aquell moment.

En tot cas, avui no hi entraré.

Bé, per finalitzar, no podem estar d'acord, no en el fet que el sector públic guanyi pes a CTRASA, -que això ho compartim i fins i tot ho reclamem-, sinó amb la política erràtica del Govern en aquest tema i en el procediment emprat, recurrent, una vegada més, a les parapúbliques en mostra de la seva incapacitat, la incapacitat del Govern, o la manca de voluntat d'aquest per assumir les obligacions que li pertocuen.

Per aquesta raó, sotmetem a la Cambra aquesta esmena a la totalitat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Alay per la seva intervenció.

Continuaríem, doncs, per part dels grups parlamentaris per CDA + Segle XXI.

Sra. Lurdes Font teniu la paraula.

La Sra. Lurdes Font:

Gràcies Sr. síndic.

Ens toca ara analitzar el Projecte de Llei de crèdit extraordinari destinat a finançar les despeses derivades de l'adquisició de les accions dels socis andorrans de CTRASA. Cal considerar, d'entrada, que el tema queda situat de ple en l'àmbit de la gestió de residus, -un àmbit que, recordem-ho, ha estat en el centre del debat polític dels darrers anys.

Des de CDA + Segle XXI volem remarcar la importància que ha tingut pel país la construcció del nou Centre de Tractament de Residus, per tal de poder fer front a una problemàtica que feia molt temps que reclamava una solució (que ha tardat força en arribar, per cert). En aquest darrer sentit, volem remarcar també que, segons el nostre criteri, els endarreriments de les obres i els no compliments dels terminis establerts per a l'acabament d'algunes de les seves fases han tingut un protagonisme

excessiu en la construcció del Centre de Tractament de Residus. És força lamentable que aquests tipus de problemes acabin sent una constant, una qüestió crònica en la manera com es desenvolupen, en general, les nostres obres públiques.

Dit això, pensem que, en matèria de gestió de residus, la responsabilitat final ha de recaure en el Govern, que és el que, en darrera instància, ha de poder decidir en relació amb una qüestió tan delicada per la seva incidència en el nostre medi ambient. I aquesta responsabilitat final dels poders públics s'ha de manifestar amb independència del model de gestió, -públic, privat o mixt-, pel qual s'hagi optat. Amb això volem dir que el Govern ha d'intervenir en aquest àmbit sempre que les circumstàncies ho requereixin, i sempre per raons d'interès general.

Atesa la importància estratègica que la gestió de residus té pel país, i un cop constatat determinats problemes derivats de l'estructura accionarial inicial de CTRASA, el Govern i FEDA -conjuntament- han decidit intervenir amb la finalitat de comprar el 29% del capital social que estava en mans de socis privats andorrans. Sembla que aquestes accions es compren a un preu raonable, ja que segons el Govern, els socis andorrans no obtindrien cap plusvàlua amb la venda de dites accions.

Sigui com sigui, des de CDA + Segle XXI estem més preocupats per tot el que fa referència al present i al futur que no per qüestions relatives al passat. És per això que no volem entrar, ara, en el debat de tractar d'atribuir errors o responsabilitats als uns o als altres. Així, ens sembla que el model accionarial que queda establert amb l'adquisició per part de FEDA de l'esmentat 29% del capital social de CTRASA és un primer pas, encara que no decisiu, de cara a què el Govern pugui tenir el control de l'empresa. En aquest sentit, demanem al Govern que faci les gestions necessàries per tal d'adquirir el percentatge d'accions que falten per tenir, justament, el control d'aquesta empresa. D'aquesta manera, el que té la responsabilitat final sobre la gestió de residus tindrà també la capacitat de decisió necessària sobre com s'ha de produir aquesta gestió.

Cal dir també que amb la nova estructura accionarial la societat queda en mans de FEDA, -que més endavant acabarà sent titular de la majoria del capital social-, i dels socis tecnològics estrangers, que poden assegurar, des del punt de vista tècnic, el bon funcionament del Centre de Tractament de Residus.

Paral·lelament, és interessant remarcar que l'aprofitament energètic -via cogeneració- que es deriva del funcionament del centre de tractament de residus és un argument més a l'hora de justificar

l'enfortiment de la presència accionarial de FEDA dins CTRASA.

Per tot el que s'ha exposat, i des de la convicció que l'adquisició per part de FEDA del 29% del capital social de CTRASA és un primer pas de cara a què Centre de Tractament de Residus pugui funcionar amb millors garanties, però, a la vegada, disconformes amb els endarreriments de les obres i amb els problemes interns que fins ara ha tingut CTRASA, i a l'espera que el Govern assoleixi el control majoritari de la societat, ens abstindrem en la votació que tot seguit es produirà.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Font per la seva intervenció.

Pel Grup Parlamentari Liberal, Sr. Jaume Serra teniu la paraula.

El Sr. Jaume Serra:

Gràcies Sr. síndic.

El Grup Parlamentari Liberal ha analitzat la Proposta de crèdit extraordinari per finançar la compra del 29% del capital de CTRASA, i no podem compartir l'opinió del Grup Parlamentari Socialdemòcrata en l'esmena a la seva totalitat, malgrat que en el decurs de la seva exposició m'ha semblat que, *inclús*, estaria disposat a canviar perquè li semblava que hi havia algunes coses en les que hi estava d'acord, en alguns plantejaments hi estava d'acord. I també m'ha semblat entendre que la crítica que vostè feia era en relació a què la inversió tenia un caràcter de deriva i de falta de criteri, i crec que ha dit que la inversió era erràtica.

Jo, permeti'm que li digui que he llegit bastants manuals d'inversió i enlloc he vist qualificar les inversions d'aquesta manera. Les inversions acostumen a ser bones o dolentes, rentables o poc rentables, amb un tipus d'interès determinat o amb un valor actual net determinat. I crec que avui, bàsicament, el que estem discutint és un crèdit extraordinari per finançar una compra, una inversió.

Dit això de la documentació presentada i que ens ha permès analitzar l'operació, se'n desprèn, al nostre entendre, que l'operació de compra d'accions és oportuna i encertada en una doble vessant: financera a curt termini i de caràcter estratègic, com vostè ha dit, a llarg termini.

El cas que analitzem avui, en el cas d'avui, no podem actuar i dic no solament actuar amb un criteri estrictament financer, sinó que el que cal és fer un anàlisi, per altra banda, sempre difícil, del que pot

esdevenir una inversió en el temps. Més encara quan ens referim, com en el cas d'avui, a activitats que afecten a una empresa parapública en règim de monopoli legal i m'atreveria a afegir a monopoli natural com és FEDA, i per suposat amb preus administrats per un supervisor, en aquest cas el Govern.

Pel que fa a l'anàlisi financer i de rendibilitat, no abundaré en explicacions que en la seva major part es troben resumides en la informació que acompanya el Projecte, i de ben segur, el ministre de Finances explicarà abastament.

Ara bé, sí que s'escau fer un resum planer, -els hi prometo que serà planer-, del que estem tractant, ja que es tracta d'una empresa, com ja he dit abans, parapública, i que vol comprar el 28% d'una societat que es diu CTRASA.

No vull entrar, ja ho he dit abans, a discutir profundament els aspectes econòmics de tipus d'interès calculatori, valor actual net de les accions, prima de risc tinguda en compte en l'anàlisi de valor, etc.

Finalment, del que es tracta, és de contestar si aquell 1.900.000 euros pel 29% d'accions de CTRASA ho val. Són diners que es poden pagar.

Doncs, bé, de l'auditoria independent que acompanya la documentació se'n desprèn que sí. No he trobat cap menció en la referida auditoria que digui que el patrimoni net de la societat no sigui el comptabilitzat, tampoc he trobat cap pèrdua d'exercicis anteriors que així ho manifesti. De fet he trobat un petit guany, insignificant, de molt pocs euros, que varia molt poc el valor patrimonial de la companyia.

Per tant, en relació amb el fet si val o no cal, des del punt de vista estrictament comptable, la resposta és que sí.

És clar que amb això no n'hi ha prou. Cal a demés pensar quin serà l'esdevenir d'aquesta societat, la seva marxa futura, altrament dit: la inversió que estem analitzant avui, quina evolució tindrà en el futur i, sobretot, si és bo que FEDA tingui una participació a CTRASA.

És aquí on cal tenir en compte els plantejaments de caràcter estratègic. Valoracions que nosaltres no coneixem amb profunditat, doncs, correspon *strictus sensus* al Consell d'Administració FEDA, i que estic segur que hauran fet, en el moment de demanar l'aprovació d'aquesta inversió que nega avui el Partit Socialdemòcrata.

Ara bé, sense voler suplantar-los al Consell d'administració, des del Grup Parlamentari Liberal, pensem que una major participació a CTRASA de

FEDA convertint-se en accionista de referència, permet una integració vertical en un camp molt important com és el de la generació d'energia, reforça la participació pública en aquesta societat, i finalment garanteix un nucli d'accionistes de referència que assegura, en gran part, l'estabilitat accionarial en el futur.

Cal recordar que el forn incinerador, i ho he llegit a la premsa, pot esdevenir productor primari del 3 o 4% de les necessitats d'Andorra, i per altra banda, operacions d'aquest tipus i integració de productor primaris d'energia amb distribuïdors, són, diguéssim, de rabiosa actualitat. Només cal veure el que passa a EON, etc.

Per tot això votarem en contra de l'esmena a la totalitat presentada pel Partit Socialdemòcrata.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Serra per la seva intervenció.

Alguna intervenció per part del Govern?

Sr. ministre de Finances teniu la paraula.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

Abans de tot, subscriure el 100% l'exposició que ha fet el Sr. Serra del Grup Liberal, i a partir d'aquí fer dos raonaments genèrics envers l'exposició que ha fet el conseller del Grup Socialdemòcrata.

Primer quant a la falta de criteri, òbviament, com a Govern no estem d'acord que se'ns acusi que tenim una falta de criteri amb el tema del Centre de Tractament de Residus. Nosaltres tenim les idees molt clares. Què és el que volem fer. Ho hem dit. Volem adquirir una majoria de control de la societat, i properament entrarem un projecte de llei aquí al Consell, per poder crear una societat pública, que és l'única manera que es pot fer. És a dir, per llei.

Per tant, nosaltres presentarem aquí al Consell properament aquest projecte de llei per poder obtenir l'autorització per part del Consell, per poder obtenir el 51% o més del control d'aquesta societat. I per tant, tenint en compte això, jo suposo que a partir d'aquí, vostès estaran d'acord amb aquest aspecte, perquè nosaltres, com vostè ha dit, en el debat que va tenir lloc en aquest Consell, vostès demanaven precisament això.

Quant a per què FEDA i no Govern? Perquè nosaltres hem primat sobretot el tema que ha dit el Sr. Serra, hem primat el tema de la cogeneració elèctrica, i pensem que el control de FEDA

d'aquesta societat és important, pel que és l'energia al país. És a dir, si amb energia hidroelèctrica amb el consum total, nosaltres som capaços de produir un 15%, pensem que el forn o CETRASA pot produir entre un 3 i un 5%, i que per tant, per a una inversió que és petita, tenir un control d'aquesta capacitat de cogeneració i integrar verticalment a FEDA, pot ser molt interessant. Pensem que el Govern, de totes maneres, no perd el control, ja que és 100%... FEDA és una parapública de l'Estat. I també pensem que el Govern té altres mitjans per poder controlar tot el que és la societat i l'exploació del forn incinerador.

Per tant, aquests són els criteris que han imperat a l'hora de presentar aquest Projecte de Llei, de fer aquesta adquisició del 29% addicional, que ja s'ha fet, que es fa ja amb l'objectiu de poder obtenir, com a mínim el 51%, i que per tant, es presentarà aquest Projecte de Llei perquè el Consell el consideri, i si escau, l'aprovi.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre de la Presidència.

Doncs, hi hauria alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris?

Sr. Vicenç Alay pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, teniu la paraula.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, primer de tot començaré per CDA, que celebro que comparteixi la visió i les preocupacions que tenim nosaltres sobre el tema del forn incinerador, encara que no doni suport a l'esmena, la seva intervenció per a mi ha resultat il·lustrativa que al darrera del forn, al darrera de la gestió de CTRASA hi han hagut prou problemes, i és una visió que compartim, i que valoro.

Bé, pel que fa al PLA, no sé, aquesta vegada jo portava el tema escrit, i em servirà perquè li pugui passar al Sr. Serra una còpia de la meva intervenció. Perquè no sé si no m'ha escoltat bé, perquè jo he llegit el que tenia escrit aquí sobre algunes de les coses que ha dit, quan semblava apuntar que m'anava a passar de posició.

No, no, torni-s'ho a mirar!

La nostra posició és molt ferma i està perfectament argumentada, valgui la modèstia.

Pel que diu a allò d'erràtic. Jo no he parlat d'inversions erràtiques. Tot i que escoltant-lo a vostè apreng moltes coses. Això li reconec.

Però jo no he parlat d'inversions erràtiques. Jo he parlat de política erràtica del Govern. Ara, seguint per aquest camí, igual haurem d'incloure això d'erràtic en el capítol d'inversions. Però això li deixo que ho tramiti vostè que té més entrada en el tema.

Bé, s'ha referit a tota una sèrie de qüestions sobre preus i inversions. Jo li he dit que no anava a entrar en aquest tema, perquè no era aquesta la qüestió. Per a nosaltres, i expressament hem volgut vincular la presentació o l'exposició a la qüestió política, a la trajectòria, al fet que això sigui estratègic avui i no ho era el dia que el Sr. Esteve López es va escarrassar durant dos hores en aquesta Cambra intentant convèncer-los de la importància en la gestió de residus, d'aquest valor estratègic que vostès ara reclamen.

Bé aquest és un tema.

Hi ha un altre tema que també em sembla important de valorar-ho sobre el tema de FEDA, i a demés que em preocupa. Bé, després ja entraré amb allò de la societat que aquí hi ha un punt a valorar positivament. Però amb el tema de FEDA em preocupa que vostès justifiquen el fet que FEDA tingui una participació important pel fet que en el Centre de Tractament de Residus, el forn, pròpiament, -aquí no hi ha deixalleries que facin energia-, el Centre de Tractament de Residus, forn incinerador, produeixi una determinada quantitat d'energia. Vostè estan venent que FEDA té un paper en aquesta societat i estan quasi bé, plantejant el Centre de Tractament de Residus més com una indústria de producció elèctrica com el que realment és: un recurs, no un millor recurs, però el recurs que tenim per donar solució al tema de l'eliminació de residus, i no una central que pugui substituir qualsevol altre projecte alternatiu, com pot ser l'energia de producció hidroelèctrica, etc. No, el Centre de Tractament de Residus és això, un Centre de Tractament de Residus que complementàriament, i per una qüestió de mínim sentiment ecològic, fa un procés de generació elèctrica per aprofitament de la combustió que s'hi genera.

Res més que això. Ara vostès sembla que vulguin canviar el destí del forn. I això és el que em preocupa. I per això parlo, Sr. Serra, de política erràtica. Perquè una política erràtica quan parlava de criteri, permeti'm que li digui, Sr. Mirapeix, no em referia a vostè ni al seu Govern, estic parlant del problema de falta de criteri del seguit de decisions que s'han pres en el seguit de governs liberals.

A nosaltres ens preocupa que s'avanci cap a una direcció però que encara segueixin tenint dubtes tan importants sobre el que significa, a hores d'ara, en aquest país, la gestió i el tractament de residus.

Per últim, bé, ens ha dit que avançaven, que ens plantejarien en aquesta mateixa Cambra la creació d'una societat pública. Jo això he de dir que ho celebro. Celebro que es converteixi CTRASA en una societat pública i que el Govern tingui el 51%, però el camí no s'acaba aquí pel que li deia abans. No es tracta que ara nosaltres... -nosaltres em refereixo a les institucions-, tinguem una participació suficient com per recuperar una mica els rendiments aquests exorbitants que es produïen i que anaven a parar a les mans d'inversors privats.

Es tracta que aquest 51% ens permeti replantejar la política, -jo no sé si caldrà fer un rescat o no, si és viable o no, ja en parlarem en el seu moment-, però que es plantegi una política a l'empara d'aquesta capacitat de maniobra que ara ha de tenir el Govern.

Quan he fet la proposta no he demanat el vot, com així havia fet el company Esteve López, no he demanat el vot afirmatiu perquè sabia que no me'l donaria i m'he estalviat l'esforç, però ara sí que els hi demano, que ja que pensen avançar amb aquest procediment de societat pública, que aprofitin l'avinentsa i replantegin les polítiques de gestió de residus en el país.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Alay per la seva intervenció.

Pel grup parlamentari CDA + Segle XXI?

Pel Grup Parlamentari Liberal?

Sr. Jaume Serra.

El Sr. Jaume Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. Alay l'he escoltat bé, i jo també aprenc moltes coses de vostè, i ho sap. Crec que n'és conscient. Però ho dic aquí públicament ja que vostè també ho ha dit.

És veritat que m'he saltat el substantiu inversió quan estàvem parlant de política. Però és clar, estem parlant d'una inversió, el 38%, jo he suposat que els adjectius política erràtica anaven referits al substantiu que era la inversió. Jo ho he entès d'aquesta manera. Disculpi'm però és veritat que m'he saltat el substantiu. Però és clar, evidentment, avui estem parlant de la compra d'accions que a tot arreu és una inversió. Per tant, disculpi'm, té vostè raó.

La meva defensa, ja ho he dit, és amb una doble vessant, amb una inversió a curt termini, i com li he dit abans, les inversions normalment es consideren

bones, dolentes, rentables, no rentables, amb un valor afegit net el que sigui; i en aquesta vessant hi estem d'acord. Li hem afegit un caire estratègic, que vostè pot o no pot compartir, perquè evidentment, i vostè sap i hem discutit algunes vegades sobre el que és tàctica i estratègica. Estratègica es refereix en el llarg termini, i l'única cosa que sabem en el llarg termini és que tots calbs.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Serra per la seva intervenció.

Per part del Govern, Sr. ministre de la Presidència teniu la paraula.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

Seré molt breu. La primera puntualització és que una planta de tractament de residus si no fos el cas d'Andorra, és a dir un país petit, no representaria en cap moment per un país el 5% de la demanda de l'energia elèctrica. Per tant, té una importància vital per al nostre país, també aquesta faceta que no és la primària, però sí que és la secundària que és el tema de la cogeneració d'energia elèctrica. I per això defensem que sigui FEDA dintre d'aquesta faceta que agafi la participació.

I per últim, només dir que ja que vostè celebra que nosaltres properament presentarem un projecte de llei per crear CTRASA com a societat pública, doncs, ho podríem celebrar tots ara, en aquest moment, si vostès retiressin l'esmena a la totalitat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre de la Presidència per la seva intervenció.

Hi hauria alguna altra intervenció?

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, Sr. Vicenç Alay.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, ni que estiguem en èpoques de Nadal, no em puc permetre un regal d'aquesta magnitud, precisament perquè... (Se sent riure)... comprendrà que no toca.

Però bé, si fan bon dat, més endavant podrem parlar-ne.

Hi ha un tema, i jo també seré molt breu. Quan s'ha parlat... es parla de rendibilitat, jo els hi vull fer un

recordatori. No es tracta de rendibilitat de les inversions. Evidentment, el Govern ha de vetllar perquè les inversions siguin rendibles. Nosaltres posem l'accent a la rendibilitat política. I quan parlem de rendibilitat política estem parlant de donar solucions als problemes que cadascú, vostès i nosaltres des de la nostra posició, tenim l'obligació d'atendre.

Res més que això. Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Alay per la seva intervenció.

Alguna altra intervenció dels grups parlamentaris?

Per part del Govern?

Doncs, si no hi ha cap més intervenció, proposaria la votació de l'esmena, recordant que sí és sí a l'esmena, i no és no a l'esmena. I al no haver-se presentat esmenes a l'articulat, en el cas que fos refusada, doncs, l'aprovació del Projecte de llei.

Començarem per la votació, Sr. secretari general.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Carles Blasi Vidal : Sí

M. I. Sr. Robert Call Masià : No

M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : Sí

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí

M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez : Sí

M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi : No

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : No

M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols : Sí

M. I. Sr. Jordi Font Mariné : Sí

M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal : M'abstinc

M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany : No

M. I. Sra. Eva García Pastor : No

M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringueret : No

M. I. Sra. Mariona González Reolit : Sí

M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell : No

M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí

M. I. Sra. Conxita Marsol Riart : No

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No

M. I. Sr. Emili Prats Grau : No

M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font : Sí

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí

M. I. Sr. Jaume Serra Serra : No

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : M'abstinc

M. I. Sr. Carles Verdager Pujantell : No

M. I. Sra. Olga Adellach Coma : No

M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : Sí

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí

M. I. Sr. Alain Bernat Gallego : No

El Sr. síndic general:

Sr. secretari de torn si sou tan amable de fer el recompte.

El Sr. Robert Call:

12 sí, 14 no i 2 abstencions.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, a la vista del resultat queda desestimada l'esmena, i declaro aprovat el Projecte de llei.

5- Examen i aprovació, si escau, de l'esmena a la totalitat, presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, al Projecte de llei d'inversions estrangeres al Principat d'Andorra.

El Projecte de llei fou publicat en el Butlletí 33/2006, del 23 d'agost. El Grup Parlamentari Socialdemòcrata hi ha presentat una esmena a la totalitat i ha estat publicada en el Butlletí 34/2006, del 14 d'octubre.

Exposa l'esmena el Sr. Jaume Bartumeu. Teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

Aquesta és una esmena a la totalitat que hauríem preferit, ben sincerament, no presentar.

Vostè, senyor cap de Govern, ens ha obligat a fer-ho.

La tossuderia en voler mantenir la vostra lectura esbiaixada del resultat electoral us ha portat a voler imposar, si us plau per força, un mal Projecte de llei sense dignar-vos a buscar cap concertació prèvia ni amb els agents econòmics, professionals i socials ni amb la meitat d'aquest Consell General.

I val a dir que amb l'altra meitat, la vostra, tampoc no us vau pas concertar gaire, més ben dit, gens ni mica. Els heu volgut imposar també un projecte de llei, fora del programa electoral. I els heu amenaçat públicament de fer-los marxar cap a casa si no són obedients, si no exerceixen la missió d'escolans d'amén que vostè, Sr. Pintat, els té assignada. De moment no sembla, però, que les amenaces els hagin

acabat d'esporguir: trenta esmenes a una llei de 21 articles podrien acabar malmetent aquell moll de l'os que vau declarar intocable.

La discussió d'aquesta esmena ens permetrà, en qualsevol cas, de tornar a posar en evidència que vostè i el seu Govern no estan en condicions de donar un contingut positiu a la política de l'Administració pública, que no defenseu l'interès general, sinó l'interès -els interessos- d'un sector determinat d'Andorra.

Els socialdemòcrates i l'Alternativa no estem pas oposats a l'obertura de l'economia andorrana. Però degut a les especials característiques del país considerem que només es pot afavorir l'entrada de capital estranger utilitzant una màxima coherència, que respongui als interessos generals.

L'Alternativa que defensem ja va plantejar davant dels ciutadans, l'any passat, una modificació de la legislació mercantil, amb la finalitat de facilitar i atreure inversions. En aquesta línia d'actuació ens havíem compromès a convocar, durant el mes de juny de l'any passat, una taula de diàleg amb les entitats i associacions econòmiques i empresarials i amb els sindicats per a plantejar, precisament, les línies d'actuació del nou govern en l'àmbit econòmic i social. Una taula que, ja he sabut, hauria anat del bracet amb un acord polític nacional, per a les relacions econòmiques i socials amb Europa, amb el conjunt de grups parlamentaris.

Vostè, Sr. Pintat, no ha volgut ni taula de diàleg, ni acord polític nacional. Com a bon "amo i patró", és un adepte del "orden y mando y que se haga pronto".

I així ens va: el Govern tracta d'idiotes els representants de la PIME, renya la Cambra de Comerç i tracta de marxistes-leninistes els sindicats de treballadors assalariats. I el cap de Govern em tracta a mi mateix d'indigent polític.

El procediment emprat, doncs, en la tramitació del Projecte no es correspon a la forma que, al nostre entendre, hauria de ser norma de conducta en una qüestió cabdal pel futur d'Andorra.

Si s'hagués volgut i promogut el consens entre les forces polítiques i els agents econòmics i socials, s'haurien assentat les bases que haguessin assegurat la permanència de la normativa més enllà d'un canvi de majoria i de govern. Amb la vostra mala manera de fer queda clar, avui i aquí, que, -en el moment que els ciutadans andorrans facin possible l'alternança-, aquesta mala llei serà derogada.

Derogació obligada pel caràcter arbitrari, insolidari i incoherent de la norma que no permet situar

Andorra en el necessari marc d'acostament a Europa.

Més enllà dels tòpics sobre la "qualitat del sector turístic" i més enllà de les obligades modificacions en el sector financer com a conseqüència de les pressions dels estats veïns i de la Unió Europea, és difícil pretendre aconseguir un model econòmic assentat, per exemple, en mercats basats en les noves tecnologies. A Andorra, si toquem de peus a terra, no es poden donar a curt termini fenòmens com el del renaixement de la indústria rellotgera a Suïssa ni, tampoc, com els dels serveis de digitalització massiva de documents que es fan a l'Índia, i menys encara l'atenció telefònica al client, com en alguns països del nord d'Àfrica.

I a això no hi ha Oficina d'Innovació Empresarial que ho resolgui ni xarxa paraoficial d'inversors de risc que ho puguin amagar.

El vostre Projecte, Sr. Pintat, ens porta al pitjor escenari: es pretén començar una nova arquitectura legislativa en la qual les diferents peces es construeixin de forma aïllada i no coordinada. Peces apersonades, i a més a més, mancades d'una directriu superior que els doni sentit. La casa per la teulada.

Per posar un exemple d'una altra manera de fer: molts dels països que s'han integrat en la Unió Europea en els anys 80 i 90 del segle passat han experimentat un altíssim desenvolupament, precisament perquè les reformes econòmiques nacionals es van fer de forma coherent, perquè el model d'obertura a l'exterior i de liberalització de l'economia estava clar.

Per una altra banda, la urgència de donar una resposta efectiva a la davallada de les activitats turístiques pot dur a considerar les reformes legislatives com solucions taumatúrgiques amb capacitat directa per influir de manera immediata en els agents econòmics.

Però la legislació és sempre un marc, unes regles de joc, amb les quals els diferents agents econòmics han d'actuar. I cal, en aquest sentit, imaginar quins són els canvis efectius que comporten les noves normes i com altera, a favor i en contra de qui, la manera de treballar en el mercat andorrà, dels emprenedors locals i forans.

El nord-americà Douglas North, premi nobel d'Economia, ha assenyalat que l'eficiència dels mercats exigeix institucions imparcials. El Govern liberal no ho és. I ens presenta una llei que afirma i confirma que no ho vol ser.

En un estat de dret democràtic i social, les relacions entre el Govern i l'empresa privada s'estableixen en diversos nivells, i un d'ells és el Parlament.

Però en el Parlament no es legisla contra unes empreses determinades o a favor d'unes altres, sinó que s'estableixen regles o s'aproven directrius pel conjunt de l'activitat econòmica o social.

Aquí, en canvi, s'està legislant a favor d'uns i en contra d'altres, gairebé amb noms i cognoms. I, a més, amb una mal dissimulada distinció entre l'amic i el presumpte enemic del Govern.

Potser ens haurem de creure que els que ens governen són un exemple d'inseguretat política, personal i col·lectiva: no s'acaben de creure la Constitució i sempre han tingut una concepció hereditària del poder polític, com si els pertanyés per dret natural.

De fet, aquesta inseguretat és prou evident: us sabeu controlats pels límits que estableix la Constitució. I us molesta.

Però, sobretot, esteu insegurs perquè no teniu una majoria i uns suports polítics i parlamentaris suficients.

Només així podem entendre, que no pas justificar, la tendència del cap de Govern i del ministre de Finances a rebutjar totes les crítiques i observacions contràries a aquest Projecte de Llei, qualificant-les d'indigències, ignoràncies, tonteries i ridícules: és el recurs típic del que vol mantenir, peti qui peti, una aparença d'autoritat quan no se sent segur ni d'ell mateix.

Al capdavant hem de fer-nos la mateixa pregunta que es fan tants i tants ciutadans, que és: per què aquesta Llei?

Segons l'Informe McKinsey, citat àmpliament per la Direcció d'Economia, en la memòria que es pretén justificativa del projecte, es tractaria que la Llei afavoreixi l'entrada d'estalvi i tecnologia de l'estranger en un moment que l'impuls de l'economia andorrana ha "tocat sostre" i comença a patir les conseqüències de la globalització.

En aquest context, la liberalització selectiva i no automàtica no és cap garantia de res. L'estratègia d'autoritzacions discrecionals, utilitzada àmpliament per molts governs estrangers, s'ha demostrat perillosa, poc efectiva i sovint contraproductiva.

En un país com el nostre, amb gairebé 80.000 habitants, dels quals 50.000 no són legalment andorrans, cal molt realisme econòmic i polític i un gran consens per a tractar el tema dels fluxos d'inversió d'Andorra i cap a Andorra. Hauria estat millor confiar en les organitzacions econòmiques, professionals i socials i aconseguir un acord polític nacional.

Però ja ho he dit, no ho ha volgut fer així, amb la qual cosa correm el perill que la "indústria dels

prestanoms" se'n vagi de manera automàtica a les activitats de l'annex II i III.

Per altra banda, obviar els fluxos "cap a fora" que provocarà la Llei, tampoc no és realista. L'obertura de l'economia andorrana es produeix en els dos sentits malgrat que la Llei només en contempla un.

La prova la tenim en el clam de molts agents econòmics per tal que els convenis de doble imposició es facin efectius de manera simultània amb la Llei.

En conseqüència, per avaluar els costos i beneficis de la Llei cal tenir en compte que pot portar a una sortida significativa de l'estalvi cap a Espanya, cap a França o cap a Suïssa, si la construcció es desinfla i el turisme no es recupera.

Per això convé que situem aquest Projecte, breument, en el seu context internacional.

Els moviments de capital a nivell internacional han augmentat en els darrers anys de manera continuada degut al procés de globalització i, de manera més concreta, com a conseqüència d'un fenomen encara més nou: l'espectacular i sostinguda liquiditat en els mercats financers internacionals. En aquestes circumstàncies Andorra ha d'analitzar el Projecte de llei que estem comentant.

De referències generals no en falten. En l'estudi de l'OCDE de juny del 2006 "Tendances et évolution récente de l'investissement direct étranger" podem llegir i cito: "L'enjeu pour les responsables de l'action publique est de parvenir à préserver les intérêts essentiels tout en conservant des cadres de réglementation des investissements qui soient transparents et non discriminatoires. Faute de quoi, les coûts économiques induits pour l'économie hôte concernée peuvent être considérables."

En l'estudi, també de l'OCDE, "Perspectives de l'investissement international. Édition 2006" es quantifiquen els fluxos.

En el *World Investment Report*, del 2006 de l'Organisme de les Nacions Unides pel Comerç i el Desenvolupament s'assenyala que "Les reserves molt líquides i els costos baixos de finançament extern en un marc de tipus d'interès real baixos augmenten les possibilitats de créixer més ràpid a través de fusions i adquisicions que a través d'un creixement orgànic o intern de les empreses". El que significa que cal ser curosos quan analitzem les conseqüències reals de l'entrada de capital provinent de l'exterior. Si aquesta entrada té per objecte la presa de posicions a curt termini amb l'objecte de fer-se amb un control temporal de les empreses andorranes per després revendre-se-les, trossejar-les o agrupar-les per criteris que responen al desig d'obtenció de guanys financers

immediats, aleshores les inversions estrangeres poden perjudicar seriosament l'estabilitat econòmica d'Andorra.

Una inversió directa de l'estranger ha de tenir un interès perllongat en el temps per tal de desenvolupar una activitat positiva en el territori al qual es trasllada.

Si aquest interès durador no es dona, l'entrada de capital estranger és una operació especulativa.

Aquest és el context internacional i les possibles conseqüències de l'aplicació descoordinada de la liberalització de la Llei que ens plantegeu.

Els criteris bàsics per a considerar les inversions, pensem nosaltres, no és convertir, transformar el país en una oficina lliuradora de permisos d'acord amb el criteri discrecional del Govern de torn, per més que existeixi aquesta classificació en tres grups d'activitat i la previsió d'una segona fase a 10 anys.

Andorra no té la grandària suficient per compensar una gestió desafortunada dels permisos atorgats de forma arbitrària. El criteri bàsic per rebutjar o no una proposta és absolutament confús. En l'exposició de motius es diu que "es fixa expressament els criteris que poden fundar la decisió per l'atorgament o denegació de la corresponent autorització, limitant així el grau de discrecionalitat d'aquesta decisió governamental". Tanmateix, quan en l'article 18 s'explicita el procediment de decisió es diu que es farà i cito: "... en funció de la seva forma i naturalesa i de l'interès general del Principat, la protecció del medi ambient i recursos naturals i la salut de la seva població." Són criteris tan generals que reforcen més que no pas limiten l'arbitrarietat del Govern.

El criteri bàsic per acceptar una inversió ha de ser la intencionalitat de desenvolupar una activitat duradora i que ajudi a establir criteris de competència i eficiència en els sectors afectats.

Per això, entenem nosaltres, aquesta és la nostra preocupació i la nostra obligació, servir als ciutadans andorrans assegurant-los de forma dinàmica els seus llocs de treball i la generació de riquesa compartida. Andorra forma part del territori duaner de la Unió pel que fa a productes industrials. No sembla que el text se'n recordi d'això. El problema és saber com les inversions estrangeres ajuden als ciutadans d'Andorra, perquè puguin continuar subministrant amb èxit serveis turístics, financers, comercials i de lleure. I que ho puguin fer atenent especialment als seus veïns més propers.

Aquest ha de ser un criteri que també orienti les inversions. Durant molt de temps el turisme, a Andorra continuarà sent el motor principal de l'economia per més noves activitats que puguin

aparèixer lligades a les noves tecnologies. Si els criteris per l'atorgament de les "licències" no tenen molt present aquest objectiu principal, hi ha el risc de malmetre les bases de l'economia.

En molts països la problemàtica de les inversions estrangeres es tracta de manera simultània amb les inversions nacionals cap a fora. És un enfocament que sembla coherent. Una mala gestió de les inversions externes pot propiciar, en el nostre cas, un fenomen de fugida de l'estalvi. Aquesta és una qüestió que ens ha de preocupar. Cal preveure els fluxos tant d'entrada com de sortida de les inversions. I el vostre Projecte no ho fa.

I res no fa pensar que Andorra sigui una excepció en aquesta preocupació. Una volta haurem obert al capital forà, cal esperar un flux de sortida, tant a conseqüència de la repatriació de beneficis com de la nova actitud de l'estalvi intern i dels operadors financers andorrans i estrangers. Aquesta Llei és massa asimètrica en aquesta qüestió.

Una Llei d'inversions estrangeres hauria de ser una arma important contra el blanqueig de diner ajudant així a fer efectiva la legislació i les institucions que ja actualment se n'ocupen.

D'una banda, caldria rebutjar -i fer-ho constar explícitament en el text de la Llei, reforçant de forma més contundent i explícita allò que s'assenyala en la disposició addicional segona-, totes les operacions procedents de paradisos fiscals almenys a partir d'una xifra determinada. Les operacions relacionades amb les participacions en cartera poden ser una font potencial de risc.

D'altra banda, caldria prevenir, també de forma explícita, l'adquisició d'immobles -almenys a partir d'una determinada quantitat- quan els recursos per l'adquisició procedeixin de paradisos fiscals, paradisos que caldria fer figurar en un nou annex.

Per últim caldria vigilar amb especial cura els desplaçaments d'activitats atípiques com a conseqüència de la divisió de sectors establerta en els diversos annexos, de tal manera que els prestanoms no puguin tenir un camp favorable en la seva pràctica.

No és normal que vulguem copiar algunes parts del que fan els països de la Unió Europea, que s'han vist immersos a finals del segle passat, en un procés de desregulació econòmica, i ens estalviem altres processos. La diferència amb Andorra és que aquells països gaudien entre ells de llibertat de circulació de capitals per ser una de les característiques bàsiques de la Unió Econòmica. I aquest procés no és clar a casa nostra. Una relació confusa entre els processos de desregulació i els processos d'obertura propiciarà l'arrelament d'un model que no serà positiu. La

presència de capital estranger en serveis bàsics pot pressionar en el sentit de posar en perill determinats aspectes de la xarxa pública de serveis a la comunitat. És el cas de l'obertura de la sanitat a la inversió estrangera.

Una obertura cap a l'exterior amb èxit és aquella que aprofita l'estalvi extern per tal de millorar significativament l'estructura econòmica interna i reforça la cohesió social. Països com Irlanda i Espanya ho han aconseguit, i han eliminat els colls d'ampolla infraestructurals gràcies a la seva pertinença a la Unió Europea i rebre fons estructurals. No és el cas d'Andorra. S'inicia un nou impuls a l'obertura econòmica en un moment que les infraestructures de comunicació i viàries són gairebé a les portes del col·lapse i on els problemes de formació són molt evidents.

Per la morfologia, l'extensió i la població del nostre territori no és creïble aplicar mecànicament solucions de països veïns. En aquestes circumstàncies, l'entrada de capital estranger té un risc de situar-se en sectors volàtils o de recercar guanys molt a curt termini.

És per aquest motiu que seria convenient fer caminar una llei d'inversions estrangeres amb un pla de col·laboració més estret amb els nostres veïns comunitaris, de manera que s'esperonés l'arribada d'un capital estranger amb voluntat de permanència a mig i llarg termini, i es propiciés transferències de tecnologia i noves oportunitats per la formació d'una mà d'obra ben qualificada.

Pensar que Andorra pot ser potenciada per capitals procedents d'economies emergents o de països de l'altre costat de l'Atlàntic no és un escenari creïble. Menys encara en el cas de països que tot just ara comencen a tenir un estat de dret i una economia de mercat digna d'aquest nom.

És per això que s'imposa, -com han fet d'altres microestats europeus-, una política de bon veïnatge amb la Unió Europea i de cooperació també en matèria d'inversió estrangera. Desconèixer i ignorar l'especificitat del marc europeu que ens envolta en la discussió d'una llei tan important, és un error que pot tenir conseqüències negatives pel futur.

Acabo Sr. síndic.

En conclusió, aquest Projecte de llei no suposa cap avantatge per la gran majoria de la gent d'Andorra. És una llei insolidària. Ens portarà una concentració del comerç en poques mans, una seriosa patacada per les micro, petites i mitjanes empreses. Comportarà precarietat laboral i no resol res quant al treball dels andorrans a l'exterior.

Aquest mal Projecte de llei no es podrà tampoc millorar ni arreglar amb les esmenes a l'articulat.

Amb esmenes, que qualificaria "de bona fe", que sembla que voldrien sincerament satisfer algunes queixes i modificar algun nyap, no es donarà coherència global ni s'afavorirà tampoc la seguretat jurídica.

Amb les altres esmenes, -les trenta dels catorze-, que pretenen salvar els mobles electorals d'un grup parlamentari que vol aparentar independència i llibertat de criteri, tampoc es millorarà el text: es farà un pedaç mal cosit.

La realitat és tossuda i mentre Andorra no ofereixi un marc fiscal a la mesura del país -però homologable-, mentre no disposi de tractats de doble imposició, mentre no clarifiqui les relacions amb la Unió Europea i desaparegui de la llista de paradisos fiscals de l'OCDE i del govern espanyol, mentre les empreses instal·lades a Andorra es vegin gravades en l'exportació dels seus productes i serveis, en definitiva, mentre no ofereixi la seguretat jurídica que exigeix qualsevol inversor seriós, difícilment vindrà ningú de seriós a invertir a Andorra. Potser vindrà algun promotor famèlic de diners fàcils. Però amb aquesta mena d'inversors no crearem riquesa pel país i els seus habitants.

En els darrers mesos hem vist com el que està provocant la política del PLA és més aviat una pèrdua de capitalització del nostre país. La venda, per part del grup bancari espanyol BBVA, del seu paquet accionarial al grup BI-BM i la venda per part de La Caixa de la seva participació al Crèdit Andorrà, són una mostra multimilionària dels resultats d'onze anys de governs liberals: la banca pateix un seriós procés de desinversió estrangera.

Què ens aporta, doncs, el Projecte de llei presentat pel Govern Pintat si encara ens queden per resoldre tots els punts esmentats? Res. Equival a voler començar la casa pel teulat. I és clar que ens caldrà un teulat si no volem veure com primer es mulla i després s'ofega l'economia del país. Però primer cal que ens posem d'acord amb quin model econòmic volem, i que ho fem els que avui vivim, treballem i produïm aquí, i ho volem continuar fent per molts anys. Amb mentalitat oberta, sense por a competir aquí i a fora, sense complexos, però sabedors que només ens en sortirem si millorem les nostres capacitats en formació, en tecnologia i en innovació. Els emprenedors, els professionals i els treballadors assalariats necessiten i demanen unes regles clares al servei de l'interès general.

El Grup Parlamentari Socialdemòcrata, l'Alternativa, rebutja, doncs, la filosofia mateixa d'aquest Projecte. Treballem per una alternativa que

afavoreixi realment la competitivitat de l'economia, que permeti augmentar la capacitat per crear riquesa, que faci possible la sostenibilitat de l'Estat andorrà en el marc de la relació franca, sincera i lleial amb la Unió Europea.

Per fer-ho calen institucions amb capacitat d'escoltar i donar resposta a les necessitats ciutadanes, dels empresaris i dels treballadors.

Andorra necessita aquesta política justa, necessita una autoritat respectada, necessita un canvi tranquil. Necessita confiança i esperança. Tot el contrari de l'angoixa que el Projecte de Llei ha aportat a la societat i a l'economia.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Bartumeu per la seva aportació.

Pel Grup Parlamentari CDA + Segle XXI, Sr. Enric Tarrado.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

Des de CDA + Segle XXI considerem que el debat, l'anàlisi i la discussió al voltant del Projecte de Llei d'inversions estrangeres és una de les tasques més importants d'aquesta legislatura. Cal assenyalar també que la discussió d'aquesta Llei s'ha de fer tenint en compte que la seva presentació ha anat acompanyada del Projecte de Llei de comptabilitat dels empresaris així com del Projecte de Llei de societats. Es tracta, doncs, d'un paquet de mesures legislatives que cal considerar de forma integrada i que, a la vegada, requeriran desenvolupaments normatius ulteriors que regulin, per exemple, qüestions tan importants com l'establiment d'un pla nacional de comptabilitat.

No estem, doncs, en la discussió d'un Projecte de Llei que es pugui considerar de forma aïllada. Estem analitzant, avui, un Projecte de Llei que és només una part d'un procés que és força complex, i que ha de portar a una clara modernització econòmica del nostre país en base als principis d'ortodòxia i de transparència com a elements inspiradors de les nostres pràctiques econòmiques.

De qualsevol manera, també és just reconèixer que el Projecte de Llei d'inversions estrangeres ha estat, dels tres projectes de Llei presentats conjuntament en matèria econòmica, el que més protagonisme polític ha tingut i el que més polèmiques ha generat. Pensem que l'enorme polseguera política que s'ha produït al seu voltant ha estat vinculada a dues raons diferenciades: la primera raó, de caire formal,

té a veure amb la forma com ha estat presentada, sense establir-se una negociació prèvia ni amb els grups polítics ni amb els diferents actors econòmics implicats; la segona raó, de caire material, té a veure amb la importància radical del seu contingut, ja que es tracta d'una Llei que ve a modificar les regles del joc que regeixen la creació i el desenvolupament de les empreses a Andorra, així com els mecanismes de competència que s'estableixen entre les mateixes.

Així doncs, es tracta d'un Projecte de Llei amb un contingut molt important que s'ha presentat a tràmit parlamentari sense l'existència de cap negociació prèvia amb els sectors econòmics implicats. Aquests dos elements (importància del contingut i absència del consens social previ) han actuat de forma combinada i han provocat la controvèrsia política a la que abans hem al·ludit.

Des de CDA + Segle XXI volem ara afirmar que no estem d'acord amb la manera en la que s'han desenvolupat les coses en relació amb la presentació a tràmit parlamentari d'aquest Projecte de Llei, ja que des del nostre grup parlamentari sempre hem afirmat que, en temes d'interès nacional, cal establir una negociació prèvia amb totes les forces polítiques i amb els sectors econòmics implicats, abans de desenvolupar una iniciativa d'aquesta transcendència.

El Govern, en canvi, ha optat per exercir la iniciativa legislativa que té atribuïda i, un cop iniciat el procediment legislatiu, ha apel·lat a la negociació i al consens. Cal reconèixer, però, que el tràmit parlamentari també permet mantenir una negociació durant el desenvolupament del procediment legislatiu. A més, permet negociar els aspectes més complicats de forma ordenada i pautaada, en una primera fase per mitjà de la presentació d'esmenes a l'articulat, i en una segona instància amb la possibilitat de transaccionar, dins la comissió legislativa, i a partir de les esmenes realitzades.

D'altra banda, també cal reconèixer que la presentació del Projecte de Llei a tràmit parlamentari ha tingut la virtut de promoure el debat públic al voltant d'una qüestió tant important. L'exercici de la iniciativa legislativa per part de Govern en aquesta matèria ha fet que tothom hagi hagut de prendre posició de forma pública en un debat d'especial transcendència per a la nostra economia.

Volem també recordar que en el nostre programa electoral es feia una clara aposta per la modernització d'Andorra. I volem esmentar que, en l'àmbit econòmic, aquesta aposta es traduïa en l'aprovació d'una nova normativa de societats que permetés, en determinats supòsits de rellevància estratègica, l'obertura al capital estranger i que

afavorís la desaparició de la figura del prestanoms, que tant mal ha fet a la nostra credibilitat econòmica i a la nostra seguretat jurídica.

A partir de les nostres propostes programàtiques, i vist el debat públic que s'havia d'obrir necessàriament a partir de la presentació del Projecte de Llei d'inversions estrangeres per part del Govern, vam decidir no només no quedar fora de l'esmentat debat, sinó que vam optar per participar-hi d'una forma especialment activa. Val a dir que hem mantingut nombroses reunions amb el màxim nombre de col·lectius, associacions i entitats econòmiques i professionals per tal de veure i d'analitzar quins eren els diferents punts de vista que la societat tenia en relació al Projecte de Llei. Recollides les demandes, i una vegada sistematitzades, vam considerar que el text del Projecte de Llei era, des del nostre punt de vista, políticament millorable i que, a la vegada, era tècnicament esmenable.

Des de CDA + Segle XXI som partidaris d'establir un procés gradual d'obertura a les inversions estrangeres. El que hem tractat de fer, via esmenes parcials, ha estat procurar plasmar el nostre plantejament polític en aquesta matèria (un plantejament que, sigui dit de passada, pensem que recull les aspiracions d'amplis sectors de la nostra societat). I tot això, de manera que poguéssim adaptar-se al text presentat pel Govern, tot mantenint les possibilitats d'arribar a un resultat global coherent.

Per tal de poder participar molt activament en la negociació del Projecte de Llei hem demanat a la Sindicatura la pròrroga dels terminis per a la presentació d'esmenes. No ho hem fet ni per caprici, ni amb la voluntat de bloquejar el funcionament del parlament, com de vegades algú hagi pogut insinuar. Ho hem fet amb una voluntat eminentment constructiva, com queda acreditat amb la naturalesa de les esmenes que hem presentat.

Les nostres esmenes més rellevants no són simples consideracions formals. Moltes de les nostres esmenes encaren veritables qüestions de fons. Hem proposat 57 esmenes que modifiquen, en termes de millora, segons la nostra opinió, alguns dels aspectes essencials de la Llei, com ara el criteri de residència/nacionalitat a l'hora de definir el caràcter estranger de les inversions, el règim de les inversions directes, els criteris d'autorització de les inversions (reduint-ne el marge de discrecionalitat per part del Govern), i el règim de les inversions estrangeres en immobles.

Té especial significació, però, la proposta de modificació que formulem en relació amb la definició de quins han de ser els sectors liberalitzats al capital

estranger. Així, el nostre grup parlamentari proposa, pel moment, la liberalització al capital estranger de dos grans grups d'activitats econòmiques: una, aquelles activitats no presents al país o que hi tenen una presència molt reduïda, i dos, les activitats d'alt valor afegit i d'interès estratègic per Andorra.

Com es veu, CDA + Segle XXI prefereix un model d'obertura més gradual que el proposat pel Govern. Ara bé, el nostre grup parlamentari també considera que, pel que fa al plantejament general, cal avançar gradualment cap a una economia més oberta que l'actual. Andorra no pot viure molts més anys tancada en si mateixa. Andorra s'ha d'adaptar als canvis que es produeixen en l'entorn. I ho ha de fer amb la participació, la implicació i la col·laboració de tots els sectors. Ha de quedar clar, també, que no hi ha d'haver sectors o professions més privilegiats que d'altres. Així mateix, ha de quedar clar que totes les activitats tenen el mateix dret a ser defensades i que no es pot caure en la protecció sectorial de determinats particularismes corporatius, en detriment del principi d'igualtat establert a la constitució.

En definitiva, CDA + Segle XXI vol participar en la negociació d'aquest rellevant Projecte de Llei. I ho vol fer aportant-hi els seus propis punts de vista. Uns punts de vista que es poden resumir de la manera següent: no es tracta ni de fer una obertura radical i efectuada amb precipitació, ni tampoc es tracta de continuar tancats i vivint d'esquenes als importants canvis que defineixen el món del segle XXI. Es tracta de propiciar l'obertura a les inversions estrangeres tot mantenint determinades garanties que permetin salvaguardar la nostra identitat i la capacitat de control sobre la nostra economia.

Som conscients que s'obra un complicat procés de discussió dins la comissió legislativa corresponent. Som coneixedors també que el Grup Parlamentari Liberal ha presentat nombroses esmenes al Projecte de Llei. A la vegada, també s'han presentat, per part de tots els grups parlamentaris, propostes de modificació a la Llei de societats i a la Llei de comptabilitat dels empresaris. Queda, doncs, molta feina per endavant. Ens disposem a participar-hi activament, defensant amb fermesa els nostres plantejaments i, a la vegada, amb voluntat de transacció i de compromís. Pel moment, i a l'espera d'arribar a un resultat final satisfactori, el nostre grup parlamentari s'abstindrà en la votació de l'esmena a la totalitat presentada pel Grup Socialdemòcrata.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Tarrado per la seva intervenció.

Pel Grup Parlamentari Liberal, Sra. Marsol teniu la paraula.

La Sra. Conxita Marsol:

Gràcies Sr. síndic.

El Projecte de Llei d'inversió estrangera, del qual avui debatem l'esmena a la totalitat presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, avui debatem, és un Projecte que va entrar a tràmit el Govern d'Andorra, juntament amb el Projecte de Llei de societats anònimes i de responsabilitat limitada i el de comptabilitat dels empresaris, com un conjunt de lleis que han de marcar el punt de partida del model econòmic que volem per a Andorra, un model econòmic que té com a finalitat assolir un creixement estable a mig i llarg termini que condueixi a una societat pròspera i orientada al benestar de totes les persones.

Volem una economia creadora de treball i generadora de riquesa per a tothom, amb capacitat per adaptar-se a l'evolució econòmica i a les exigències europees, amb una obertura ben regulada, del mercat nacional als inversors estrangers.

Per això partim de l'estabilitat d'un marc legal respectuós amb l'economia actual, però que impulsi la iniciativa empresarial i asseguri el futur de les noves generacions.

En una primera fase, volem aprovar els tres textos, que m'he referit i que avui tenim a tràmit parlamentari, per continuar amb la Llei d'auditories, la Llei sobre l'impost de societats i la Llei de l'impost generalitzat indirecte, així com la Llei dels col·legis professionals, establint així un nou marc legislatiu adequat a les exigències europees que ens permeti continuar sent competitiu. La nostra és una clara i decidida voluntat de tirar endavant un projecte econòmic que creiem que Andorra necessita ara.

Aquestes noves lleis han de permetre atreure de manera transparent les inversions estrangeres dins d'un marc que doni la seguretat jurídica necessària. I assolir convenis de doble imposició amb tercers països i, especialment, amb els veïns França i Espanya que han de facilitar a Andorra noves oportunitats empresarials com ara l'exportació de productes i serveis sense restriccions ni penalitzacions.

El Projecte de Llei d'inversió estrangera, el Govern el va entrar a tràmit amb l'acord i el recolzament del Grup Parlamentari Liberal i amb una clara voluntat de crear opinió a nivell nacional, i molt especialment entre els diferents actors social i econòmics del país, i també amb la intenció que durant el tràmit parlamentari els diferents grups parlamentaris

d'aquest Consell el debatessin i aportessin iniciatives i propostes.

La resposta de les diferents associacions i dels ciutadans, en general, ha estat la volguda, s'han involucrat, han opinat, ens han fet arribar les seves reflexions i també les seves preocupacions, és a dir han participat directament aportant suggeriments, en la majoria dels casos molt encertats, i que hem valorat especialment a l'hora de presentar les esmenes del nostre grup a aquesta Llei.

Era una clara i manifesta voluntat del Govern i d'aquest grup parlamentari escoltar les diferents opinions i tenir-les en compte. Així s'ha fet, i avui tenim sobre la taula un text que hem de debatre parlamentàriament en la comissió corresponent.

Aquest Projecte de Llei pretén, com he dit, promoure el progrés i la competitivitat de l'economia andorrana, dotant l'ordenament andorrà d'un marc de seguretat jurídica imprescindible per la inversió estrangera i establint els diferents graus de liberalització econòmica.

Aquesta Llei, juntament amb la nova Llei de societats i la de comptabilitat dels empresaris, és el primer pas per competir en el mercat Europeu, amb transparència, credibilitat i rigor, i han de ser la clau per la negociació i l'assoliment dels acords fiscals amb els països veïns, permetent accedir al mercat interior europeu sense discriminació ni penalització, com he dit.

Dit tot això, ara toca centrar-me en el debat de l'esmena a la totalitat que avui ens ocupa, una esmena a la totalitat presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, que una vegada més ens ha sorprès.

Quan un Projecte de Llei és objecte d'una esmena a la totalitat per part d'un grup parlamentari, pot considerar-se normal que aquest aprofiti per esgrimir tot un conjunt de crítiques al Govern, però entenc que també, és idoni presentar una alternativa, és a dir, un text alternatiu al que s'esmena, amb el seu programa d'inversió, el que creguin oportú, però he d'entendre que no el tenen.

El Grup Parlamentari Socialdemòcrata presenta una esmena a la totalitat a la Llei d'inversió estrangera, que és i serà una de les més importants d'Andorra en aquests darrers anys, sense presentar ni una mínima motivació, ni tan sols plantejen esmenes a l'articulat. Realment és una forma molt original de plantejar una oposició constructiva. Autoexcloure's d'un debat fonamental pel país.

Aquesta actitud únicament ens permet pensar que mantenen una política poc coherent i que l'únic que els interessa és la crítica sistemàtica al Govern. Si no

fos així, avui veuríem una alternativa de Llei, més enllà dels propòsits de la seva intervenció.

Amb aquesta manca de motivació, ens posen molt difícil que puguem ni tan sols prendre per un moment en consideració la seva esmena a la totalitat, i per tant, com ja hauran sospitat, no la votarem.

El text que ha presentat el Govern no és perfecte, i des del nostre grup parlamentari hem presentat una trentena d'esmenes amb una clara voluntat de millorar-lo, després d'escoltar les reflexions i els suggeriments dels agents socials i econòmics del país. Una millora que converteixi el Projecte en una Llei al servei de l'interès general dels andorrans.

El Grup Parlamentari CDA + Segle XXI em consta que també ha fet un gran esforç, i ha presentat una sèrie d'esmenes amb la clara voluntat de participar en el debat parlamentari d'aprovació d'aquesta Llei, fent conèixer les seves propostes, amb una clara intenció de millorar aquesta Llei, esmenes que seran objecte d'anàlisi, com ho seran les nostres, en la corresponent comissió parlamentària, que amb la deguda reflexió ha de tancar un text per sotmetre a l'aprovació d'aquesta Cambra. I el Grup Parlamentari Socialdemòcrata que proposa? Com participarà del debat parlamentari? Què faran els consellers del seu grup a la Comissió d'Economia?

Lamentem no poder entrar a discutir, de manera constructiva, en el si de la comissió, les seves propostes i iniciatives, en l'elaboració del text definitiu i haver-nos de limitar a escoltar avui el que hauria de ser, però que no serà.

En seu parlamentària, és on toca debatre un text fonamental pel desenvolupament del teixit econòmic andorrà. Era una ocasió única per fer una Llei del parlament on tots i cadascun dels grups parlamentaris hi participessin. No era el moment de fer política de partit i sí el moment de fer política d'Estat.

Però fer això no és fàcil, s'ha de voler participar-hi, s'ha de tenir un projecte i les ganes de fer-lo avançar. El Govern i els grups parlamentaris d'aquest Consell, excepte els socialdemòcrates, ho volem, tenim un projecte i també la ferma convicció que s'ha d'avançar en aquesta direcció.

Per tant, desitgem que el text estigui aviat en comissió, on s'ha de realitzar el veritable treball parlamentari de debat i discussió, per enriquir-lo i millorar-lo, tècnica i políticament, amb totes les aportacions dels consellers generals, i lamentem que la participació del Grup Parlamentari Socialdemòcrata es limiti al que ens diu avui i que, de ben segur, ens repetirà el dia que se sotmeti a aquest Consell, l'aprovació de la Llei.

Si la política és l'art de fer possible el que és necessari, el nostre grup parlamentari creu necessari situar Andorra en l'àmbit de la competitivitat i el desenvolupament, la diversificació d'activitats, l'exportació de serveis, el creixement econòmic i el foment de la iniciativa privada per arribar a un benestar social equilibrat. Fer-ho possible entenem que passa per treballar aquest text amb profunditat, responsabilitat i valentia. Per aquest motiu no podem votar a favor de l'esmena a la totalitat presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Marsol per la seva intervenció.

Alguna intervenció per part del Govern?

Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Realment, doncs, estem en un punt àlgid de la política d'aquesta legislatura, i el Govern es fa un plaer d'afrontar el repte de defensar el seu programa econòmic i de defensar tot el seu conjunt de projectes de Llei i de l'ambició on vol portar l'economia andorrana per garantir-ne la prosperitat i el creixement.

L'elaboració d'aquestes tres lleis econòmiques en tràmit, és el programa de reformes i d'innovació que s'inscriu dins de la convicció i la certesa del Govern que és el que necessita avui Andorra i que és el que fan totes les economies que aspiren a ser competitives. Està basat en uns criteris de certesa que no hi ha política de recanvi. Que estem totalment convençuts que és el bon camí, i jo diria que és l'únic camí que està a disposició d'estats de la nostra dimensió i de les nostres capacitats.

Es basa pràcticament en mantenir constantment tres principis fonamentals, el que s'ha dit sempre, però per a mi és un credo permanent perquè quedi ben clar l'impuls polític del Govern, l'ortodòxia, la transparència i l'obertura.

Andorra no es pot limitar a ser una zona indefinida en aquest món que canvia tan de pressa, com és el món occidental emportat per la globalització. Hi ha d'haver una necessitat clara d'acceptar les regles universals, i per això creiem que és normal i entenem que provoqui aquest debat social que apareguin les manifestacions de por, de preocupació, a tot arreu n'hi ha, a tothom li fa respecte el futur, sempre és incert; però es tracta aquí d'agafar la política adequada per defensar únicament l'interès general.

S'ha dit, i és veritat que això és una part d'un paquet econòmic d'unes mesures que és tot un conjunt, i que el Govern disposa d'un programa, d'un projecte, d'un mapa clar, global, coherent, i que diu per quins camins ha d'anar amb les següents etapes, precisament per no errar, per no fer errades perilloses, per no arribar a vies sense sortida, per no anar a parar a culs de sac, a carrerons tapiats o a camins emparedats. És molt important que Andorra en aquesta moment històric, i ja s'ha vist altres vegades com va ser l'any 83, aquest debat ja estava a la societat andorrana, de sí o no acceptava el repte de ser un país normalitzat i d'acceptar les obligacions que comportava ser un estat europeu; doncs, en aquell moment, per les raons que siguin, es van quedar amb plans estratègics, plans d'acció teòrics i no van poder passar a l'acció. Aquí, el Govern, ric d'aquella experiència, després d'haver-ho meditat molt profundament, ha triat l'exercici de la responsabilitat política, i per això hem presentat aquest paquet de lleis, convençuts que és la conseqüència de la responsabilitat política de l'actuació necessària per fer front al futur. El futur que és el que demana un país com el nostre i que no hi ha excuses per perdre el tren, aquest tren que Andorra hi ha de pujar, ha de pagar el tiquet al seu preu, al preu correcte, sense recàrrecs, però al preu normal; tampoc volem anar de polissons, ni aprofitar alguna facilitat.

D'obertura es tracta, d'obertura enfront del tancament. De dinamisme es tracta, enfront de l'estancament. Del mèrit, enfront del privilegi. De l'interès general, Sr. Bartumeu, sobretot enfront de l'interès sectorial. De transparència enfront de l'opacitat. De l'esperit global enfront dels localismes. Del llarg termini enfront del dia a dia. De la competitivitat enfront de la ineficiència. Dels drets associats de responsabilitats enfront d'ajudes, subsidis i favors. De coherència i de cohesió enfront de confusió i distorsió.

Andorra, evidentment, ha de sortir de la llista de paradisos fiscals, però això és un objectiu que demana, al moment actual que és el que fa el Govern, unes necessàries reformes internes amb la necessària convicció, valentia, transparència i decisió, perquè al final del camí puguem sortir de la llista dels paradisos fiscals. Però crec que la situació es va agreujant de dia en dia. Justament, recentment a Madrid hi ha hagut una llei especial que es diu Llei de prevenció contra el frau fiscal, la Llei 36/2006, on encara empitjora la situació dels tipus de països com Andorra, perquè hi ha una triple barrera a saltar. La triple barrera: la primera barrera, la barrera de paradís fiscal; la segona, la que té l'etiqueta de país de nul·la tributació, i la tercera, la de país que no

intercanvia informació. Aquest és el panorama internacional que ens espera. Doncs, Andorra ha de fer front a aquesta responsabilitat, i el Govern és el que fa, presentant aquest paquet de lleis, convençut que és la bona resposta, convençut que és la bona política, i que tots els països que triomfen i prosperen ho fan perquè han aconseguit obtenir la misteriosa paraula de creixement. Només es creix si una economia és competitiva. Una economia només és competitiva si està oberta a les regles i als intercanvis internacionals. I aquest és el projecte, l'objecte i l'ambició d'aquest paquet de mesures, que ja hem dit, que són només parcials.

Evidentment, no puc silenciar l'oportunitat que em dona el Sr. president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, a invitar-me, doncs, a entrar en aquesta àrea moral, que em sembla que em posa i m'acusa de no sé quantes maldats. La que més m'ha impressionat, és això que em considero hereditari de drets polítics. No sé en què es basa i en quin concepte. Com si jo estigués aquí per atzar de decisió d'alguna persona. Estic aquí per la voluntat del poble andorrà. Ja ho sé que a vostè li sembla que he guanyat pel marge mínim, però he guanyat nítidament, clarament. Exerceixo l'obligació de cap de Govern d'acord amb les regles tradicionals del món parlamentari.

Vostè diu que és un mal Projecte. Jo dic que és un molt bon Projecte. Vostè acaba dient que no tinguem por que no vindrà ningú. Doncs, per què es preocupa? Si, arriba a aquesta conclusió que no vindrà ningú, a mi em sembla que no hi ha motiu de preocupació. Però que em pugui fer dir que diem que el nostre grup parlamentari els tractem d'escolans d'amén, tampoc és correcte. Perquè com ha dit molt bé la presidenta del grup parlamentari, el Govern, davant del repte històric que la societat andorrana accepti, avui, debatre un tema tan important com és el grau d'obertura i acceptar les regles del joc internacional, hem triat el debat simultàniament al tràmit parlamentari. I vostè ho sap. Quan van venir a parlar de la possibilitat de consens, jo li vaig dir a tot que sí menys a una cosa: retirar la llei. El Govern no podia retirar la llei. A partir d'aquest principi, les altres demandes van ser totes acceptades. No va ser possible. Miri, perquè vostè té els seus interessos polítics a defensar, i jo tinc la responsabilitat política d'exercir.

No sé qui ha tractat d'idiotes els de la PIME, però li asseguro que jo no he sigut, i no conec ningú del Govern que hagi parlat amb aquests termes.

Arbitrari... jo suposo que fa esment al principi de discrecionalitat que té el Govern, que és d'acord amb els principis constitucionals. Són els criteris universals. A tots els països quan fan aquesta política

d'atracció de les inversions... fins i tot hi ha una paraula màgica que en diuen *rooling*, que no és res més que una resposta escrita a demanda de l'inversor per saber quin serà el seu menú fiscal per evitar, justament, l'arbitrarietat. Però no per entendre que la discrecionalitat per dir amb mèrits, amb quins criteris, amb quina substància econòmica, aquella inversió és o no és benvinguda.

La mal confiança envers els paradisos fiscal que vostè ha citat, és evident. Per això hi ha la discrecionalitat del Govern, perquè l'origen dels fons és fonamental.

I m'acusa que li vaig dir una vegada, indigent polític. És veritat, perquè em va bombardejar amb uns sèrie d'articles de benvinguda amb aquesta Llei on bé... de forassenyat, màquina de rentar bitllets i afavorir el blanqueig. Jo trobo que per preparar l'ambient asserenat i constructiu per treballar aquesta Llei això no era el més afortunat. Però ja sap que en política, la crítica forma part de l'element quotidià i permanent del treball econòmic.

Diu que falta realisme econòmic. Li asseguro que aquest Projecte de Llei i tot aquest projecte conjunt, aquest paquet global, com bé ha dit el Sr. Tarrado, és un paquet global. I s'ha d'entendre així. És un conjunt de mesures que ens volen portar a un resultat molt clar. I a més aquí hi ha allò irònic de la situació que vostè comparteix el resultat final quan diu que hem de sortir de la llista de paradisos fiscals, quan diu que hem de fer un doble acord de doble imposició, quan diu que hem de tenir en compte Europa. I és clar que la tenim en compte Europa. Quan parlem amb París, Brussel·les, Lisboa i Madrid, és d'aquesta Europa que parlem, i són els que estan en primera línia de diàleg i amb els que tenim les relacions, i amb els que vam negociar els acords de fiscalitat de l'estalvi, que anaven acompanyats d'aquell maó, on es deia que obriríem un diàleg per poder retirar aquella penalització a l'origen que grava qualsevol moviment financer d'una contrapartida d'exportació de serveis.

Tot aquest model i aquest paquet s'ha d'entendre globalment, perquè l'objectiu final és arribar a aquesta normalització de l'economia andorrana, a portar-la a unes zones de normalització, on no hi hagi dificultat d'interpretar els moviments. Per això parlem de transparència, per això és tan important la segona Llei que acompanya, que és la de comptabilitat, que és evident, que la revolucionària és aquesta, la de comptabilitat. Aquí sí que Andorra fa un salt estratègic capital, on ens comprometem per via del Govern, -i estic segur que els següents governs faran igual-, a garantir credibilitat, transparència i solvència de l'activitat econòmica que faci Andorra. I per això podem signar aquests

convenis de doble imposició, perquè és el tràmit final d'aquests projectes de llei.

El marc fiscal és l'altra llei que ens espera. És un marc fiscal on s'establirà quin tipus de fiscalitat haurà d'afectar les empreses perquè puguin, justament, pugui el Govern en base a aquest marc fiscal, negociar el conveni de doble imposició.

També diu que és un mal Projecte, però és que no ho entenc. Perquè al final aquests projectes acaben, justament, -és curiós-, amb el mateix resultat que vostè demana. Desaparèixer de la llista de paradisos fiscals. És la nostra voluntat. Fer un conveni de doble imposició és la nostra voluntat. I rebre la cooperació i el segell de país cooperant amb Europa.

Doncs, aquesta és la nostra convicció que la Llei és necessària, i aquest moment és capital, que no podríem deixar escapar l'oportunitat com vam fer al 93, i casualment, avui mateix, el president de la Cambra de Comerç torna a aixecar el crit d'alarma dels perills que té l'economia andorrana si no reacciona d'una forma dinàmica, perquè l'informe que fan sobre la conjuntura és molt pitjor que la de l'any passat.

Pel que fa al Sr. Enric Tarrado, li vull agrair haver entès d'entrada que es tracta de mesures globals, que és un paquet de mesures. Accepto la seva crítica que el procediment hagués pogut ser una mica més elegant o més respectuós. Però és on teníem, atès la dificultat del tema i tota la passió, -i vostè ho ha dit-, la polseguera que ha aixecat, -quin nom més ben encertat-, és normal que el Govern hagi triat una tàctica i una estratègia, que és fer el diàleg al mateix temps que es fa el tràmit parlamentari. I vostè ho ha dit perfectament, i ho ha entès perfectament, i ho aplica correctament, que és jugar simultàniament amb el diàleg, amb la societat, que per això és el Parlament, per parlar amb la societat civil i amb tots els actors econòmics i socials, per arribar a aquest intercanvi d'informació i poder fer, en base a la informació contrastada i a defensar els interessos molt legítims d'Andorra, que d'això es tracta; aquestes lleis estan fetes per defensar l'interès de l'economia andorrana. Però la d'ara i la futura. La dels quinze mil joves estudiants que també esperen el seu torn i volen la seva part de pastís. Doncs, vostè mateix reconeix que aquests projectes tenen la virtut de provocar el debat públic.

Ja era hora que parléssim de temes importants i cabdals pel futur d'Andorra i per l'esdevenidor, tant de l'economia com de la seva perennitat com a Estat. Hem optat per participar-hi, i jo els agraeixo molt als dos grups parlamentaris perquè és un senyal d'estabilitat i de responsabilitat política. I amb aquesta situació crec que el Parlament i el Consell

General dóna un senyal de rigor i que entén perfectament el joc de com es fabrica una llei i com es fa la llei. No és el fruit de l'atzar, és el fruit d'una elaboració. Ara passarà a comissió, hi haurà les deliberacions, les transaccions i el que faci falta per enriquir-la i adaptar-la al moment actual, però sense perdre de vista que aquell moll de l'os que demana el Govern, al final sigui respectat, perquè és una Llei que és dinàmica. Es tracta de preparar Andorra per ser un país guanyador, com són aquests països guanyadors de la llista que s'ha fet, aquest índex de països de la competitivitat, els cinc països guanyadors són Suïssa, Finlàndia, Suècia, Dinamarca i Singapur. Tots aquests cinc països tenen una cosa en comú, el seu gran grau d'obertura internacional i la garantia que tenen els estrangers a ser tractats com els nacionals.

Per acabar, Sra. presidenta del Grup Parlamentari Liberal, li agraeixo les seves paraules, i com sempre només puc que coincidir al 100% amb tot el que ha dit.

Només voldria acabar citant dos cites importants, almenys a criteri del Govern. L'una és la que va fer un assessor del Govern l'any 99, el Sr. Pedro Solves, en el seu llibre, a la pàgina 70, on diu que: "el desenvolupament dels serveis d'alt valor afegit portarà com a conseqüència que els elements de discriminació en el dret d'establiment que afecta tant a les persones jurídiques com a professionals individuals haurà de desaparèixer". Això ho deia al 99. I en el mateix llenguatge, en l'informe de Michel Camdessus, a la seva pàgina 51, diu: "cal esmentar també els efectes perniciosos de la legislació que limita el 33% la participació estrangera". No és cap referència, però ho voldria citar perquè vegin que serveis i autoritats d'aquest nivell saben que per a Andorra no hi ha cap més camí que aquest, si Andorra vol ser una economia competitiva, una societat cohesionada, i una societat on hi hagi estabilitat laboral i progrés social.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. cap de Govern per la seva intervenció.

Continuaríem, doncs, per part dels grups parlamentaris.

Pel Grup Socialdemòcrata, Sr. Bartumeu teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, pel que fa al president del Grup Parlamentari CDA + Segle XXI només li puc dir que estem d'acord amb el diagnòstic de la situació.

El Sr. Albert Pintat ens ha situat en el pitjor dels escenaris, en el sentit de no haver volgut discutir un acord polític quan pertocava i quan vostè i jo n'havíem parlat amb ell en iniciar-se la legislatura, no?

Amb l'única cosa que no estem d'acord és amb la definició que fa de la polseguera política, en el sentit que a mi em sembla que més enllà de la polseguera política, el que ha provocat el Partit Liberal és molta angoixa social en aquest país i a molts empresaris, i d'aquí un moment en parlaré, no contestant-lo a vostè sinó contestant al Govern.

Em sembla que amb el que no podem estar d'acord, i ja m'hi he referit durant la meua intervenció a les esmenes, que em permeto qualificar de bona fe, és a dir, amb voluntat de trobar solucions, que són les seves 57.

Hi ha la qüestió del moll de l'os, que pensava que se n'oblidava el cap de Govern, i ara n'ha parlat.

És clar, si no se li pot tocar el que ell ha definit pública i privadament com a moll de l'os, el contingut d'aquest moll de l'os, difícilment li podran acceptar a vostè les esmenes. Ja tindrem ocasió de veure-ho això.

En tot cas, doncs, vostès tenien un programa electoral que deia el que deia. Jo també he recordat quin era el programa electoral dels socialdemòcrates i de l'alternativa.

Bé, ara resulta que el Grup Parlamentari Liberal no solament coneixia el text, sinó que ha sigut com aquell que diu, coautor intel·lectual del mateix. Miri, això de la política és complicat, i tots, a vegades, hem d'anar una mica més enllà, però com que Andorra és petit, jo diria que, en aquesta sala, evidentment tots sabem com ha anat tot això, i fora d'aquesta sala també, i tindrè l'exercici d'una caritat política, i no pas de cap obediència religiosa, i no remenaré el ganivet en una ferida que està encara avui sagnant, i tothom ho sap en aquesta sala.

El que sí he de dir, és que en una democràcia normalment constituïda, és impensable, i insisteixo, és impensable que el grup parlamentari que doni suport al Govern hagi de presentar 30 esmenes a una llei que té 21 articles. Impensable! I encara és més impensable que això es pretengui raonar i argumentar dient: "no miri, és que nosaltres volíem provocar el debat, i ara hem escoltat als ciutadans i a les associacions, i com que ens han dit reflexions molt assenyades, doncs, fem les esmenes". Escolti, què vivia en una altra galàxia aquest grup parlamentari? Després parlaré dels brillants

resultats electorals del Sr. Albert Pintat. Què no tenia un contacte directe amb la societat? No m'ho puc creure jo això. Ha hagut d'esperar a què li vinguessin a explicar la sèrie de barbaritats que afavoreix aquesta Llei, per entendre-les, assimilar-les i fer 30 esmenes a una llei de 21, sent el coautor intel·lectual de la Llei i el grup que dona suport al Govern?

Continuaré exercint la caritat política, i em pararé aquí.

El que és evident, és que l'autor del text que se'ns ha llegit ara aquí en nom del Grup Parlamentari Liberal, no m'hagi pogut escoltar, és normal. Això passa en totes les intervencions quan algú ha de contestar una intervenció que s'acaba de fer, i hi ha suport escrit, doncs, l'autor o el redactor no sabia el que diria la persona a la qual ha de contestar. Bé, es pot adaptar la contesta o no adaptar-la. En aquest cas no s'ha adaptat. Bé, jo per això hauria pogut entendre que si la persona que ha llegit el text prèviament redactat m'hagués pogut escoltar, -sí que he vist que ha pogut fer-ho el cap de Govern-, doncs, hauria vist que el nostre projecte d'obertura de l'economia és existent, i no és això de dir, no, no, és que es limiten a dir que no. És clar, això és el que toca dir perquè els assessors d'imatge diuen això, i aleshores ho escriuen als papers. Però és clar, aquí és té una certa cintura per adaptar-los o es corre la gran possibilitat de fer el ridícul polític.

En tot cas, jo el que he de dir és que això no pot ser una Llei del Parlament quan és una Llei que s'imposa per un grup parlamentari que no té la majoria. Després veurem cap on va tot això.

En tot cas, el Sr. cap de Govern, que sí que s'ha pres la molèstia d'escoltar-me, comença amb una afirmació rotunda que jo amb la mateixa rotunditat li desmentiré. Diu que no hi ha política de recanvi. No s'equivoqui. Ja sap vostè que n'hi ha una de política de recanvi, la nostra, la de l'alternativa. I aquesta és la cama del mal, no?

Ortodòxia, transparència, obertura. Miri, això de la transparència és una paraula que la tenim una mica malmenada. Jo crec que hauríem de parlar de la situació actual de l'economia andorrana. Avui, i ho celebros, ja no ens ha renyat el president de la Cambra de Comerç com abans ho deia en la meua intervenció. Una altra vegada que va dir si fa o no fa el mateix, és a dir que la situació econòmica no era bona, vostè el va renyar. El va renyar públicament... sí, home, sí! La gran avantatge que tenim és que les hemeroteques i les filmacions allà a RTVA, SA, si no les fan esborrar encara hi deuen ser. Doncs, vostè això ho va declarar públicament i va interpel·lar el

president de la Cambra, i es va queixar que generava pessimisme en l'activitat econòmica d'aquest país.

Avui, ja constata que fa reflexions assenyades, que evidentment les va fer l'altra vegada quan vostè el va renyar i les ha continuat fent ara. Però jo li pregunto: on és l'atenció que vostès tenen als agents econòmics? Perquè una cosa és que haguem de reorientar l'activitat econòmica, que hi estem d'acord, i l'altra és que per fer-ho, haguem d'aixafar tothom per estar aquí intentant sobreviure en l'activitat econòmica.

És clar, no hi ha política de recanvi. És clar que n'hi ha una. La política neoliberal de vostès, és la del plantejament de l'eficiència, de l'eficàcia. Aquí tot el que no és considerat i declarat santament eficient pel Ministeri de Finances, doncs, té una única sortida. Ja li diu el ministre de Finances cada vegada que compareix, ha de tancar portes. És clar, si vostè no és eficient amb la definició neoliberal i de manual d'inversió econòmica, doncs, vostè el que ha de fer és tancar portes.

El problema és aquest Sr. Pintat, i no un altre. Em diu amb els objectius hi estem d'acord. És que dramàticament la contesta ha de ser que sí. Però és clar, però és que la manera d'arribar-hi, vostès el que volen és anorrear l'actual teixit econòmic i social d'aquest país! I nosaltres no estem d'acord en això!

Fixi's vostè. Hi ha una situació de crisi en el comerç, i vostè m'ho va haver de reconèixer aquí en una sessió de control. Se'n va a la premsa estrangera i ja diu que no tenim diferencials de preus. I això està fet, gravat i constatat en unes declaracions.

Anem a una altra situació. La qüestió de la PIME em diu "jo no he tractat d'idiotes a ningú de la PIME". Jo no he dit que vostè ho hagués fet. El que passa és que vostè i jo sabem qui ho ha fet, i a les hemeroteques hi està, i per molt que el ministre de Finances ara digui que no, sabem el que el Sr. ministre de Finances va declarar en relació a unes declaracions que havia fet la PIME. Però, a més és igual, miri, Sr. ministre, és que ho hagi dit d'aquesta manera o no, el que preocupa als agents econòmics és la seva constant petulància en el tracte amb la ciutadania i amb els empresaris d'aquest país. És aquest el problema que tenen vostès de relació amb els agents econòmics.

O els ajuden o els ofeguen! Jo crec que han agafat l'opció d'ofegar-los. Els implanten un ISI que al cap de quatre dies ja diuen que el canviaran, en lloc d'ajudar-los. Han de modificar la Llei de l'ISI. Ara diuen que arribarà una nova imposició directa, que per cert tampoc estava al programa. I tot això sembla ser que es fa en base a l'interès general. No, això es

fa en base a l'interès de la competitivitat *versus* ineficiència al qual em referia abans.

Vostès volen "finiquitar" als que consideren ineficients, i això és dolent i va en contra de l'interès general d'aquest país.

Panorama internacional, Sr. cap de Govern. Miri, no és aquesta Llei que ens millorarà el panorama internacional. La qüestió del blanqueig de diner, la qual ho he tornat a explicar aquí en defensar l'esmena a la totalitat, no queda resolta. Al contrari, s'agreuja amb el seu Projecte de Llei. Per això nosaltres no hi donem suport i per això expliquem perquè no hi podem donar suport.

Vostè em diu que jo he dit que no vindria ningú. Jo no he dit això. Jo he dit "no vindrà ningú de serios". És molt diferent! És molt diferent! Jo li he dit com a exemple, no m'ha contestat vostè, però li recordo el que jo he dit, que no deixa de ser preocupant que en lloc d'invertir, les entitats financeres de primer ordre desinverteixin i marxin d'Andorra. Això li he dit jo.

Diu que amb aquestes lleis farem tot el que nosaltres volem. Escolti, i com és que s'han oblidat a la Llei de societats mercantils de posar un registre públic i transparent? O és un oblit, cosa que no em puc creure. O aleshores és una voluntat política. No parli tant de transparències si després no vol que hi hagi un registre de societats públiques! Perquè això no s'acaba d'entendre.

Per tant, retirar la Llei... interessos polítics. Miri, aquí, nosaltres si hem de parlar d'interessos, és evident, ja li he dit altres vegades, que nosaltres, el nostre grup parlamentari, no tenim altres interessos a defensar en aquesta casa que els polítics. Però no s'equivoqui. Nosaltres també tenim responsabilitat política, entre altres coses perquè mai li hem discutit, per molt que a vostè li agradi sempre agafar el rastre al revés i pretendre que cada vegada li dic que li discuteixo la seva legitimitat. No li he discutit mai des del debat d'investidura, des de la mateixa nit de les eleccions que el vaig telefonar. No li he discutit mai això.

El que sí li he de recordar és que l'alternativa va fer més vots nacionals que la seva llista, i això li he de recordar perquè està a l'estadística, i vostè no se'n vol recordar, i a més li dic que precisament perquè representem a més andorrans que vostè, nosaltres tenim una responsabilitat política. No uns interessos aquí de polític a *políticien*. No, no! Nosaltres actuem amb responsabilitat, i com a alternativa estem treballant per preparar un Govern diferent, perquè per molt que no li agradi, hi ha una possibilitat d'alternativa, i els ciutadans, en el seu dia, ja triaran.

A Europa, i acabaré Sr. síndic... miri, em diu que han pensat amb Europa. Durant la defensa de l'esmena ja

li n'hi he parlat jo d'això. A mi m'hauria d'explicar com és possible que es faci una Llei d'inversió estrangera i que no es parli ni a l'exposició de motius, ni a l'explicació del director d'Economia, ni en cap dels articles de la relació especial, específica i volgutament estratègica d'Andorra amb la Unió Europea. Que no es parli de la relació especial que tenim d'estar en unió duanera en els productes industrials, de la relació amb la voluntat d'afinar encara més la relació conjunta amb els països europeus. No en parla. I no solament no en parla, sinó que vostè, - i és clar si em diu que no ho ha dit, doncs, també tenim les hemeroteques-, vostè ha anat a explicar que no, que aquí el que ens convé és inversió llatinoamericana. La qual cosa no cal que li digui que ha aixecat una gran voluntat i una gran alegria a Brussel·les de veure com vostès tancaran aquesta llei transcendental, que és anar a buscar diners a Llatinoamèrica.

I aquí també podem parlar de transparència, no? També hem sentit a dir, i ho tenim a les hemeroteques, que es deia per part del Ministeri de Finances... no, és que no cal tanta comèdia amb la llei de... amb els acords aquests de doble imposició, perquè tot no s'acaba a Europa, a Espanya o a França. Podem comerciar amb Estats Units! És clar, bé, jo també ho entenc això Sr. Pintat. És clar, jo sóc una mica casolà, i com que no arribo a aquests nivells, ja li vaig dir un dia, de voler arreglar Europa, com si volen fer vostès que fan cimeres per arreglar Europa, és clar, jo crec que prou feina tenim per arreglar casa nostra.

Però és clar, no s'oblidin d'Europa i se n'estan oblidant. I em sembla molt bé que citi el Sr. Solves, però l'hauria de citar, -abans feien greuge al Sr. Esteve López de parlar d'un document i no d'un altre-, ja farem algun dia, suposo, un debat de política general europea, i en relació amb Andorra hi podem examinar les altres cites del professor Solves en aquell moment sobre fiscalitat. Celebro que per primera vegada el professor Camdessus hagi tingut dret de cita per part del cap de Govern, però també citem-lo ben citat, perquè hi ha moltes altres qüestions. És clar, editar 200 exemplars del llibre del Camdessus és una demostració de quina és la seva voluntat de transparència, perquè la ciutadania andorrana conegui tot el que de manera seriosa, responsable i no pas amb orientació socialdemòcrata, pensa, diu, escriu i firma el professor Camdessus sobre Andorra.

De moment és tot Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Bartumeu per la seva intervenció.

Sr. Enric Tarrado pel Grup Parlamentari CDA + Segle XXI.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

Tot just per puntualitzar dos coses al Sr. Bartumeu. Durant la meua intervenció, quan parlava de polseguera política, vull dir no... potser el Sr. Bartumeu s'ha pensat que era entre grups polítics, però quan he dit polseguera política era una cosa generalitzada. Jo crec que aquest Projecte de llei ha donat molt de parlar i ho deia en aquest sentit. No en el sentit d'enfrontament, perquè crec que no... almenys no era la intenció que li volia donar.

I un altre petit incís que volia fer. Quan ha parlat que havíem fet esmenes de bona fe. Bé, jo puc coincidir amb ell que hem fet esmenes de bona fe, però li puc assegurar que la nostra intenció és defensar-les, com és diu a capa i espasa, en el debat en comissió.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Tarrado per la seva intervenció.

Pel Grup Parlamentari Liberal, Sr. Marsol.

La Sra. Conxita Marsol:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, miri Sr. Bartumeu, en relació amb les paraules que ens ha dirigit, lamento haver-lo de contradir. Vostè es pensa que té la veritat absoluta i això no és cert. Cadascú tenim la nostra veritat. I la veritat del grup parlamentari, amb el que m'he referit al text, -al text que l'he redactat jo-, és que nosaltres hem tingut sempre la intenció, i des del primer moment ho hem manifestat i continuem manifestant-ho i no és cap excusa, d'escoltar tots els actors socials i econòmics d'aquest país. I ho hem fet, i els hem escoltat, i ens han donat els seus suggeriments. I això ens ha servit per presentar les esmenes, ens ha servit perquè nosaltres som elegits pel poble, elegits per aquests ciutadans, i creiem que tenim l'obligació d'escoltar-los i d'atendre les seves necessitats i les seves demandes. Les seves preocupacions ens han arribat també, i per això moltes de les esmenes tenen com a base aquestes reflexions. Entre elles, nosaltres hem fet una esmena molt important des del nostre punt de vista, el tema dels annexes. Nosaltres proposem l'obertura immediata pels sectors que ara no tenen activitat, i per la resta de sectors l'obertura d'aquí quatre anys. Perquè creiem que és necessari d'haver-hi un temps, que s'ha de donar un temps

segurament per preparar més legislació, com he dit abans. I per tant, això és important.

No és cap estratègia, ni és cap justificació, ni ha existit cap problema amb el Govern ni amb el grup parlamentari en aquest sentit. S'ha fet des del primer moment. Per això s'han demanat pròrrogues d'esmenes per poder tenir temps que ens arribin tots els suggeriments d'aquestes associacions i aquests grups professionals que han volgut fer-nos-els arribar.

El cert és que aquí avui el que estem discutint és l'esmena a la totalitat que vostès han presentat, i el cert és que no han portat cap text alternatiu, encara que digui que jo no he tingut cintura per rebatre'l amb els seus arguments. Jo reconec que vostè ha fet un discurs molt brillant. M'hagués agradat que tot el que ens ha dit aquí, moltes d'aquestes aportacions que ens ha fet, que algunes, nosaltres les hem esmenat, si fa o no fa amb el mateix sentit, ens les hagués portat amb un text alternatiu, amb unes esmenes. Això ens hagués permès d'entrar en comissió, i debatre-les. Ens hagués permès fer una Llei del Parlament, que és el que creiem que toca i el que ens correspon en aquest moment.

Nosaltres lamentem que s'hagin tancat en aquesta posició, que no vulguin entrar en aquest tipus de diàleg parlamentari. Nosaltres sí que apostem per aquest diàleg, i per això volem que aquestes lleis es debatin al Parlament, escoltant a tota la ciutadania.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sra. Marsol per la seva intervenció.

Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. Bartumeu, jo tinc el costum d'intercanviar un diàleg una mica apassionat amb vostè. No és pas la primera vegada i espero que ho puguem fer molts anys. L'un i l'altre som víctimes, de vegades, de com els mitjans escrits, sobretot, expliquen les coses, per exemple em retreu aquella entrevista que vaig fer a una revista, a *El Periódico*, i li vaig recordar que ell, el periodista feia una afirmació que deia, avançant-nos en un informe de la Cambra de Comerç, que el creixement del turisme i el comerç estava esgotat. Ho diu el periodista. Llavors jo explicava que hi havia certs articles on hi havia diferencial de preu. O sigui, no m'ho torni a fer, que hi havia una pregunta i li vaig contestar amb tota la sinceritat del món. M'ho torna a retreure aquí, que és clar, qui em sent

avui sembla que jo vagi en contra d'Andorra. I no és veritat.

És que quan agafa aquest to moral de superior i que em corregeix, jo ho accepto. Però m'ha d'acceptar el dret que em pugui defensar. Em renya, em corregeix, em critica, que és normal, però ha d'admetre que jo no ho accepto. Que jo no vaig renyar al president de la Cambra de Comerç, -que per cert vostè no hi era. El 15 de setembre va presentar l'informe de l'any econòmic 2005, i jo públicament el vaig felicitar i li vaig dir que estàvem d'acord-, i el Sr. Francesc Rodríguez hi era, -i públicament vaig dir que coincidíem perquè demanava reformes valentes i concretes. O sigui que jo no el vaig renyar. Que a la premsa després surti com li sembli. No tinc res a dir jo. Però jo no accepto qualsevol interpretació. Però jo no vaig renyar al Sr. president de la Cambra de Comerç.

Aquí també diu que volem anorrear el teixit econòmic. Una altra total falsedat. Vostè ho pot dir, però jo ho nego totalment. És contrari a la política del Govern.

També diu que tenim la petulància. És clar, són criteris morals que vostè té la legitimitat de dir-los, però sento molt de dir-li que no és veritat. No tenim petulància. Intentem servir el nostre país, a la seva economia, i no volem "finiquitar" cap negoci. A veure si ho entén això! No volem tancar-ne cap. En volem fer créixer. Volem fer créixer l'economia andorrana aportant més riquesa, aportant obertura.

Llavors també em sorprèn quan vostè fa aquest... no diria cinisme, però sí una ironia massa poc fina, quan es riu de la cimera que vam fer d'Europa, que algú va qualificar de pessebre. Escolti, va ser un èxit! Perquè la cimera que es va organitzar va venir gent molt important, molt rellevant, a parlar d'Europa perquè Andorra és Europa, Andorra és un país turístic, i depenem del benestar i de la bona marxa dels veïns. I per això parlem d'Europa. De vegades vostè aquí torna a agafar el to de professor, i diu "oh, és que a Brussel·les estan enfadats". Per què han d'estar enfadats? De quina manera i en nom de què? Quan nosaltres vam anar a Sud-americà, no vam anar a buscar inversió estrangera. Si algú ho va entendre així, doncs, ho sento, molt. No és l'esperit del Govern. Enlloc ho veurà escrit que és l'esperit del Govern. Que ho interpreti així, doncs, dir-li llibertat de creació artística, però el Govern no ho ha dit això.

És clar, vostè em diu que ho ha llegit en algun lloc. Doncs, perfecte, però m'ha de jutjar pels actes polítics, i un acte d'aquest nivell comprendrà que no s'improvisa. La prioritat del Govern és la bona relació amb aquestes quatre ciutats, Brussel·les,

París, Madrid i Lisboa. I tota la nostra política va concentrada allà, i ho tenim molt en compte, i dialoguem permanentment. I totes aquestes operacions de modernització de l'economia andorrana, no diré que està contrastada, però està entesa pels estats veïns que ens examinen, ens miren amb molta intenció. I si em permet aquí, tinc el meu pecat de vanitat, jo diria amb simpatia, perquè aquesta és la bona política.

Que hi ha alternativa! És clar que n'hi ha, però no dependrà ni de vostè ni de mi, dependrà del poble andorrà, quan hi hagi eleccions es triarà. Si la nostra política ha sigut un desastre i realment ha sigut un balanç tan negatiu, és normal que ens enviïn cap a casa. Però això ens pot passar a tots. És indiscutible.

Però vull dir, el Sr. Camdessus té raó, és un informe important. Però el dia 20 d'abril del 2006, quan va presentar ell personalment aquí, hi va haver una frase que jo la recordo molt impactant, i va dir: "Andorra necessita més que enlloc, atesa la seva estructura social, un creixement sòlid i sostingut". I no hi ha creixement sense ser competitiu. I no s'és competitiu si no hi ha obertura. I aquesta és la meva conclusió, la meva convicció i la meva absoluta tranquil·litat política que el que aquest país necessita és encarar definitivament el grau necessari d'obertura a l'economia, a les regles internacionals i a la globalització.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. cap de Govern.

Doncs, alguna altra intervenció per part dels grups?

Sí, pel Partit Socialdemòcrata, Sr. Bartumeu teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies Sr. síndic.

A veure, el tema de Llatinoamèrica, és clar, jo no me l'he inventat aquesta qüestió. És clar, al final aquí, vostè acabarà enfadant-se amb mitja corporació professional de la premsa, perquè sembla que cada vegada que jo parlo d'alguna cosa hem de matar el missatge. I jo no voldria matar, ni contribuir, ni ser, fins i tot, suport intel·lectual de cap atemptat contra ningú, -atemptat intel·lectual, s'entén. Però a mi em sembla que això si jo ho he llegit en diversos mitjans, deu ser que alguna cosa va dir vostè, no?

Em contesta que sí, que té bona relació amb aquestes quatre capitals, que ja m'ho havia dit abans, però no m'ha contestat sobre el fet que en el lloc del text aquest que nosaltres estem esmenant, es parli de la

Unió Europea, i vostè entendrà que jo pugui considerar significatiu.

Magisteri moral. Déu me'n guard de voler donar lliçons a ningú. Jo sóc dels que cada dia aprenem coses, que a vegades constato que en el banc dels nostres adversaris polítics, tenen la sort de no haver d'aprendre gran cosa. Jo cada dia insisteixo, aprenc coses.

Jo el que li vull dir en aquesta qüestió, és que a veure, vostè defensa l'interès d'Andorra tal com el veu, i algunes vegades la política que vostè representa, doncs, defensa uns interessos molt concrets, i és la qüestió de les dues andorres, que ja n'hem parlat d'altres vegades.

Però aquí em sembla que estem desenfocant la qüestió. La qüestió de l'informe Camdessus vostè en recorda una part. Miri, jo el recordo no de memòria, -perquè en tinc però no tanta-, però jo el subscriu tot. Per tant, nosaltres estem disposats a fer un pacte d'Estat, li torno a dir, sobre la base de totes i cadascuna de les conclusions de l'informe Camdessus. Totes i cadascuna! No aquesta sí que m'agrada, i aquella no, deixem-ho estar perquè Andorra no s'ho pot permetre.

Per tant, la disponibilitat, la disposició, la voluntat política de fer un acord polític, avui li torno a manifestar aquí, i podem agafar, -ja li he dit al seu despatx varies vegades això-, podem agafar com a full de ruta l'informe Camdessus, que també em repeteixo, no és conegut enlloc d'Europa ni del món, per ser un membre destacat de la Internacional Socialista, i per tant a nosaltres ens va bé el que diu l'informe Camdessus. Però aleshores, si us plau, parlem de tot l'informe, perquè és clar, si hem d'agafar bocins no ens en sortirem.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Bartumeu.

Alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris?

Per part del Govern?

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí, el fet de parlar d'Europa, per a nosaltres és evident que tot l'objectiu final que és arribar a aquest conveni de doble imposició, es despenja l'argument teòric i tècnic, i fins i tot, fiscal, de la declaració conjunta que acompanya l'acord de fiscalitat de l'estalvi, que és essencialment un document europeu. I allà, doncs, es parla, s'iniciarà un entorn de diàleg

polític amb els estats membres, -el que vol dir França i Espanya-, per resoldre aquesta fiscalitat a l'origen.

M'he descuidat de contestar-li, perquè veig que hi torna indirectament, el fet que els bancs marxïn que és culpa de la política liberal. Els grans bancs com el banc BBVA i la Caixa marxen per la seva política personal. Però jo li he de dir com a Govern, que ningú m'ha donat cap explicació del per què han volgut marxar. Vull dir que jo no tinc la versió política que respondria un cap de Govern del per què aquestes entitats, per raons empresarials, van decidir de marxar. Que això vostè ho interpreta com un fracàs liberal, doncs, jo entenc que és un acte purament empresarial que corresponen a la seva estratègia, justament del món globalitzat, i han pres les seves decisions. Però jo sí que no tinc cap versió directa dels actors ni de la part venedora, que m'expliquen el motiu pel qual es retiren d'Andorra.

Ha parlat que insinua que defenso interessos concrets. Perdoni que torni a insistir que no hi estic d'acord. Estic aquí per defensar els interessos de tots els habitants d'Andorra, tots sense excepció. I de cap manera accepto la insinuació que estic al servei d'un cert sector, no sé quin insinua, però no ho accepto ni ho permeto, i ho rebutjo.

Que tots hem d'aprendre coses. Jo el primer. Ho sigui que tenir la responsabilitat de ser cap de Govern és una gran responsabilitat, i tothom que em pugui ensenyar o ajudar, sempre és benvingut.

I per últim, posar aquest oferiment de trobar un terreny de consens, d'entesa o de concertació, algun dia ho haurem de pensar, però jo crec que hem d'acceptar el *tempo* del polític. Ara estem en el debat d'aquestes tres lleis. Un cop estaran ja passades per comissió, tornarem a fer una altra trobada a veure si podem encertar al voltant, aquest cop, de l'informe de Camdessus, com a inspiració, que a mi no em fa tremolar, al contrari, trobo que és un gran treball. En podem parlar.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. cap de Govern.

Doncs, alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris?

Sr. Bartumeu pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Seré molt breu Sr. síndic.

Jo no insinuo res. Jo li dic el que penso, i he arribat a la conclusió política, -no jo, en el nostre grup, i ho

hem dit moltes vegades-, que moltes vegades, -no n'he parlat encara, el dia que ho hagi de fer ja sap que ho faré-, no he parlat de vostè, li parlo que la política que vostès plantegen afavoreix una Andorra en detriment d'una altra. És això. No és una insinuació, és una afirmació, sobre la base d'una anàlisi política, que pot estar equivocada o no, però que és la nostra, i que té el mèrit de ser mantinguda, sense insinuacions.

El que sí em preocupa és la qüestió de la sortida dels bancs. Que el cap de Govern em digui que no té cap explicació, més dissortadament, més al nostra favor que hem d'estar preocupats aquí. Perquè miri, si vostè no ha parlat amb els representants de les entitats financeres que se'n van, doncs, resulta que jo sí. I jo ho he fet amb responsabilitat política per saber per què se'n van. Per tant, jo tinc, i el meu grup parlamentari té una anàlisi concreta del per què se'n van. I com que la té, per això li he dit el que li dic, i li repeteixo. Jo entenc que vostès tenen responsabilitat, no tant vostès en aquest Govern, sinó tots els anys, he dit, de política liberal. Perquè vostè hauria de saber, -jo crec que sap igual que sabem nosaltres-, que un dels motius perquè les entitats financeres espanyoles de primer ordre se n'hagin anat és perquè va fracassar la negociació d'un conveni de supervisió en base consolidada entre el Banc d'Espanya i l'INAF. Això, en aquesta sala jo diria que ho hauríem de saber tots. El nostre grup parlamentari ho sap. No em puc creure que vostè no ho sàpiga. Per tant, l'explicació del per què se'n van és perquè es fa una política que no és transparent, Sr. Pintat, sinó que és la de voler defensar unes posicions numantines contràries als acords amb Europa, i no es vol col·laborar francament amb els nostres veïns. I per tant, parli'm de totes les capitals que vulgui, però si aquestes entitats se n'han anat, efectivament seran decisions seves, i efectivament.

Però miri, no deixa de ser estrany que La Caixa marxi d'aquí, vagi a una oferta en borsa de Caixa Holding, i després anunciï públicament quan està marxant d'aquí que comprarà participacions en bancs estrangers. No deixa de ser estrany això! Que és la seva opció empresarial, sí. Però vostè i jo sabem que el fracàs del conveni que estava pràcticament a punt de ser signat entre l'INAF i el Banc d'Espanya ha precipitat la marxa d'aquestes entitats.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris?

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Ara. És clar, anirem a fer una política financera, però també hem de donar la interpretació que el Govern dóna en aquesta situació concreta.

Quan vam parlar de l'emissió de l'euro, vam parlar que hi havia una necessitat de supervisió en base consolidada dels bancs centrals respectius, i era diferent pel cas de Mònaco, San Marino i Andorra.

Aquesta era la tela de fons, i per això era tan delicada la necessitat d'incorporar a la legislació andorrana tota la legislació europea bancària i financera. I aquest era un tema particular.

El cas de BBVA, a Espanya hi van haver uns problemes molt concrets que em perdonareu que no passi al detall, però tothom m'entendrà, i que van decidir marxar de tots els països fiscals, incluint Andorra.

El cas de La Caixa és un cas global perquè van decidir de marxar dels mercats petits, de Mònaco i d'Andorra, per fer una visió global amb la seva política bancària mundial.

Però li torno a repetir, vostè ja sé que no s'ho vol creure, però a nivell de Govern la part venedora no ha vingut a dir per quin motiu Andorra no tenia el seu interès. I jo interpreto, per les normes clàssiques i tradicionals de la cultura econòmica, que és una decisió estrictament empresarial en base als seus interessos. Llavors no és cap senyal que Andorra se'n vagi pel mal camí, sinó que és una decisió purament en base als seus interessos empresarials.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. cap de Govern.

Alguna altra intervenció dels grups parlamentaris?

Doncs, si no hi ha cap més intervenció passariem a la votació de l'esmena, recordant que sí és sí a l'esmena, i no és no a l'esmena, i havent-se presentat les esmenes a l'articulat, en el cas, doncs, que no prosperés l'esmena, passaria el Projecte de llei conjuntament amb les esmenes a la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost.

Procedirem, doncs, a la seva votació. Sr. secretari general, si sou tan amable.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Robert Call Masià : No

M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : Sí

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí

M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez : Sí
 M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi : No
 M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : No
 M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols : Sí
 M. I. Sr. Jordi Font Mariné : Sí
 M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal : M'abstinc
 M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany : No
 M. I. Sra. Eva García Pastor : No
 M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringueret : No
 M. I. Sra. Mariona González Reolit : Sí
 M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell : No
 M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí
 M. I. Sra. Conxita Marsol Riart : No
 M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No
 M. I. Sr. Emili Prats Grau : No
 M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font : Sí
 M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí
 M. I. Sr. Jaume Serra Serra : No
 M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : M'abstinc
 M. I. Sr. Carles Verdaguer Pujantell : No
 M. I. Sra. Olga Adellach Coma : No
 M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : Sí
 M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí
 M. I. Sr. Alain Bernat Gallego : No
 M. I. Sr. Carles Blasi Vidal : Sí

El Sr. síndic general:

Sr. secretari de torn si sou tan amable de fer el recompte.

El Sr. Robert Call:

12 sí, 14 no i 2 abstencions.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, a la vista del resultat queda desestimada l'esmena, i atès que s'han presentat esmenes a l'articulat, seguirà el seu tràmit a la comissió.

Continuem amb el punt número 6, i últim de l'ordre del dia incorporat al començament del mateix.

(A les vuit del vespre deixa la sala el Sr. Jaume Bartumeu Cassany)

6. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de l'impost sobre les plusvàlues en les transmissions patrimonials immobiliàries.

L'informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost ha estat publicat en el Butlletí 56/2006, del 13 de desembre.

Exposa l'informe el Sr. Jaume Serra nomenat ponent per la comissió. Teniu la paraula.

El Sr. Jaume Serra:

Gràcies Sr. síndic.

El passat 14 de novembre, la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost, em va nomenar ponent del Projecte de llei de l'impost sobre les plusvàlues en les transmissions patrimonials immobiliàries, i com a tal, exposo avui davant del Consell General l'informe de la comissió.

La Comissió Legislativa de Finances i Pressupost en el decurs de les reunions celebrades el 14, el 21 i el 29 de novembre i el 7 de desembre del 2006 ha analitzat el Projecte de llei i les esmenes presentades a aquest.

Al Projecte de llei s'hi han presentat un total de 32 esmenes, de les quals 14 han estat presentades per part del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, 2 han estat presentades per part del Grup Parlamentari CDA + Segle XXI i 16 han estat presentades per part del Grup Parlamentari Liberal.

De les esmenes presentades: 6 esmenes s'han aprovat per unanimitat; 3 esmenes s'han aprovat per majoria; 7 esmenes s'han transaccionat per unanimitat; 3 esmenes s'han transaccionat per majoria; 4 esmenes no han estat aprovades, i 9 esmenes han estat retirades.

La Comissió Legislativa de Finances i Pressupost ha acordat suprimir, per coherència amb les esmenes 17, 18 i 25, que s'han transaccionat per unanimitat, totes les referències que es fan al Projecte de llei del tipus "d'aquesta Llei" o "d'aquest mateix article", segons correspongui, per tal que el redactat final de la Llei s'adeqüi pel que fa als aspectes gràfics i de presentació a l'Acord sobre criteris de concepte i de forma per a l'elaboració de les proposicions i dels projectes de llei.

Així mateix s'ha acordat, per coherència amb l'esmena 23, que s'ha transaccionat i aprovat per majoria, modificar la menció que figura dins el redactat del paràgraf 8è de l'exposició de motius "...en un període superior als quinze anys" per "...en un període superior als dotze anys."

Del resultat de la votació de les esmenes se'n desprèn l'informe de la comissió aprovat per unanimitat, el text del qual es sotmet avui a consideració d'aquesta Cambra.

Gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Serra per la seva intervenció.

Doncs, segons el que disposa l'article 101.2 del Reglament, procedirem al debat i votació dels articles objecte de reserves d'esmena, i acabat el procediment faríem el debat i votació d'aquelles parts del text que no han estat objecte d'esmena.

Reserva d'esmena que correspon a l'esmena número 8 de la ponència.

Intervé per defensar l'esmena el Sr. Vicenç Alay Ferrer... Sr. Jordi Font teniu la paraula.

El Sr. Jordi Font:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, per segona vegada, he de defensar una reserva d'esmena a una llei fiscal en la qual, a l'entendre del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, es té una consideració especial a l'església, que al nostre entendre no s'ajusta a la raó.

L'exempció que nosaltres pretenem suprimir amb la nostra reserva d'esmena és la descrita en l'apartat 2 de l'article 4 que diu: "les plusvàlues derivades de les transmissions de béns immobles i les procedents de constitucions i cessions de drets reals sobre els mateixos béns efectuades per l'Església Catòlica."

Curiosament, aquest cop, el Govern, a diferència de la Llei de l'ITP on també vaig haver de defensar una esmena similar, una reserva d'esmena similar, precisa que l'única església que pot gaudir d'exempcions fiscals és la catòlica. Això està en contradicció directa amb la intervenció, i així tranquil·litzaré el Sr. ministre de Finances, dient-li que llegeixo les actes del Consell, i que ell va manifestar, en el seu moment, en una intervenció, que si em permeten citaré. Ell deia llavors que, -per tant, aquí sí que puc dir en quina redacció anava el redactat, parlàvem del redactat de si Església Catòlica o no-, i li explicaré. És a dir, òbviament nosaltres anàvem cap al redactat de l'Església Catòlica, perquè té unes relacions especials, però també, llegint l'article de la Constitució on diu clarament, -com vostè ha dit-, que la Constitució garanteix la llibertat ideològica religiosa i de culte, vam eliminar catòlica per dir que era l'església en general. És a dir, de la creença que fos. Semblaria que ha canviat de parer. Sort n'hi ha hagut pel Sr. ministre que els consellers liberals es van donar compte de la pífia o de l'oblit, i van fer una esmena per rectificar l'error, i van deixar- ho amb església sola.

Interpreto, doncs, que amb l'esmena del Grup Liberal i la intervenció del Sr. ministre, qualsevol

església està exempta de pagar plusvàlues de transmissions patrimonials.

Quan defensava la reserva d'esmena de l'ITP, vàrem manifestar que, al nostre entendre, no era o no devia ser una missió de l'església la d'adquisició de béns immobles o drets reals sobre els mateixos, però avui anem molt més lluny. I si no prospera aquesta reserva d'esmena, els hi oferim a l'església, ben entès a totes elles, suposo, la temptació no tan sols d'adquirir béns immobles, sinó la de mercadejar amb els mateixos amb total llibertat, en tot cas, llibertat fiscal.

Això és una mica perillós, no?

Per altra banda, voldria recordar que els altres dos grups parlamentaris d'aquesta Cambra, en discussió a la comissió legislativa, van donar suport a una altra esmena nostra que era la número 12, que suprimia una exempció d'aquest tipus que també volia fer que, a través del text del Govern, que les entitats sense ànim de lucre i les associacions quedessin exemptes. Pensem que lluny de voler comparar qualsevol església, fins i tot l'ortodoxa, que ha citat el Sr. cap de Govern, amb una entitat o bé amb una associació de lucre, precisament, no ha de ser en cap cas un dels objectius de cap església.

Si mai això de fer beneficis es produís, nosaltres pensem que haurien de pagar plusvàlues com qualsevol.

Exemples d'església que han fet i estan fent un lucre, n'hi han hagut i més d'una. Per altra banda, podríem comprendre la sensibilitat de la gent d'aquesta Cambra envers l'Església Catòlica o qualsevol església, i que perillant la seva integritat necessitats de més revinguts, nosaltres pensem que seria molt més oportú donar-los-hi revinguts a aquesta gent, si ho creuen oportú, a través de subvencions i no pas a través d'exempcions fiscals.

Senyores i senyors consellers generals, pensem que els nostres arguments s'ajusten perfectament al dret, a la lògica i a la raó, i és per això que els demano que votin favorablement la nostra reserva d'esmena.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Font per la seva intervenció.

El Govern desitja intervenir ara o al final?

Intervindrà el Sr. cap de Govern?

El Sr. cap de Govern:

Sí, si us plau.

El Sr. síndic general:

Teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Doncs, per la tranquil·litat del Sr. Jordi Font que l'església ortodoxa jo mai n'he parlat, jo parlo de conducta econòmica ortodoxa. Res més.

(Se sent riure)

Moltes gràcies Sr. síndic.

(A les vuit i cinc minuts del vespre deixa la sala el Sr. Joan Albert Farré Santuró)

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, continuem.

Per part dels grups parlamentaris hi ha alguna intervenció?

Grup Parlamentari CDA + Segle XXI, Sr. Enric Tarrado.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

El nostre grup parlamentari considera que l'Església ha tingut i té una relació històrica amb l'Estat andorrà. Tal com estableix l'article 11.3 de la nostra Constitució, que garanteix ha l'Església Catòlica el manteniment d'unes relacions de col·laboració especial amb la tradició andorrana.

Per tot això, el nostre vot serà , doncs, negatiu.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Tarrado.

Pel Grup Parlamentari Liberal Sr. Jordi Jordana.

El Sr. Jordi Jordana:

Sí, gràcies Sr. síndic.

A veure, quan diu el Sr. Font que no hi ha cap raó per... raó no ho sé; una cosa és que cadascú tingui les seves posicions, però alguna raó hi deu haver per considerar l'Església Catòlica de tenir alguna relació especial, perquè la pròpia Constitució, que és la norma bàsica nostra, a l'article 11 ho diu, llavors alguna raó hi ha. Una altra cosa és que els plantejament siguin diferents.

En relació amb l'esmena concreta, a veure, jo no tinc gaire cosa més a dir que el que ha dit el company Sr. Tarrado, recolzant-se en aquest article 11.3 de la Constitució que preveu que la Constitució garanteix a l'Església Catòlica el manteniment de les relacions

de col·laboració especial amb l'Estat d'acord amb la tradició andorrana i aquestes relacions especials han de tenir també, i nosaltres creiem, el seu reflex en una llei fiscal com aquesta, i per això creiem just d'eximir a l'església l'impost generat per les plusvàlues derivades de les transaccions immobiliàries.

I a veure, jo no crec que sigui ara el moment de debatre a quin tipus d'església ens referim, quin tipus de culte, perquè crec que això no forma part d'aquesta discussió.

Per tant, el Grup Parlamentari Liberal votarà en contra d'aquesta esmena.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Jordana.

Alguna altra intervenció dels grups parlamentaris?

Sr. Font pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

El Sr. Jordi Font:

Sr. Jordana, aprecio la seva sinceritat. El que no entenc és el seu procediment. Vostè ha fet aquí una exposició, no la comparteixo, ben evidentment; però en canvi la seva manera de procedir no s'ajusta al que vostè ha dit. Perquè en el si de la comissió, vostès, el seu grup parlamentari, justament van fer una esmena en la qual van demanar que es tragués la paraula "catòlica" que anava acompanyada de "l'església". Llavors hauríem de saber si és l'una o és l'altra, i quin és el veritable pensament que tenen vostès.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Font.

El Govern desitja intervenir?

Els grups parlamentaris?

Sr. Jordana.

El Sr. Jordi Jordana:

Sí, gràcies Sr. síndic.

A veure, nosaltres vam canviar i vam treure "catòlica", justament per ser coherents amb la Llei de modificació de la Llei sobre l'impost de transmissions patrimonials immobiliàries, en què ja es posava que era l'església. A partir d'aquí, el que no creiem que sigui procedent, és que en una llei hi digui una cosa i en una altra llei hi digui una altra.

A partir d'aquí crec que hem de deixar el mateix concepte, i torno a repetir-li. A veure, l'església diu a l'article 11.3 de la Constitució que té unes relacions especials amb l'Estat, i és això el que hem de mantenir.

Res més.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció dels grups parlamentaris?

Doncs, si no hi ha cap més intervenció, passariem directament a la votació recordant que sí és sí a l'esmena, i no és no, doncs, l'aprovació del text quedaria tal com ha sortit de la comissió.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : Sí
 M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí
 M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez : Sí
 M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi : No
 M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols : Sí
 M. I. Sr. Jordi Font Mariné : Sí
 M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal : No
 M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany : No
 M. I. Sra. Eva García Pastor : No
 M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringueret : No
 M. I. Sra. Mariona González Reolit : Sí
 M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell : No
 M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí
 M. I. Sra. Conxita Marsol Riart : No
 M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No
 M. I. Sr. Emili Prats Grau : No
 M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font : Sí
 M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí
 M. I. Sr. Jaume Serra Serra : No
 M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : No
 M. I. Sr. Carles Verdguer Pujantell : No
 M. I. Sra. Olga Adellach Coma : No
 M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : Sí
 M. I. Sr. Alain Bernat Gallego : No
 M. I. Sr. Carles Blasi Vidal : Sí
 M. I. Sr. Robert Call Masià : No

El Sr. síndic general:

Sr. secretari de torn si sou tan amable de fer el recompte, si us plau.

El Sr. Robert Call:

11 sí, 15 no.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, a la vista del resultat de la votació quedaria desestimada l'esmena i es manté el text tal com ha sortit de la comissió. Prosseguint ara amb el debat i votació de l'article que ha estat objecte de la reserva d'esmena, doncs, procediríem a aquelles altres parts que no han estat objecte de la mateixa esmena.

Hi hauria alguna intervenció per part dels grups parlamentaris per la resta que no ha estat objecte d'esmena?

Sí?

Pel Grup Parlamentari CDA + Segle XXI, Sr. Enric Tarrado teniu la paraula.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

El Projecte de llei de l'impost sobre les plusvàlues en les transmissions patrimonials immobiliàries arriba al final del tràmit parlamentari, i ho fa amb molt bones perspectives de cara a la seva aprovació final. Des de CDA + Segle XXI ho celebrem especialment. Aquest era un projecte legislatiu força rellevant en el nostre programa electoral, ja que, segons el nostre criteri, l'impost sobre les plusvàlues immobiliàries és un dels instruments que, en matèria de política econòmica, pot permetre d'incidir en una determinada manera d'entendre la preservació del nostre país. Ens explicarem tot seguit.

Per un costat, és cert que la finalitat última d'aquest impost que ara examinem és, com diu la seva exposició de motius, que l'Administració pública andorrana obtingui nous recursos a través de la participació en la plusvàlua obtinguda pels propietaris amb la transmissió de béns immobles. Però, per altra banda, per a nosaltres té encara més importància la capacitat que aquesta figura tributària pot tenir a l'hora de frenar un creixement immobiliari que fins ara ha tingut lloc de forma desmesurada. És per això que, des de CDA + Segle XXI, considerem que aquest impost pot contribuir a la preservació del nostre territori: ho pot fer en la seva qualitat d'instrument que permet lluitar contra l'especulació immobiliària, en el seu vessant d'eina que permet moderar un creixement urbanístic desbocat.

Convé també remarcar que l'impost que ara analitzem conté un rellevant principi de justícia tributària: això és així pel fet que els obligats

tributaris ho són pel fet que es veuen beneficiats per l'activitat duta a terme pel sector públic andorrà en matèria d'infraestructures; una activitat que acaba per tenir una influència positiva en el valor dels immobles beneficiats pels serveis públics derivats de les esmentades infraestructures. És per això que considerem just que una part d'aquest increment de valor derivat de l'acció de l'Administració pública torni, -via tributària-, a la pròpia Administració.

Situant-nos ara en un àmbit més concret, podem remarcar que la Llei estableix un gravamen regressiu amb el temps, que grava menys les plusvàlues generades a llarg termini que no aquelles que han estat produïdes en un espai curt de temps. Com es veu, aquest és un plantejament clarament destinat a gravar de forma especial aquelles plusvàlues que podríem anomenar especulatives. A la vegada, en relació al capítol d'exempcions establertes en el tribut podem remarcar que s'ha seguit un plantejament similar a l'establert a l'ITP, també destinat a afavorir tant el sector productiu andorrà com aquell sector de població que no fa un ús especulatiu de l'habitatge.

El Projecte de llei que estableix l'impost sobre les plusvàlues immobiliàries introdueix, com hem esmentat, un important principi de justícia tributària. A més, pot esdevenir un eficaç instrument per lluitar contra una especulació immobiliària desmesurada que, a la vegada, pot enfortir la capacitat recaptadora de l'Estat. Tots aquests elements fan que el nostre Grup parlamentari consideri de forma positiva la introducció d'aquest nou impost en el nostre sistema tributari. Convé també destacar la bona feina de negociació que s'ha fet dins la comissió legislativa i que ha permès acabar d'afinar el text que ara se sotmet a votació.

Bé, només ens queda afegir que el nostre vot, com no podia ser d'altra manera, serà afirmatiu.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Tarrado.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, Sr. Font teniu la paraula.

El Sr. Jordi Font:

Gràcies Sr. síndic.

Moltes vegades hem votat contra l'aprovació de lleis fiscals en aquesta Cambra al·legant diferències en el model fiscal. En aquesta ocasió la Llei que ens disposem a votar entra de ple en el nostre model

fiscal que no és altre que el descrit de forma sumària però concreta, per la nostra Constitució.

Per altra banda, ens adherim plenament a l'exposició de motius d'aquesta Llei que argumenta de forma clara i entenedora la justificació d'aquesta mesura fiscal. Pensem que aquesta llei contribuirà, per una banda, a l'obtenció de recursos financers, i per altra banda, reduirà de forma notòria la situació d'especulació actual. Una tercera virtut d'aquesta Llei és el cost de la seva gestió, que gràcies a la contribució dels fedataris públics, serà molt interessant.

Podem no obstant pensar, que el fet que aquesta Llei vingui o sigui votada, avui, després de dotze anys de governs liberals, dotze anys durant els quals s'han realitzat moltíssimes plusvàlues en transmissions immobiliàries i algunes d'elles, com és sabut multimilionàries, doncs, d'això ens en queixem una miqueta, i ens deixa un regust agredolç.

Però com es diu, val més ara que mai!

Bé, senyores i senyors consellers generals, una vegada més, fent honor a aquella fama que ens volen atribuir alguns de ser la gent del no a tot, votarem favorablement a aquest Projecte de llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Font per la seva intervenció.

Pel Grup Parlamentari Liberal, Sr. Jordana teniu la paraula.

El Sr. Jordi Jordana:

Sí, gràcies Sr. síndic.

La Llei de l'impost sobre les plusvàlues en les transmissions patrimonials immobiliàries, si és aprovada, com aquest grup parlamentari vol, farà que a partir de la seva entrada en vigor quedi gravat el benefici que realitza el propietari en la transmissió d'immobles comparant el valor d'adquisició amb el valor de venda.

Aquesta nova figura impositiva respon, -com deia el programa electoral del Partit Liberal presentat a les darreres eleccions generals-, a la voluntat de crear un impost sobre plusvàlues immobiliàries que permeti limitar l'especulació immobiliària i revertir els ingressos obtinguts a polítiques d'habitatge.

Així doncs, són dos els objectius principals que es persegueixen: d'una part, lluitar contra l'especulació immobiliària que fa incrementar els preus dels immobles de forma artificial buscant el màxim benefici en un mínim de temps amb els efectes

negatiu que provoca en el sector de la construcció en general i en l'accés a l'habitatge en particular, és per això que la Llei preveu uns tipus impositius més alts com menor és el temps durant el qual s'ha obtingut la plusvàlua.

Mercès a la contribució del Grup Parlamentari CDA + Segle XXI que va esmenar aquest apartat, el Projecte de Llei que sotmetem a votació preveu un tipus impositiu del 15% per a les plusvàlues obtingudes el primer any reduint-se progressivament la tributació fins a l'1% per a les plusvàlues obtingudes en un termini entre 11 i 12 anys. Així doncs, a partir dels dotze anys la tributació serà nul·la contràriament al Projecte de Llei inicial que preveia aquesta tributació nul·la per períodes superiors a quinze anys. Des del Grup Parlamentari Liberal vam acceptar rebaixar aquest termini, i mantenir els tipus inicials de forma que es vegin gravades amb més intensitat, les plusvàlues obtingudes durant els primers anys que són les que presenten un caràcter més marcadament especulatiu.

És important també remarcar que la Llei preveu tot un seguit d'exempcions que, al marge de les merament institucionals i que tinguin per motiu vincles familiars o societaris, tenen un efecte beneficiós per potenciar l'accés a l'habitatge de forma que aquest impost de nova creació no sigui un inconvenient més per aquesta finalitat. És a dir per l'accés a l'habitatge.

És prou conegut que l'accés a l'habitatge apareix com una de les principals preocupacions de la població.

Per aquest motiu, el Projecte de Llei preveu que quedin eximides d'aquest impost les plusvàlues obtingudes en les transmissions de l'habitatge habitual sempre que el producte obtingut de la venda es reinverteixi en l'adquisició d'un nou habitatge situat al Principat d'Andorra i que el transmetent tingui la residència efectiva a Andorra si es andorrà o tingui aquesta residència legal i efectiva durant cinc anys com a mínim en cas de ser estranger.

Creiem que l'efecte combinat de les mesures que preveu la Llei, juntament amb altres que el Ministeri d'Habitatge ja ha posat en pràctica, tindran un efecte desincentivador de les pràctiques especulatives més agressives i potenciaran l'interès dels propietaris en obtenir un rendiment econòmic dels seus apartaments a través del lloguer i facilitaran l'accés a l'habitatge a través de la compra.

Aquesta Llei també provocarà que una part dels beneficis obtinguts pels propietaris i que en bona part vénen provocats per la revalorització de les seves propietats per les inversions en el sector públic, en

infraestructures i serveis, reverteixin en benefici de l'Estat de manera que es distribueixi la càrrega impositiva de forma més eficient i justa.

Per tots aquests motius, el vot del Grup Parlamentari Liberal serà positiu, valorant positivament, també, la feina dels companys parlamentaris dels grups parlamentaris Socialdemòcrata i CDA en el treball que s'ha fet en comissió pactant-ho gairebé tot, a excepció del tema de l'Església que és un tema a part, i per això hi votarem a favor.

I només una remarca, a veure, potser sí que hem tardat una mica massa a presentar un projecte d'aquestes característiques, però no veig tampoc que per part del Grup Socialdemòcrata s'hagi proposat cap proposició en aquest sentit, -que també tenien l'oportunitat de fer-ho, si tan necessari era.

Res més, gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Jordana.

El Govern desitja intervenir?

Alguna altra intervenció dels grups parlamentaris?

Doncs, acabades les intervencions, proposaria l'aprovació per assentiment de totes aquelles parts que no han estat objecte de reserva d'esmena, i finalment del Projecte de Llei.

Si és així, doncs, queda aprovat.

No havent-hi cap més punt a l'ordre del dia, s'aixeca la sessió.

(Són les 20.17h)

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 1,20 €
Subscripcions: Tel. 877877